

Den Europæiske Unions Tidende

L 337

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

18. december 2009

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor** ⁽¹⁾ 1

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse** ⁽¹⁾ 11
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester** ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Pris: 4 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1211/2009

af 25. november 2009

om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽⁸⁾ (samlet benævnt »rammedirektivet og særdirektiverne«) tager sigte på oprettelse af et indre marked for elektronisk kommunikation inden for Fællesskabet, samtidig med at der sikres et højt niveau for investeringer, innovation og forbrugerbeskyttelse gennem øget konkurrence.

- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Fællesskabet ⁽⁹⁾ supplerer og støtter, hvad angår roaming i Fællesskabet, EU-regelsættet for elektronisk kommunikation.

- (3) Det er nødvendigt, at EU-regelsættet anvendes ensartet i alle medlemsstater, for at der med succes kan udvikles et indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. EU-regelsættet fastsætter de mål, der skal opfyldes, og angiver en ramme for de nationale tilsynsmyndigheders handlinger, samtidig med at det giver dem fleksibilitet til på visse områder at anvende reglerne i lyset af nationale forhold.

⁽¹⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 257 af 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 24.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 16.2.2009 (EUT C 75 E af 31.3.2009, s. 67), Europa-Parlamentets holdning af 6.5.2009 og Rådets afgørelse af 26.10.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁹⁾ EUT L 171 af 29.6.2007, s. 32.

- (4) Begrundet i behovet for at sikre udvikling af en konsekvent reguleringspraksis og ensartet anvendelse af EU-regelsættet har Kommissionen i henhold til sin afgørelse 2002/627/EF af 29. juli 2002 om nedsættelse af de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ⁽¹⁾ nedsat De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe (ERG), der rådgiver og bistår Kommissionen i udviklingen af det indre marked og, mere generelt, fungerer som mellemlid mellem nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen.
- (5) ERG har bidraget positivt til en konsekvent reguleringspraksis ved at lette samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder og mellem disse myndigheder og Kommissionen. Denne tilgang, der går ud på at opbygge større sammenhæng mellem de nationale tilsynsmyndigheder gennem udveksling af oplysninger og viden om praktiske erfaringer, har vist sig at være vellykket i den korte tid, den har været anvendt. Det vil være nødvendigt med fortsat og intensiveret samarbejde og koordination mellem nationale tilsynsmyndigheder for at videreudvikle det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.
- (6) Dette kræver en styrkelse af ERG og en anerkendelse af den i EU-regelsættet som Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC). BEREC bør hverken være et fællesskabsagentur eller have status som juridisk person. BEREC bør erstatte ERG og fungere som det eneste forum for samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder og mellem disse myndigheder og Kommissionen i udførelsen af samtlige deres opgaver i medfør af EU-regelsættet. BEREC bør yde ekspertise og skabe tillid på grund af sin uafhængighed, kvaliteten af sin rådgivning og information, gennemsigtigheden i de procedurer og metoder, den opererer efter, og den omhu, hvormed den udfører sine opgaver.
- (7) BEREC bør ved at samle ekspertisen ét sted bistå de nationale tilsynsmyndigheder uden at erstatte de nuværende funktioner eller overlapse det arbejde, der udføres fra anden side, samt bistå Kommissionen i udførelsen af dens opgaver.
- (8) BEREC bør fortsætte ERG's arbejde, udvikle samarbejdet mellem nationale tilsynsmyndigheder og mellem nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen for at sikre, at EU-regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester anvendes ensartet i alle medlemsstater og dermed bidrage til udviklingen af det indre marked.
- (9) BEREC bør også fungere som et organ for refleksion, debat og rådgivning for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen inden for elektronisk kommunikation. BEREC bør således rådgive Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen efter anmodning eller på eget initiativ.
- (10) BEREC bør udføre sine opgaver i samarbejde med eksisterende grupper og udvalg, og uden at det berører disses rolle, bl.a. Kommunikationsudvalget nedsat ved direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), Frekvensudvalget nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) ⁽²⁾, Frekvenspolitikgruppen nedsat ved Kommissionens afgørelse 2002/622/EF af 26. juli 2002 om nedsættelse af en frekvenspolitikgruppe ⁽³⁾ og Kontaktudvalget nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed ⁽⁴⁾.
- (11) For at yde faglig og administrativ bistand til BEREC bør støttekontoret etableres som et fællesskabsorgan med status som juridisk person og bør udføre de opgaver, der pålægges det ved denne forordning. Støttekontoret bør have retlig, administrativ og finansiell autonomi for effektivt at kunne yde støtte til BEREC. Støttekontoret bør omfatte et forvaltningsudvalg og en administrerende direktør.
- (12) BEREC og støttekontoret bør have en slank organisatorisk struktur, der er egnet til de opgaver, de skal udføre.
- (13) Støttekontoret bør være et fællesskabsorgan, som omhandles i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁵⁾ (finansforordningen). Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁶⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 47, bør gælde for støttekontoret.

⁽¹⁾ EFT L 200 af 30.7.2002, s. 38.

⁽²⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 198 af 27.7.2002, s. 49.

⁽⁴⁾ EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60.

⁽⁵⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

- (14) Målene for denne forordning, nemlig videreudviklingen af en konsekvent reguleringspraksis gennem intensiveret samarbejde og koordination mellem nationale tilsynsmyndigheder og mellem disse myndigheder og Kommissionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne i betragtning af, at denne forordnings anvendelsesområde er hele EU, og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

OPRETTELSE

Artikel 1

Oprettelse

1. Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) oprettes hermed med de i denne forordning fastsatte ansvarsområder.

2. BEREC handler inden for anvendelsesområdet for direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) og direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/22/EF og 2002/58/EF (særdirektiverne) samt forordning (EF) nr. 717/2007.

3. BEREC udfører sine opgaver uafhængigt, upartisk og genomsigtigt. BEREC forfølger i alle sine aktiviteter de samme mål som de nationale tilsynsmyndigheder, jf. artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). BEREC bidrager navnlig til at udvikle det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og gøre det mere velfungerende, idet den bestræber sig på at sikre en ensartet anvendelsen af EU-regelsættet for elektronisk kommunikation.

4. BEREC gør brug af ekspertisen hos de nationale tilsynsmyndigheder og udfører sine opgaver i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen. BEREC fremmer samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder og mellem disse myndigheder og Kommissionen. BEREC rådgiver endvidere Kommissionen, og efter anmodning Europa-Parlamentet og Rådet.

KAPITEL II

BEREC'S ORGANISATION

Artikel 2

BEREC's ansvarsområder

BEREC:

- udvikler og videreformidler bedste reguleringspraksis til de nationale tilsynsmyndigheder, som f.eks. fælles fremgangsmåder, metoder eller retningslinjer for EU-regelsættets gennemførelse
- yder efter anmodning bistand til de nationale tilsynsmyndigheder i reguleringsspørgsmål
- afgiver udtalelser om Kommissionens udkast til afgørelser/beslutninger, henstillinger og retningslinjer, jf. denne forordning, rammedirektivet og særdirektiverne
- aflægger rapport og yder rådgivning på begrundet anmodning af Kommissionen eller på eget initiativ og afgiver udtalelse efter begrundet anmodning eller på eget initiativ til Europa-Parlamentet og Rådet om alle spørgsmål vedrørende elektronisk kommunikation, som hører under dens kompetence
- bistår efter anmodning Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt de nationale tilsynsmyndigheder i forbindelser, drøftelser og udvekslinger med tredjeparter og bistår Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder med formidlingen af bedste reguleringspraksis til tredjeparter.

Artikel 3

BEREC's opgaver

- BEREC's opgaver er:
 - at afgive udtalelser vedrørende udkast til nationale tilsynsmyndigheders foranstaltninger vedrørende markedsafgrænsning, udpegning af virksomheder med en stærk markedsposition og anvendelse af midler i overensstemmelse med artikel 7 og 7a i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) og at samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 7 og 7a i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
 - at afgive udtalelser om udkast til henstillinger og/eller retningslinjer vedrørende form, indhold og detaljeringsgrad af underretninger i overensstemmelse med artikel 7b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
 - at blive hørt om udkast til henstillinger om relevante produkt- og tjenestemarkeder i overensstemmelse med artikel 15 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)

- d) at afgive udtalelser om udkast til beslutninger om udpegning af transnationale markeder i overensstemmelse med artikel 15 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
- e) på anmodning at yde bistand til de nationale tilsynsmyndigheder i forbindelse med analysen af det relevante marked i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
- f) at afgive udtalelser om udkast til afgørelser og henstillinger om harmonisering i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
- g) at blive hørt og afgive udtalelser om tvister mellem parter i forskellige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 21 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
- h) at afgive udtalelser om udkast til afgørelser om, hvorvidt en national tilsynsmyndighed må træffe særlige foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)
- i) at blive hørt om udkast til foranstaltninger vedrørende effektiv adgang til alarmnummeret »112« i overensstemmelse med artikel 26 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)
- j) at blive hørt om udkast til foranstaltninger vedrørende effektiv implementering af den nummerserie, der begynder med »116«, navnlig hotlinenummeret for efterlyste børn »116000« i overensstemmelse med artikel 27a i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)
- k) at bistå Kommissionen med opdateringen af bilag II til direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) i overensstemmelse med artikel 9 i samme direktiv
- l) på anmodning at yde bistand til de nationale tilsynsmyndigheder om spørgsmål vedrørende svig og misbrug af nummerressourcer inden for Fællesskabet, særlig i forbindelse med tjenester på tværs af landegrænserne
- m) at afgive udtalelser med henblik på at sikre udviklingen af fælles regler og krav til leverandører af grænseoverskridende forretningstjenester
- n) at overvåge og rapportere om sektoren for elektronisk kommunikation og offentliggøre en årsrapport om udviklingen i sektoren.

2. BEREC kan på begrundet anmodning af Kommissionen beslutte ved enstemmighed at påtage sig andre specifikke opgaver, der er nødvendige for at leve op til sin rolle inden for det i artikel 1, stk. 2, definerede anvendelsesområde.

3. De nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen tager i videst mulig udstrækning hensyn til udtalelser, henstillinger, retningslinjer, rådgivning eller bedste reguleringspraksis vedtaget af BEREC. BEREC kan i givet fald høre relevante nationale konkurrencemyndigheder, inden den afgiver udtalelse til Kommissionen.

Artikel 4

BEREC's sammensætning og organisation

1. BEREC består af repræsentantskabet.
2. Repræsentantskabet sammensættes af ét medlem pr. medlemsstat, som skal være leder eller udpeget højtstående repræsentant for de nationale tilsynsmyndigheder i de enkelte medlemsstater, og som har hovedansvaret for det løbende tilsyn med markedet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

BEREC handler uafhængigt i udførelsen af de opgaver, der pålægges den ved denne forordning.

Medlemmerne af repræsentantskabet må hverken søge eller modtage instrukser fra nogen regering, fra Kommissionen eller fra nogen anden offentlig eller privat enhed.

De nationale tilsynsmyndigheder udpeger én suppleant pr. medlemsstat.

Kommissionen deltager i BEREC's møder som observatør og repræsenteres på et passende niveau.

3. Nationale tilsynsmyndigheder fra stater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) og EU-tiltrædelseskandidatlande har observatørstatus og repræsenteres på et passende niveau. BEREC kan indbyde andre eksperter og observatører til at deltage i møderne.

4. Repræsentantskabet udnævner sin formand og sin næstformand (eller sine næstformænd) blandt sine medlemmer, såfremt forretningsordenen for BEREC tillader det. Næstformanden (eller næstformændene) påtager sig automatisk formandens opgaver, når denne er forhindret i at udføre sit hverv. Formandens og næstformandens (eller næstformændenes) mandatperiode er ét år.

5. Med forbehold af repræsentantskabets rolle i forbindelse med formandens opgaver må formanden hverken søge eller modtage instrukser fra nogen regering, nationale tilsynsmyndigheder, Kommissionen eller nogen anden offentlig eller privat enhed.

6. Formanden indkalder til repræsentantskabets plenarmøder, der finder sted mindst fire gange om året som ordinære møder. Ekstraordinære møder indkaldes ligeledes på initiativ af formanden eller på anmodning af Kommissionen eller mindst en tredjedel af repræsentantskabets medlemmer. Dagsordenen for mødet udarbejdes af formanden og offentliggøres.

7. BEREC's arbejde kan foregå i ekspertarbejdsgrupper.

8. Kommissionen indbydes til alle repræsentantskabets plenarmøder.

9. Repræsentantskabet træffer beslutninger med et flertal på to tredjedele af alle medlemmerne, medmindre andet fastsættes i denne forordning, i rammedirektivet eller i særdirektiverne. Hvert medlem eller suppleant har én stemme. Repræsentantskabets beslutninger offentliggøres og skal angive en national tilsynsmyndigheds forbehold, hvis den anmoder herom.

10. Repræsentantskabet vedtager og offentliggør BEREC's forretningsorden. De nærmere afstemningsregler, herunder reglerne for, hvornår et medlem kan handle på vegne af et andet medlem, samt reglerne for, hvornår BEREC er beslutningsdygtig, og fristerne for mødeindkaldelse fastsættes i forretningsordenen. Endvidere sikrer forretningsordenen, at medlemmerne af repræsentantskabet altid modtager fuldstændige dagsordener og udkast til forslag forud for hvert møde, så de har mulighed for at stille ændringsforslag inden afstemningen. Forretningsordenen kan bl.a. også indeholde procedurer for afstemning ved hasteprocedure.

11. Støttekontoret, jf. artikel 6, yder administrativ og faglig bistand til BEREC.

Artikel 5

Repræsentantskabets opgaver

1. Repræsentantskabet udfører BEREC's opgaver i henhold til artikel 3 og træffer alle beslutninger vedrørende udøvelsen af BEREC's funktioner.

2. Repræsentantskabet godkender frivillige finansielle bidrag fra medlemsstater eller nationale tilsynsmyndigheder, inden de ydes i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, litra b), under forudsætning af:

- a) enstemmighed, når alle medlemsstater eller nationale tilsynsmyndigheder har besluttet at yde et bidrag
- b) simpelt flertal, når en række medlemsstater eller nationale tilsynsmyndigheder med enstemmighed har besluttet at yde et bidrag.

3. Repræsentantskabet vedtager på BEREC's vegne de særlige bestemmelser om aktindsigt i BEREC's dokumenter i overensstemmelse med artikel 22.

4. Repræsentantskabet vedtager efter høring af interesserede parter i overensstemmelse med artikel 17 BEREC's årlige arbejdsprogram inden udgangen af det år, der går forud for det år, som arbejdsprogrammet vedrører. Repræsentantskabet fremsender det årlige arbejdsprogram til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, så snart det er vedtaget.

5. Repræsentantskabet vedtager årsrapporten om BEREC's virksomhed og fremsender den hvert år senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Revisionsretten. Europa-Parlamentet kan anmode formanden for repræsentantskabet om at høre det om relevante spørgsmål i forbindelse med BEREC's virksomhed.

Artikel 6

Støttekontoret

1. Støttekontoret oprettes hermed som et fællesskabsorgan med status som juridisk person, som omhandlet i artikel 185 i finansforordningen. Punkt 47 i IIA af 17. maj 2006 finder anvendelse på støttekontoret.

2. Under repræsentantskabets vejledning fortager støttekontoret sig følgende:

- yder faglig og administrativ bistand til BEREC
- indsamler oplysninger fra nationale tilsynsmyndigheder og videregiver oplysninger vedrørende dens rolle og opgaver i henhold til artikel 2, litra a), og artikel 3
- formidler bedste reguleringspraksis blandt nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 2, litra a)
- bistår formanden ved forberedelsen af repræsentantskabets arbejde
- opretter ekspertarbejdsgrupper på anmodning af repræsentantskabet og yder bistand for at sikre, at disse grupper fungerer tilfredsstillende.

3. Støttekontoret består af:

- a) et forvaltningsudvalg
- b) en administrerende direktør.

4. Støttekontoret har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Kontoret kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

5. Støttekontoret ledes af den administrerende direktør og har et antal ansatte, der er strengt begrænset til det antal, der er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver. Antallet af ansatte foreslås af medlemmerne af forvaltningsudvalget og den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 11. Ethvert forslag om forhøjelse af antallet af ansatte kan kun vedtages ved enstemmig afgørelse i forvaltningsudvalget.

Artikel 7

Forvaltningsudvalget

1. Forvaltningsudvalget sammensættes af ét medlem pr. medlemsstat, som skal være leder af eller udpeget højtstående repræsentant for de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder i den enkelte medlemsstat, og som har hovedansvaret for det løbende tilsyn med markedet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, og ét medlem, der repræsenterer Kommissionen.

Hvert medlem har én stemme.

Artikel 4 finder tilsvarende anvendelse på forvaltningsudvalget.

2. Forvaltningsudvalget udnævner den administrerende direktør. Den ansøger, der skal udnævnes til administrerende direktør, deltager ikke i udarbejdelsen af eller afstemningen om sådanne afgørelser.
3. Forvaltningsudvalget vejleder den administrerende direktør i varetagelsen af dennes opgaver.
4. Forvaltningsudvalget er ansvarligt for ansættelse af personale.
5. Forvaltningsudvalget bistår ekspertarbejdsgrupperne i deres arbejde.

Artikel 8

Den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør er ansvarlig over for forvaltningsudvalget. I udøvelsen af sine funktioner må den administrative direktør hverken søge eller modtage instrukser fra nogen medlemsstat, nogen national tilsynsmyndighed, Kommissionen eller nogen tredjepart.
2. Den administrerende direktør udnævnes af forvaltningsudvalget på grundlag af sine præstationer samt kvalifikationer og erfaring af relevans for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester gennem en åben udvælgelsesprøve. Før udnævnelsen kan den af forvaltningsudvalgets valgte ansøgers egnethed gøres til genstand for en ikke-bindende udtalelse fra Europa-Parlamentet. Med henblik herpå kan ansøgeren opfordres til at fremkomme med en udtalelse til Europa-Parlamentets kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra udvalgets medlemmer.

3. Den administrerende direktørs embedsperiode er tre år.

4. Forvaltningsudvalget kan forlænge den administrerende direktørs embedsperiode én gang med højst tre år under hensyntagen til den evalueringsrapport, som formanden udarbejder, men kun såfremt det kan begrundes i BEREC's opgaver og behov.

Forvaltningsudvalget underretter Europa-Parlamentet, hvis den har til hensigt at forlænge den administrerende direktørs embedsperiode.

Hvis den administrerende direktørs embedsperiode ikke forlænges, forbliver vedkommende i embedet, indtil efterfølgeren er udnævnt.

Artikel 9

Den administrerende direktørs opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for støttekontorets ledelse.
2. Den administrerende direktør bistår ved forberedelsen af dagsordenen for repræsentantskabet, forvaltningsudvalget og ekspertarbejdsgrupperne. Den administrerende direktør deltager uden stemmeret i repræsentantskabets og forvaltningsudvalgets arbejde.
3. Hvert år bistår den administrerende direktør forvaltningsudvalget ved forberedelsen af udkastet til støttekontorets arbejdsprogram for det efterfølgende år. Udkastet til arbejdsprogram for det efterfølgende år fremsendes til forvaltningsudvalget senest den 30. juni og vedtages af forvaltningsudvalget inden den 30. september uden at foregribe den endelige afgørelse om tilskuddet truffet af Europa-Parlamentet og Rådet (samlet benævnt »budgetmyndigheden«).
4. Den administrerende direktør overvåger under repræsentantskabets vejledning gennemførelsen af støttekontorets årlige arbejdsprogram.
5. Den administrerende direktør iværksætter under tilsyn af forvaltningsudvalget de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at støttekontoret fungerer i overensstemmelse med denne forordning.
6. Den administrerende direktør gennemfører under tilsyn af forvaltningsudvalget støttekontorets budget i henhold til artikel 13.
7. Hvert år bistår den administrerende direktør ved forberedelsen af udkastet til årsrapport om BEREC's virksomhed i henhold til artikel 5, stk. 5.

Artikel 10

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, som er fastlagt i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, og de regler, som De Europæiske Fællesskabers institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på støttekontorets personale, herunder den administrerende direktør.

2. Forvaltningsudvalget vedtager efter aftale med Kommissionen i overensstemmelse med de i artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber fastsatte ordninger de nærmere bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af vedtægten.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

3. De beføjelser, som er tillagt ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, og de beføjelser, som er tillagt den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, udøves af næstformanden for forvaltningsudvalget.

4. Forvaltningsudvalget kan vedtage bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udstationerer til støttekontoret på midlertidig basis og i højst tre år.

KAPITEL III

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 11

Støttekontorets budget

1. Støttekontorets indtægter og midler udgøres navnlig af:
 - a) et tilskud fra Fællesskabet, der opføres under det relevante udgiftsområde på Den Europæiske Unions almindelige budget (Kommissionens sektion) som vedtaget af budgetmyndigheden og i overensstemmelse med punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006
 - b) frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne eller fra deres nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2. Disse bidrag anvendes til at finansiere bestemte former for driftsudgifter som fastsat i den aftale, der skal indgås mellem støttekontoret og medlemsstaterne eller deres nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 19, stk. 1, litra b), i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾. De enkelte medlemsstater sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder råder over de finansielle midler, der er nødvendige for at kunne deltage i støttekontorets arbejde. Inden udarbejdelsen af det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget fremsender støttekontoret tilstrækkelig, rettidig og detaljeret dokumentation om formålsbestemte indtægter i henhold til denne artikel til budgetmyndigheden.
2. Støttekontorets udgifter omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.
3. Indtægter og udgifter skal balancere.
4. Der udarbejdes for hvert regnskabsår, som altid følger kalenderåret, overslag over indtægter og udgifter, og overslaget opføres på støttekontorets budget.

5. Støttekontorets organisatoriske og finansielle struktur revideres senest fem år efter datoen for etableringen af kontoret.

Artikel 12

Opstilling af budgettet

1. Senest den 15. februar hvert år bistår den administrerende direktør forvaltningsudvalget ved udarbejdelsen af et foreløbigt budgetforslag, der omfatter de forventede driftsudgifter for det følgende regnskabsår tillige med en foreløbig stillingsfortegnelse. Hvert år udarbejder forvaltningsudvalget på grundlag af budgetforslaget et overslag over støttekontorets indtægter og udgifter i det efterfølgende regnskabsår. Forvaltningsudvalget fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts.

2. Overslaget fremsendes af Kommissionen til budgetmyndigheden sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.

3. På grundlag af overslagene opfører Kommissionen på det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og foreslår størrelsen af tilskuddet.

4. Budgetmyndigheden vedtager støttekontorets stillingsfortegnelse.

5. Støttekontorets budget udarbejdes af forvaltningsudvalget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Det justeres om nødvendigt i overensstemmelse hermed.

6. Forvaltningsudvalget underretter straks budgetmyndigheden, hvis det agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af budgettet, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Det underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at fremsætte en udtalelse, meddeler den inden to uger efter datoen for modtagelsen af underretningen om projektet forvaltningsudvalget, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer, kan forvaltningsudvalget gå videre med det planlagte projekt.

Artikel 13

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører støttekontorets budget under tilsyn af forvaltningsudvalget.

2. Forvaltningsudvalget udarbejder en årlig aktivitetsrapport til støttekontoret sammen med en revisionserklæring. Disse dokumenter offentliggøres.

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

3. Senest den 1. marts efter afslutningen af hvert regnskabsår sender støttekontorets regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Støttekontorets regnskabsfører sender også beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter institutionernes og de decentrale organers foreløbige regnskaber i overensstemmelse med artikel 128 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

4. Senest den 31. marts efter afslutningen af hvert regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører støttekontorets foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Revisionsretten. Beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret sendes desuden til Europa-Parlamentet og Rådet.

5. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om støttekontorets foreløbige regnskab i overensstemmelse med artikel 129 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar støttekontorets endelige regnskab og sender det til forvaltningsudvalget til udtalelse.

6. Forvaltningsudvalget afgiver udtalelse om støttekontorets endelige regnskab.

7. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør dette endelige regnskab ledsaget af forvaltningsudvalgets udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

8. Det endelige regnskab offentliggøres.

9. Senest den 15. oktober sender forvaltningsudvalget Revisionsretten sit svar på dennes bemærkninger. Forvaltningsudvalget sender desuden en kopi af dette svar til Europa-Parlamentet og Kommissionen.

10. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger forvaltningsudvalget i overensstemmelse med artikel 146, stk. 3, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.

11. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ decharge til forvaltningsudvalget for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .

Artikel 14

Interne kontrolsystemer

Kommissionens interne revisor er ansvarlig for at revidere støttekontoret.

Artikel 15

Finansielle bestemmelser

Forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 finder anvendelse på støttekontoret. De for støttekontoret gældende yderligere finansielle bestemmelser udarbejdes af forvaltningsudvalget efter samråd med Kommissionen. Disse bestemmelser kan kun afvige fra forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002, hvis det er nødvendigt på grund af de særlige forhold, der karakteriserer støttekontorets drift, og kun hvis Kommissionens på forhånd giver sit samtykke.

Artikel 16

Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾, ubegrænset anvendelse.

2. Støttekontoret tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle støttekontorets ansatte.

3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede gennemførelsesaftaler og -instrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af støttekontoret og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 17

Høring

Når det er relevant, hører BERIC, før den vedtager udtalelser, bedste reguleringspraksis eller rapporter, interesserede parter og giver dem lejlighed til at fremsætte bemærkninger inden for en rimelig frist. BERIC offentliggør resultaterne af høringsproceduren, jf. dog artikel 20.

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

Artikel 18

Åbenhed og ansvar

BEREC og støttekontoret udøver deres virksomhed i fuld åbenhed. BEREC og støttekontoret sikrer, at offentligheden og alle interesserede parter modtager objektive, pålidelige og let tilgængelige oplysninger, især om resultaterne af deres arbejde.

Artikel 19

Oplysninger til BEREC og støttekontoret

Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder giver BEREC og støttekontoret de oplysninger, de anmoder om for at kunne udføre deres opgaver. Oplysningerne forvaltes efter bestemmelserne i artikel 5 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Artikel 20

Fortrolig behandling af oplysninger

Med forbehold af artikel 22 offentliggør eller videregiver hverken BEREC eller støttekontoret oplysninger, som de behandler eller modtager, og som ønskes behandlet fortroligt, til tredjeparter.

Medlemmerne af repræsentantskabet og af forvaltningsudvalget, den administrerende direktør, eksterne eksperter, herunder eksperterne i ekspertarbejdsgrupperne, og støttekontorets personale er omfattet af bestemmelserne i traktatens artikel 287 om fortrolig behandling af oplysninger, selv efter at deres hverv er ophørt.

BEREC og støttekontoret fastsætter i deres respektive forretningsordener de konkrete procedurer for implementeringen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

Artikel 21

Interesseerklæring

Medlemmerne af repræsentantskabet og af forvaltningsudvalget, den administrerende direktør og støttekontorets personale afgiver en årlig loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de anfører enhver direkte eller indirekte interesse, der kan anses for at påvirke deres uafhængighed. Disse erklæringer afgives skriftligt. Interesseerklæringerne fra medlemmerne af repræsentantskabet og forvaltningsudvalget samt den administrerende direktør offentliggøres.

Artikel 22

Aktindsigt

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾ finder anvendelse på BEREC's og støttekontorets dokumenter.

2. Repræsentantskabet og forvaltningsudvalget vedtager senest seks måneder efter, at BEREC og støttekontoret reelt har startet deres virke, nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.

3. De afgørelser, der træffes i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for ombudsmanden eller indbringes for De Europæiske Fællesskabers Domstol på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 195 og 230 i traktaten.

Artikel 23

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for støttekontoret og dets personale.

Artikel 24

Støttekontorets ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter støttekontoret i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af støttekontoret eller af dets ansatte som led i udøvelsen af deres hverv. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.

2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for støttekontoret bestemmes efter de relevante regler, der gælder for støttekontorets ansatte.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25

Evaluerings og gennemgang

Senest tre år efter, at driften af BEREC og støttekontoret reelt er startet, offentliggør Kommissionen en evalueringsrapport om de erfaringer, der er indhøstet fra BEREC's og støttekontorets virksomhed. Evalueringen omfatter BEREC's og støttekontorets resultater og arbejdsmetoder sammenholdt med deres respektive mål,

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

mandat og opgaver, således som de er defineret i denne forordning og i deres respektive årlige arbejdsprogrammer. I evalueringsrapporten tages der hensyn til synspunkter hos interesserede parter både på fællesskabsplan og på nationalt plan, og rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet. Europa-Parlamentet afgiver udtalelse om evalueringsrapporten.

Artikel 26

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. november 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
Å. TORSTENSSON
Formand

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/136/EF

af 25. november 2009

om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det nuværende regelsæt for elektronisk kommunikation udgøres af fem direktiver (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om

fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽⁷⁾, direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) ⁽⁸⁾ og direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽⁹⁾ (samlet benævnt »rammedirektivet og særdirektiverne«), som Kommissionen jævnligt skal tage op til fornyet vurdering, navnlig for at afgøre, om den teknologiske og markedsmæssige udvikling giver grund til ændringer.

- (2) Kommissionen fremlagde resultaterne af en sådan vurdering i sin meddelelse af 29. juni 2006 til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om revurderingen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

- (3) Reformen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der også styrker bestemmelserne vedrørende slutbrugere med handicap, er et afgørende skridt på vejen mod et europæisk samarbejdsområde for information og samtidig mod et informationssamfund, der er åbent for alle. Disse målsætninger indgår i den strategiske ramme for udviklingen af informationssamfundet, som Kommissionen har beskrevet i en meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 1. juni 2005 med titlen »i2010 — et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse«.

- (4) Det er et fundamentalt krav til forsyningspligt efter anmodning at forsyne brugere med en tilslutning til det offentlige kommunikationsnet på et fast sted til en rimelig pris. Dette krav vedrører levering af lokale, nationale og internationale telefonopkald og telefaxkommunikations- og datatjenester, hvis tilrådighedsstillelse medlemsstaterne kan begrænse til kun at gælde slutbrugers hovedopholdssted eller

⁽¹⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 257 af 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ EUT C 181 af 18.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 24.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 16.2.2009 (EUT C 103 E af 5.5.2009, s. 40), Europa-Parlamentets holdning af 6.5.2009 og Rådets afgørelse af 26.10.2009.

⁽⁵⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽⁸⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

⁽⁹⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

bopæl. Der bør ikke være nogen begrænsninger af de tekniske midler, hvormed disse tjenesteydelser leveres, idet der kan anvendes trådbaseret eller trådløs teknologi, og heller ikke nogen begrænsning af, hvilken operatør der må varetage en del af eller hele forsyningspligten.

- (5) Datatilslutninger til det offentlige kommunikationsnet på et fast sted bør understøtte datakommunikation ved hastigheder, der er tilstrækkelige til at give adgang til onlinetjenester som f.eks. dem, der udbydes via det offentlige internet. Den internetadgangshastighed, som en given bruger oplever, kan afhænge af en række faktorer som f.eks. internetudbyderens tilslutningsmuligheder samt den applikation, som forbindelsen anvendes til. Hvilken transmissionshastighed en tilslutning til det offentlige kommunikationsnet kan understøtte, afhænger både af abonnentens terminaludstyrs formåen og af tilslutningen. Af denne årsag er det ikke hensigtsmæssigt at påbyde en specifik data- eller bithastighed på fællesskabsniveau. Der er brug for fleksibilitet for at give medlemsstaterne mulighed for, om nødvendigt, at træffe foranstaltninger til sikring af, at en datatilslutning understøtter tilfredsstillende transmissionshastigheder, der er tilstrækkelige til at muliggøre velfungerende internetadgang, som defineret af medlemsstaterne, under behørig hensyntagen til særlige omstændigheder på nationale markeder, f.eks. den fremherskende båndbredde, der bruges af de fleste abonnenter i medlemsstaterne, og hvad der er teknologisk muligt, forudsat at formålet med disse foranstaltninger er at begrænse markedsforvridning mest muligt. Hvis sådanne foranstaltninger medfører en uretfærdig omkostning for en udpeget virksomhed, under behørig hensyntagen til udgifter og indtægter samt de immaterielle fordele, der følger af leveringen af de pågældende tjenester, kan denne omkostning medtages i en eventuel beregning af forsyningspligtens nettoomkostninger. Der kan også ske alternativ finansiering af underliggende netinfrastruktur under anvendelse af fællesskabsmidler eller nationale foranstaltninger i overensstemmelse med fællesskabsretten.
- (6) Dette berører ikke nødvendigheden af, at Kommissionen foretager en nyvurdering af forsyningspligten, som kan omfatte finansieringen af denne pligt, jf. artikel 15 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet), og af, at den i givet fald forlægger forslag til reform med henblik på at opfylde målsætninger af almen interesse.
- (7) Af hensyn til klarheden og enkelheden indeholder dette direktiv kun ændringerne til direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).
- (8) Med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽¹⁾, særlig kravene om anvendelsesegnethed for

handicappede brugere i artikel 3, stk. 3, litra f), bør visse aspekter af terminaludstyret, herunder udstyr hos forbrugerne til brug for handicappede slutbrugere, uanset om deres særlige behov skyldes handicap eller alder, henlægges under direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) for at lette adgangen til netværk og brugen af tjenesteydelserne. Sådant udstyr indbefatter for indeværende terminaludstyr til modtagelse af tv- og radio samt særligt terminaludstyr for hørehæmmede slutbrugere.

- (9) Medlemsstaterne bør gennemføre foranstaltninger, som fremmer skabelsen af et marked for bredt tilgængelige produkter og tjenester, som omfatter faciliteter for handicappede slutbrugere. Dette kan f.eks. ske ved henvisning til europæiske standarder, ved at indføre krav om elektronisk tilgængelighed (eAccessibility) for offentlige indkøbsprocedurer og udbud vedrørende levering af tjenester, og ved gennemførelse af lovgivning om handicappede slutbrugeres rettigheder.
- (10) Hvis en virksomhed, der er udpeget til at varetage den i artikel 4 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) omhandlede forsyning, vælger at afhænde en set i forhold til dens forsyningspligt væsentlig del af eller hele sit lokale accessnet på det nationale område til en særskilt juridisk enhed med et andet endeligt ejerskab, bør den nationale tilsynsmyndighed bedømme virkningerne af handelen for at sikre kontinuiteten i forsyningspligten på hele eller dele af det nationale område. Med henblik herpå bør den virksomhed, der af den nationale tilsynsmyndighed blev udpeget til at varetage forsyningspligten, på forhånd underrette denne myndighed om afhændelsen. Den nationale tilsynsmyndigheds bedømmelse bør ikke berøre handelens indgåelse.
- (11) Den teknologiske udvikling har medført væsentlige begrænsninger i antallet af offentlige betalingstelefoner. For at sikre teknologisk neutralitet og offentlighedens fortsatte adgang til taletelefoni bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne pålægge virksomheder forpligtelser til at sikre, ikke kun at der stilles offentlige betalingstelefoner til rådighed i et sådant omfang, at slutbrugernes rimelige behov opfyldes, men også at der, hvis det er hensigtsmæssigt, stilles alternative offentlige adgangsmuligheder til taletelefoni til rådighed til dette formål.
- (12) Handicappede slutbrugere bør sikres samme adgang til tjenester som andre slutbrugere. Med henblik herpå bør der sikres lige adgang i funktionel henseende, således at handicappede slutbrugere kan bruge tjenesterne på samme måde som andre slutbrugere, men ved hjælp af andre midler.

⁽¹⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

- (13) Der er behov for at tilpasse nogle af definitionerne af hensyn til princippet om teknologineutralitet og for at holde trit med teknologiudviklingen. Navnlig bør betingelserne for udbuddet af en tjeneste adskilles fra de egentlige definitoriske elementer i en offentligt tilgængelig telefonitjeneste, dvs. en elektronisk kommunikationstjeneste, der giver offentligheden mulighed for at foretage og modtage indenlandske eller indenlandske og internationale opkald direkte eller indirekte ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan, uanset om en sådan tjeneste er baseret på kredsløbskoblet eller pakkekoblet teknologi. Det ligger i en sådan tjenes nature, at den går begge veje og giver begge parter mulighed for at kommunikere. En tjeneste, der ikke opfylder disse betingelser, f.eks. en »klik-selv«-funktion på en kundeserviceweb-side, er ikke en offentligt tilgængelig telefonitjeneste. Offentligt tilgængelige telefonitjenester omfatter også kommunikationsmidler specifikt beregnet til handicappede slutbrugere, som gør brug af tekstrelæ eller totale konversationstjenester.
- (14) Det er nødvendigt at tydeliggøre, at indirekte udbud af tjenester også kan omfatte situationer, hvor opkald etableres via operatørforvalg eller fast operatørvalg, eller hvor en udbyder videresælger eller omdøber offentligt tilgængelige telefonitjenester, der udbydes af en anden virksomhed.
- (15) Den teknologiske og markedsmæssige udvikling har medført, at nettene i stigende grad går over til IP-teknologi (»Internet Protocol«), og at forbrugerne i stigende grad kan vælge mellem flere konkurrerende udbydere af taletelefoni. Derfor bør medlemsstaterne kunne adskille forsyningspligt, der angår oprettelse af en forbindelse til det offentlige kommunikationsnet fra en fast lokalitet, fra forsyningspligt, der angår udbud af en offentligt tilgængelig telefonitjeneste. En sådan adskillelse bør ikke påvirke omfanget af den forsyningspligt, der er fastlagt og revurderet på fællesskabsplan.
- (16) Det er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet op til medlemsstaterne at bestemme ud fra objektive kriterier, hvilke virksomheder der udpeges som udbydere af forsyningspligttydelser, i givet fald under hensyntagen til disse virksomheders evne og vilje til at levere alle eller en del af disse forsyningspligttydelser. Dette er ikke til hinder for, at medlemsstaterne i forbindelse med udpegningsprocessen kan medtage specifikke vilkår, der er begrundet i hensynet til effektivitet, herunder bl.a. samling af geografiske områder eller komponenter eller fastsættelse af minimumsperioder for udpegelsen.
- (17) De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne overvåge detailtaksternes udvikling og niveau for tjenester, der henhører under forsyningspligten, også i de tilfælde, hvor en medlemsstat endnu ikke har udpeget en virksomhed til at varetage forsyningspligten. Overvågningen bør i så fald foretages på en sådan måde, at den ikke pålægger hverken de nationale tilsynsmyndigheder eller de virksomheder, der udbyder sådanne tjenester, for store administrative byrder.
- (18) Forpligtelser, hvis formål var at lette overgangen fra rammebestemmelserne fra 1998 til regelværket fra 2002, er blevet overflødige og bør ophæves sammen med andre bestemmelser, der overlapper og falder sammen med dem, der er fastlagt i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
- (19) Kravet om, at der skal udbydes et minimumssæt af faste kredsløb på detailniveau, som var nødvendigt for at sikre, at 1998-bestemmelserne på området faste kredsløb, hvor der på tidspunktet for 2002-reglernes ikrafttræden endnu ikke var tilstrækkelig konkurrence, fortsat ville finde anvendelse, er ikke længere nødvendigt og bør ophæves.
- (20) Der er risiko for, at et fortsat pålæg direkte i fællesskabslovgivningen om operatørforvalg og fast operatørvalg vil hæmme den teknologiske udvikling. Sådanne afhjælpende foranstaltninger bør snarere pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder på baggrund af en analyse af markedet gennemført i overensstemmelse med procedurerne i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) og gennem forpligtelserne i artikel 12 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet).
- (21) Bestemmelser om kontrakter bør ikke alene finde anvendelse på forbrugere, men også på andre slutbrugere, navnlig mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som måske foretrækker en kontrakt tilpasset forbrugernes behov. For at undgå unødige administrative byrder for udbydere og kompleksiteten i at definere SMV'er bør bestemmelserne om kontrakter ikke finde automatisk anvendelse på disse andre slutbrugere, men kun når disse anmoder herom. Medlemsstaterne bør træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for i højere grad at gøre SMV'er bekendt med denne mulighed.
- (22) Som følge af den teknologiske udvikling vil der kunne anvendes andre former for identifikatorer i fremtiden ud over almindelige former for nummeridentifikation.
- (23) Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, som omfatter opkald, bør sørge for, at deres kunder får tilstrækkelige informationer om, hvorvidt der ydes adgang til alarmtjenester, og om eventuelle begrænsninger af tjenesten (f.eks. en begrænsning med hensyn til opkaldslokaliseringsfaciliteter og rutning af nødopkald). Sådanne udbydere bør også give deres kunder klare og gennemskuelige oplysninger i den oprindelige kontrakt og i forbindelse med enhver ændring af den udbudte tjeneste, f.eks. i faktureringsoplysningerne til kunden. Disse oplysninger

bør omfatte enhver begrænsning i territorial dækning baseret på planlagte tekniske driftsparametre for tjenesten og den tilgængelige infrastruktur. Ydes tjenesten ikke over et koblet telefonnet, bør oplysningerne også omfatte pålidelighedsniveauet for adgang og for lokaliseringsoplysninger om den kaldende part i forhold til en tjeneste ydet over et koblet telefonnet, under hensyntagen til den eksisterende teknologi og de gældende kvalitetsstandarder samt tjenestekvalitetsparametrene i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).

- (24) Med hensyn til terminaludstyr bør kundekontrakten indeholde oplysninger om eventuelle restriktioner, som udbyderen måtte have pålagt brugen af udstyret, f.eks. ved at SIM-låse mobile anordninger, hvis sådanne restriktioner ikke er forbudt i henhold til den nationale lovgivning, og om eventuelle gebyrer, som måtte forfalde til betaling ved kontraktens opsigelse, uanset om denne finder sted før den fastsatte udløbsdato eller på denne dato, herunder om eventuelle omkostninger forbundet med at beholde udstyret.
- (25) I kundekontrakten bør det ligeledes, uden at udbyderen dog kan forpligtes til at træffe forholdsregler ud over dem, der foreskrives i fællesskabslovgivningen, fastlægges, hvilke forholdsregler udbyderen eventuelt kan træffe i tilfælde af sikkerheds- eller integritetshændelser, trusler eller sårbarheder.
- (26) De relevante nationale myndigheder bør, af hensyn til at tage fat om spørgsmål af relevans for almenheden for så vidt angår brug af telekommunikationstjenester samt for at tilskynde beskyttelsen af andres rettigheder og frihedsrettigheder, med tjenesteudbydernes bistand kunne udarbejde almenyttige oplysninger om brugen af sådanne tjenester og foranledige sådanne oplysninger videreformidlet. Dette kunne omfatte oplysninger til almenheden om overtrædelse af reglerne om ophavsret, anden ulovlig anvendelse og formidling af skadeligt indhold og vejledning om og metoder til beskyttelse mod de risici, der kan true den personlige sikkerhed, f.eks. i forbindelse med videregivelse af personoplysninger under visse omstændigheder, samt privatlivets fred og personlige data, samt oplysninger om tilgængeligheden af let anvendelig og konfigurerbar software eller softwareoptioner, som gør det muligt at beskytte børn eller sårbare personer. Disse oplysninger kunne koordineres ved hjælp af samarbejdsproceduren i artikel 33, stk. 3, i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet). Sådanne almenyttige oplysninger bør ajourføres, når det er påkrævet, og bør forelægges på let forståelige trykte og elektroniske formater som fastlagt af de enkelte medlemsstater og på de nationale offentlige myndigheders websider. De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne pålægge udbydere at videreformidle disse standardiserede oplysninger til alle deres kunder på en efter de nationale tilsynsmyndigheders opfattelse hensigtsmæssig måde. De pågældende

oplysninger bør ligeledes medtages i kontrakter, hvis medlemsstaterne kræver det. Videreformidlingen af sådanne oplysninger bør imidlertid ikke være forbundet med for stor en byrde for virksomhederne. Medlemsstaterne bør kræve, at denne videreformidling sker under anvendelse af de midler, som virksomhederne sædvanligvis benytter i deres kommunikation med abonnenter.

- (27) Abonnenternes ret til at opsiges deres kontrakt uden strafgebyr vedrører ændringer i kontraktvilkår, der fastlægges af udbydere af elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester.
- (28) Slutbrugere bør kunne bestemme, hvilket indhold de ønsker at kunne sende og modtage, og hvilke tjenester og applikationer og hvilken form for hardware og software de i den forbindelse ønsker at benytte, uden at dette berører den nødvendige beskyttelse af nettenes og tjenesternes integritet og sikkerhed. Et marked med konkurrence vil give brugerne et stort udvalg af indhold, applikationer og tjenester. De nationale tilsynsmyndigheder bør fremme brugernes mulighed for at få adgang til og distribuere oplysninger og for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg i medfør af artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Da elektronisk kommunikation får større og større betydning for forbrugerne og erhvervslivet, bør udbyderne af tjenesten og/eller nettet under alle omstændigheder give brugerne fuldstændige oplysninger om eventuelle begrænsninger i brugen af elektroniske kommunikationstjenester. Efter udbyderens eget valg bør sådanne oplysninger beskrive den pågældende type indhold, applikation eller tjeneste eller individuelle applikationer og tjenester eller begge dele. Afhængigt af den anvendte teknologi og hvilken form for begrænsning der gør sig gældende, kan sådanne begrænsninger kræve brugerens samtykke, jf. direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).
- (29) Direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) hverken kræver eller forbyder, at udbydere, i overensstemmelse med national lov, begrænser slutbrugernes adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer, men fastsætter en forpligtelse til at give oplysninger om sådanne betingelser. Medlemsstater, der ønsker at gennemføre foranstaltninger vedrørende slutbrugernes adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer, skal respektere borgernes grundlæggende rettigheder, herunder for så vidt angår beskyttelse af privatlivets fred og ret til retfærdig rettergang, og sådanne eventuelle foranstaltninger bør tage fuldt hensyn til politiske målsætninger på fællesskabsplan såsom fremme af udviklingen af Fællesskabets informationssamfund.
- (30) Direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) indeholder ikke krav om, at udbyderne skal overvåge de oplysninger, der transmitteres via deres net, eller retsforfølge deres kunder på grund af sådanne oplysninger, og direktivet pålægger heller ikke udbyderne et ansvar for disse oplysninger. Ansvar for sanktioner eller strafferetlig forfølgelse påhviler nationale retlige instanser og skal udøves under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder retten til retfærdig rettergang.

- (31) Hvis der ikke findes relevante fællesskabsretlige bestemmelser, betragtes indhold, applikationer og tjenester som lovlige eller skadevoldende i overensstemmelse med nationale materielle og processuelle regler. Det er en opgave for medlemsstaterne, ikke for udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, ud fra gældende ret at tage stilling til, om indhold, applikationer eller tjenester er lovlige eller skadevoldende. Rammedirektivet og særdirektiverne finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel) ⁽¹⁾, som bl.a. indeholder en regel om ren videreformidling (»mere conduit«) for mellemliggende tjenesteydere, som defineret deri.
- (32) Gennemskuelige, aktuelle og sammenlignelige oplysninger om tilbud og tjenester er vigtige for forbrugerne på markeder med konkurrence mellem flere tjenesteudbydere. Slutbrugere og forbrugere af elektroniske kommunikationstjenester bør let kunne sammenligne priserne for de forskellige tjenester, der tilbydes på markedet, på grundlag af oplysninger, der offentliggøres i en let tilgængelig form. For at gøre prissammenligningen let bør de nationale tilsynsmyndigheder have mulighed for at forlange mere gennemskuelige oplysninger (herunder om takster, forbrugsmønstre og andre relevante statistiske oplysninger) af virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester og/eller -net, og til at sikre, at tredjeparter har ret til gratis at benytte offentligt tilgængelige oplysninger, der er udsendt af sådanne virksomheder. De nationale tilsynsmyndigheder bør også selv kunne stille prisoversigter til rådighed, navnlig når markedet ikke har sørget for det gratis eller til en rimelig pris. Virksomhederne bør ikke have ret til betaling for brugen af oplysninger, hvor disse allerede er offentliggjort og dermed henhører under det offentlige domæne. Desuden bør slutbrugere og forbrugere, før de køber en tjeneste, have fyldestgørende oplysninger om prisen på og arten af den tilbudte tjeneste, navnlig hvis der lægges ekstragebyrer på et frikaldsnummer. De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne forlange, at sådanne oplysninger som generel regel videreformidles, og for visse af tilsynsmyndighederne fastsætte tjenestekategoriens vedkommende, at de formidles umiddelbart forud for etablering af opkaldet, medmindre andet er fastsat i den nationale lovgivning. De nationale tilsynsmyndigheder bør, når de fastsætter de opkaldskategorier, der kræver prisoplysning forud for etablering, tage behørigt hensyn til tjenestens art, de prisvilkår, der finder anvendelse herpå, og spørgsmålet om, hvorvidt den tilbydes af en udbyder, som ikke udbyder elektroniske kommunikationstjenester. Virksomhederne bør også, hvis medlemsstaterne kræver det, give abonnenterne almennyttige oplysninger udarbejdet af de relevante offentlige myndigheder, bl.a. om de mest almindelige overtrædelser og om, hvilke retlige følger de kan få, jf. dog direktiv 2000/31/EF (direktivet om elektronisk handel).
- (33) Kunderne bør underrettes om deres rettigheder med hensyn til anvendelse af deres personoplysninger i abonnentfortegnelser, og især om formålet med sådanne
- fortegnelser, samt om deres ret til gebyrfrit ikke at blive medtaget i en offentlig abonnentfortegnelse, jf. direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation). Kunderne bør ligeledes informeres om systemer, som tillader, at oplysninger medtages i nummerdatabasen, men som ikke samtidig giver brugere af nummeroplysningstjenester adgang hertil.
- (34) Et marked med konkurrence burde sikre, at slutbrugere får tjenester af den kvalitet, de efterspørger, men i særlige tilfælde kan det blive nødvendigt at sikre, at offentlige kommunikationsnet har et mindstemål af kvalitet, der gør, at tjenesten ikke forringes, at der ikke blokeres for adgang, og at trafikken over nettene ikke forsinkes. For at opfylde krav vedrørende tjenesters kvalitet kan operatørerne benytte procedurer til at måle og styre trafikken på et netlink for at undgå, at trafikken optager al kapacitet på linket eller overfylder det, hvilket ville føre til overbelastning af nettet og dårlige præstationer. Disse procedurer bør kontrolleres af de nationale tilsynsmyndigheder, som skal handle i overensstemmelse med rammedirektivet og særdirektiverne, navnlig for så vidt angår diskriminerende adfærd, for at sikre, at de ikke begrænser konkurrencen. Hvor det er relevant, kan de nationale tilsynsmyndigheder også fastsætte mindstekrav til tjenesters kvalitet over for virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet, for at sikre, at netafhængige tjenester og applikationer leveres under overholdelse af en mindstekvalitetsstandard, som skal være underlagt kontrol fra Kommissionens side. De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne træffe foranstaltninger for at imødegå forringelser i tjenesterne, herunder forhindringer for eller forsinkelser i trafikken til skade for forbrugerne. Inkonsekvente afhjælpende foranstaltninger kan dog skade det indre markeds funktion, og Kommissionen bør derfor tage alle krav, som påtænkes fastsat af nationale tilsynsmyndigheder, op til nærmere overvejelse med henblik på eventuelle regulerende indgreb i hele Fællesskabet og om nødvendigt afgive kommentarer eller udstede henstillinger for at opnå en konsekvent anvendelse.
- (35) I fremtidens IP-net, hvor udbuddet af en tjeneste kan være adskilt fra udbuddet af nettet, bør medlemsstaterne kunne fastlægge, hvilke skridt der bør tages for at sikre udbuddet af offentligt tilgængelige telefonitjenester ved hjælp af offentlige kommunikationsnet og uafbrudt adgang til alarmtjenester under omfattende netsammenbrud eller i tilfælde af force majeure under hensyntagen til de forskellige abonnenters prioriteter og de tekniske begrænsninger.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

- (36) De relevante nationale myndigheder bør for at sikre, at handicappede slutbrugere kan udnytte konkurrencen og de samme valgmuligheder mellem tjenesteudbydere som de fleste slutbrugere, om nødvendigt og på baggrund af de nationale forhold præcisere de forbrugerbeskyttelseskrav, som skal opfyldes af de virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. Sådanne krav kan bl.a. omfatte krav om, at virksomhederne sikrer, at handicappede slutbrugere udnytter deres tjenester på tilsvarende vilkår og betingelser, herunder priser og takster, som deres øvrige slutbrugere, uanset de ekstraomkostninger, som de måtte pådrage sig. Yderligere krav kan relatere sig til engrosordninger mellem virksomheder.
- (37) Telefonistassistance omfatter mange forskellige former for betjening af slutbrugerne. Udbuddet af sådanne tjenester bør overlades til forretningsmæssige forhandlinger mellem udbydere af offentlige kommunikationsnet og udbydere af telefonistassistance, sådan som det er tilfældet med mange andre former for kundeservice, og det er ikke nødvendigt, at det fortsat skal være obligatorisk at udbyde dem. Denne forpligtelse bør derfor ophæves.
- (38) Nummeroplysningstjenester bør leveres og leveres også ofte på konkurrenceprægede markedsvilkår i henhold til artikel 5 i Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ⁽¹⁾. Foranstaltninger i engrosleddet til sikring af medtagelse af slutbrugerdata (både fra fastnet og mobilnet) i databaser bør overholde kravene til beskyttelse af personoplysninger, herunder artikel 12 i direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation). Der bør indføres omkostningsorienteret levering af disse data til tjenesteudbydere, idet medlemsstaterne bør gives mulighed for at etablere en central mekanisme til levering af omfattende samlet information til udbydere af nummerfortegnelser, og drages omsorg for netadgang på rimelige og gennemsigtige vilkår for at sikre, at slutbrugerne fuldt ud kan drage fordel af konkurrence, idet det endelige mål er afskaffelse af regulering af disse tjenester i detaileddet og tilvejebringelse af tilbud om nummeroplysningstjenester på rimelige og gennemsigelige vilkår.
- (39) Det bør være muligt for slutbrugerne at kalde og få adgang til alarmtjenester via enhver telefonitjeneste, der kan etablere taleopkald ved hjælp af et eller flere numre i nationale telefonnummerplaner. De medlemsstater, der benytter nationale alarmnumre ved siden af 112, bør kunne pålægge virksomhederne tilsvarende forpligtelser til at give adgang til sådanne nationale alarmnumre. Beredskabsmyndighederne bør kunne behandle og besvare opkald til nummer 112 mindst lige så hurtigt og effektivt som opkald til nationale alarmnumre. Det er vigtigt, at 112 bliver mere kendt, da det vil øge beskyttelsen og sikkerheden for borgere, der rejser i EU. Borgerne bør ved rejse i en hvilken som helst medlemsstat således bringes på det rene med, navnlig gennem oplysninger på opslag i internationale busterminaler, banegårde, havne og lufthavne samt i telefonbøger, telefonbokse og abonnements- og faktureringsmateriale, at 112 kan benyttes som fælles alarmnummer i hele Fællesskabet. Det er først og fremmest medlemsstaterne, som er ansvarlige herfor, men Kommissionen bør fortsat både støtte og supplere medlemsstaternes initiativer med henblik på at øge kendskabet til 112 og foretage regelmæssige evalueringer af offentlighedens kendskab til dette nummer. Pligten til at stille lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed bør styrkes for at yde borgerne bedre beskyttelse. Specielt bør virksomhederne stille stedbestemmelsesdata til rådighed for alarmtjenester, så snart opkaldet når frem til den pågældende tjeneste, uanset hvilken teknologi der anvendes. For at gøre det muligt at følge med den teknologiske udvikling, herunder udviklingen hen imod stadig mere præcise lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der kan sikre effektiv adgang til 112-tjenester i Fællesskabet til gavn for borgerne. Sådanne foranstaltninger bør ikke skade den måde, hvorpå medlemsstaternes alarmtjenester er strukturerede.
- (40) Medlemsstaterne bør sikre, at virksomheder, der over for slutbrugere udbyder en elektronisk kommunikationstjeneste, som giver mulighed for at foretage opkald ved hjælp af et eller flere numre i en national telefonnummerplan, sikrer pålidelig og nøjagtig adgang til alarmtjenester under hensyn til nationale specifikationer og kriterier. Netuafhængige virksomheder kontrollerer ikke nødvendigvis nettene og vil ikke nødvendigvis kunne sikre, at nødopkald over deres tjeneste dirigeres med samme pålidelighed som almindelige integrerede udbydere af telefontjenester, eftersom de muligvis ikke vil kunne sikre adgang til tjenesterne, fordi de ikke har kontrol over problemer i forbindelse med infrastruktur. Det er muligvis ikke altid teknisk muligt for netuafhængige virksomheder at stille lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed. Når der er indført internationalt anerkendte standarder, som sikrer en korrekt og pålidelig rutning og etablering af forbindelse til alarmtjenesterne, bør de netuafhængige virksomheder også opfylde forpligtelserne med hensyn til lokaliseringsoplysninger om den kaldende part på et niveau, der kan sammenlignes med det, der kræves for andre virksomheder.
- (41) Medlemsstaterne bør træffe særlige foranstaltninger for at sikre, at alarmtjenesterne, herunder 112, er lige så tilgængelige for handicappede, herunder døve, hørehæmmede, talehæmmede og døv-blinde slutbrugere, som for andre. Det kan betyde, at der skal tilvejebringes særligt terminaludstyr for hørehæmmede brugere, tekstformidlingstjenester eller andet specifikt udstyr.

⁽¹⁾ EFT L 249 af 17.9.2002, s. 21.

- (42) Udviklingen af det internationale retningsnummer 3883 (det europæiske telefonnummerområde (ETNS)) hæmmes i dag af mangelfuldt kendskab, overdrevent bureaukratiske procedurekrav og heraf følgende manglende efterspørgsel. For at fremme udviklingen af ETNS bør medlemsstater, som Den Internationale Telekommunikationsunion har tilføjet det internationale retningsnummer 3883, følge eksemplet fra implementeringen af »eu«-topdomænet og uddelegere ansvaret for forvaltning, nummertildeling og reklame til en særskilt organisation, som udpeges af Kommissionen på grundlag af en åben, gennemsælgelig og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedure. Denne organisation bør også have til opgave at udarbejde forslag til public service-applikationer, der benytter ETNS til fælles europæiske tjenester som f.eks. et fælles nummer til indberetning af tyverier af mobile terminaler.
- (43) Der gør sig særlige forhold gældende, når børn skal efterlyses, og en tjeneste til dette formål er i øjeblikket kun til rådighed i begrænset omfang, hvorfor medlemsstaterne ikke blot bør reservere et nummer, men også gøre alt for at sikre, at der faktisk straks stilles en tjeneste til rådighed til efterlysning af børn på deres område under nummer »116000«. Med henblik herpå bør medlemsstaterne om nødvendigt bl.a. tilrettelægge udbudsprocedurer for at opfordre interesserede parter til at yde en sådan tjeneste.
- (44) Taleopkald er fortsat den mest stabile og pålidelige form for adgang til alarmtjenester. Andre kontaktformer som f.eks. tekstmeddelelser (sms) kan være mindre pålidelige og kan indebære en vis tidsmæssig forskydning. Medlemsstaterne bør imidlertid, hvis de finder det hensigtsmæssigt, kunne fremme udviklingen og indførelsen af andre midler for adgang til alarmtjenester, som vil kunne sikre en adgang svarende til taleopkald.
- (45) Kommissionen har anmodet medlemsstaterne om at reservere numrene i »116«-nummerserien til visse tjenester af samfundsmæssig betydning i henhold til sin beslutning 2007/116/EF af 15. februar 2007 om at reservere medlemsstaternes nummerserie, der begynder med »116«, til harmoniserede numre på harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning ⁽¹⁾. De relevante bestemmelser i nævnte beslutning bør afspejles i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) for at sikre, at disse bestemmelser i højere grad integreres i rammeloavgivningen om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, og for at lette adgang for handicappede slutbrugere.
- (46) Et enhedsmarked indebærer, at slutbrugere kan få forbindelse med alle numre i andre medlemsstaters nationale nummerplaner og benytte tjenester, der bruger ikke-geografiske numre inden for Fællesskabet, herunder bl.a. frikalds- og overtakseringsnumre. Slutbrugere bør også kunne få forbindelse med numre i det europæiske telefonnummerområde (ETNS) og med internationale frikaldsnumre (UIFN). Der bør ikke lægges hindringer i vejen for opkald på tværs af grænserne til numre og benyttelse af de dertil knyttede tjenester, undtagen i objektive velbegrundede tilfælde, som f.eks. når det er nødvendigt for at bekæmpe svig eller misbrug (f.eks. i forbindelse med visse særtjenester med overtaksering), hvor nummeret er defineret som rent nationalt (f.eks. et indenlandsk kortnummer), eller hvor det ikke er teknisk eller økonomisk muligt. Der bør gives tydelige og fuldstændige forhåndsoplysninger til brugerne om enhver afgift for frikaldsnumre, f.eks. afgifter for internationale opkald til numre, som kan kaldes via de normale internationale retningsnumre.
- (47) Forbrugere bør kunne træffe velinformerede valg og skifte udbydere, når det er i deres interesse, således at de kan få fuldt udbytte af konkurrencen på markedet. Det er afgørende at sikre, at det kan gøres uden hindringer af juridisk, teknisk eller praktisk art, herunder aftalevilkår, procedurer, afgifter osv. Dette hindrer ikke, at forbrugeraftaler kan indeholde bestemmelser om rimelige mindsteperioder for aftalens løbetid. Nummerportabilitet er en afgørende faktor, som letter forbrugernes valg og fremmer effektiv konkurrence på markeder for elektronisk kommunikation og bør derfor gennemføres med mindst mulig forsinkelse, således at nummeret aktiveres og bliver funktionelt inden for en frist på én arbejdsdag, og brugeren dermed ikke må undvære den pågældende tjeneste i mere end én arbejdsdag. De kompetente nationale myndigheder kan fastlægge den globale proces for porteringen af numre under hensyntagen til de nationale bestemmelser om kontrakter og den teknologiske udvikling. Erfaringerne i visse medlemsstater har vist, at der er risiko for, at forbrugere påtvinges et udbyderskift, uden at de har givet deres samtykke hertil. Skønt dette er et anliggende, der først og fremmest bør henhøre under de retshåndhavende myndigheder, bør det være muligt for medlemsstaterne at indføre det minimum af forholdsmæssige foranstaltninger herunder passende sanktioner vedrørende udbyderskift, der er nødvendigt for at minimere sådanne risici, og at sikre, at forbrugere beskyttes under hele udbyderskiftet uden at gøre processen mindre attraktiv for dem.
- (48) Der kan anvendes lovfæstede »must carry«-forpligtelser for nærmere bestemte radio- og tv-kanaler samt supplerende tjenester, der udbydes af en nærmere bestemt medietjenesteudbyder. Medlemsstaterne bør give klare begrundelser for »must carry«-forpligtelser, der er fastlagt i den nationale lovgivning, så det sikres, at sådanne forpligtelser er gennemsigtige, forholdsmæssige og klart afgrænsede. Regler om »must carry«-pligt bør i denne forbindelse tilrettelægges på en måde, der giver tilstrækkelige incitamenter til effektive infrastrukturinvesteringer. »Must carry«-regler bør jævnligt tages op til nyvurdering med det formål at føre dem ajour med den teknologiske og markedsmæssige udvikling og at sikre, at de fortsat står i et rimeligt forhold til de tilstræbte mål. Supplerende tjenester omfatter, men er ikke begrænset til, tjenester, med det formål at lette adgangsmulighederne for handicappede slutbrugere, f.eks. videotekst, undertekstning, synstolkning og tegnsprogstolkning.

⁽¹⁾ EUT L 49 af 17.2.2007, s. 30.

- (49) Medlemsstaterne bør tilrettelægge en passende høringsmekanisme for at overvinde de nuværende mangler med hensyn til høring af forbrugerne og for at tage behørigt hensyn til borgernes interesser. En sådan mekanisme kunne involvere et organ, som uafhængigt af den nationale tilsynsmyndighed og af tjenesteudbyderne udfører forskning for så vidt angår forbrugerrelaterede spørgsmål, eksempelvis forbrugeradfærd og mekanismer for udbyderskift, og som fungerer i åbenhed og leverer bidrag til de eksisterende mekanismer for høring af de berørte parter. Desuden kan der indføres en mekanisme, med det formål at muliggøre et passende samarbejde om spørgsmål vedrørende fremme af lovligt indhold. Samarbejdsprocedurer, der indføres ved hjælp af en sådan mekanisme, bør imidlertid ikke kunne benyttes til systematisk overvågning af brug af internettet.
- (50) Kommissionen bør underrettes om den forsyningspligt, der pålægges en forsyningspligtig virksomhed.
- (51) Direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) tager sigte på en harmonisering af medlemsstaternes lovbestemmelser, der er nødvendig for at sikre et ensartet niveau i beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig privatlivets fred og retten til datafortrolighed i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for den elektroniske kommunikationssektor og for at sikre fri omsætning af sådanne oplysninger og af elektronisk kommunikationsudstyr og elektroniske kommunikationstjenester i Fællesskabet. Hvor der i henhold til direktiv 1999/5/EF eller Rådets beslutning 87/95/EØF af 22. december 1986 om standardisering inden for informationsteknologi og telekommunikation ⁽¹⁾ vedtages foranstaltninger for at sikre, at terminaludstyr fremstilles på en sådan måde, at personoplysninger og privatlivets fred beskyttes, bør disse foranstaltninger være i overensstemmelse med princippet om teknologineutralitet.
- (52) Udviklingen i anvendelsen af IP-adresser bør følges nøje under hensyntagen til det arbejde, der bl.a. er gjort i Gruppen vedrørende Beskyttelse af Personer i forbindelse med Behandling af Personoplysninger, nedsat ved artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer og i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, og til eventuelle relevante forslag.
- (53) Behandling af trafikdata i det omfang, det er strengt nødvendigt for at sikre net- og informationssikkerhed, dvs. et nets eller et informationssystems evne til på et givet sikkerhedsniveau at modstå hændelige tildragelser eller ulovlige eller skadelige handlinger, som er til fare for tilgængeligheden, autenticiteten, integriteten og fortroligheden af lagrede og videresendte oplysninger, og sikkerheden ved hermed forbundne tjenester udbudt af eller tilgængelige via disse net og systemer af udbydere af sikkerhedsteknologier og -tjenester, når de optræder som registeransvarlige, er underlagt artikel 7, litra f), i direktiv 95/46/EF. Behandlingen kunne f.eks. have til formål at forhindre uautoriseret adgang til elektroniske kommunikationsnet og skadelig distribution af koder og at sætte en stopper for »denial of service«-angreb og beskadigelser af computere og elektroniske kommunikationssystemer.
- (54) Liberaliseringen af markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og den hurtige teknologiske udvikling har tilsammen sat skub i konkurrencen og den økonomiske vækst og har resulteret i en mangfoldighed af tjenester, som slutbrugerne kan få adgang til via offentlige elektroniske kommunikationsnet. Det er nødvendigt at sikre, at forbrugerne og brugerne ydes samme grad af privatlivs- og persondatabeskyttelse, uanset hvilken teknologi der benyttes til at levere en given tjenesteydelse.
- (55) Direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) fokuserer i tråd med målsætningen for regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og med proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet og med henblik på retlig sikkerhed og effektivitet for såvel det europæiske erhvervsliv som de nationale tilsynsmyndigheder på offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og finder ikke anvendelse på lukkede brugergrupper og virksomhedsnet.
- (56) De teknologiske fremskridt gør det muligt at udvikle nye applikationer, som bygger på apparater til dataindsamling og identifikation, hvilket kunne være kontaktfrie apparater, der fungerer ved hjælp af radiofrekvenser. Eksempelvis benyttes der i radiofrekvensbaseret identifikation (RFID) radiofrekvenser til at opfange data fra entydigt identitetsmærkede brikker (»tags«), og disse data kan derpå overføres gennem de eksisterende kommunikationsnet. Hvis sådanne teknologier får stor udbredelse, kan de give et stort økonomisk og samfundsmæssigt udbytte og dermed yde et væsentligt bidrag til det indre marked, hvis borgerne kan acceptere, at de bruges. For at opnå dette mål er det nødvendigt at sørge for, at alle det enkelte menneskes grundlæggende rettigheder beskyttes, herunder retten til privatlivets fred og til beskyttelse af persondata. Når sådanne anordninger forbindes med offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller indgår som grundlæggende infrastruktur i elektroniske kommunikationstjenester, bør de relevante bestemmelser i direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), herunder bestemmelserne om sikkerhed, trafikdata og lokaliseringsdata samt om kommunikationshemmelse, finde anvendelse.
- (57) Udbyderen af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste bør træffe passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre beskyttelse af sine tjenester. Uden at dette berører direktiv 95/46/EF bør sådanne foranstaltninger sikre, at kun autoriserede personer kan få adgang til personoplysninger til lovlige formål, og at lagrede eller sendte personoplysninger samt nettet og

⁽¹⁾ EFT L 36 af 7.2.1987, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- tjenesterneer beskyttede. Desuden bør der indføres en sikkerhedspolitik for behandling af personoplysninger med henblik på at identificere sårbarheder i systemet, og der bør regelmæssigt foretages overvågning og træffes forebyggende, korrigerende og afbødende foranstaltninger.
- (58) De kompetente nationale myndigheder bør bl.a. fremme borgernes interesser ved at bidrage til sikringen af et højt beskyttelsesniveau for persondata og privatlivets fred. Med henblik herpå bør de kompetente nationale myndigheder have de nødvendige ressourcer til at varetage deres opgaver, herunder råde over omfattende og pålidelige data om faktiske sikkerhedshændelser, der har medført beskadigelse af persondata om enkeltpersoner. De bør overvåge de trufne foranstaltninger og videreformidle bedste praksis blandt udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. Udbydere bør derfor føre optegnelser over brud på persondatasikkerheden for at gøre det muligt for de kompetente nationale myndigheder at foretage yderligere analyser og evalueringer.
- (59) Fællesskabsretten pålægger registeransvarlige forpligtelser med hensyn til behandlingen af persondata, herunder en forpligtelse til at træffe de fornødne tekniske og organisatoriske beskyttelsesforanstaltninger mod f.eks. tab af data. De i direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) fastsatte krav vedrørende underretning om brud på datasikkerheden tilvejebringer en struktur for underretning af de berørte kompetente myndigheder og enkeltpersoner, når der alligevel er sket beskadigelse af persondata. Disse krav om underretning er begrænset til brud på sikkerheden, som forekommer i den elektroniske kommunikationssektor. Imidlertid afspejler kravet om underretning om brud på sikkerheden, at det helt generelt er i borgernes interesse at blive underrettet om fejl i sikkerhedssystemer, der kan medføre, at deres persondata går tabt eller på anden måde beskadiges, og om, hvilke forholdsregler de kan træffe for at minimere mulige økonomiske tab eller skader for samfundet som følge af sådanne fejl. Det forhold, at det helt generelt er i borgernes interesse at blive underrettet, gælder naturligvis ikke kun den elektroniske kommunikationssektor, og der bør derfor på fællesskabsplan som en prioritering indføres udtrykkelige, obligatoriske krav om underretning i alle sektorer. Indtil resultaterne af en undersøgelse, som Kommissionen skal foretage af al relevant fællesskabslovgivning i denne henseende, foreligger, bør Kommissionen, efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, straks træffe de fornødne foranstaltninger til fremme af anvendelsen i hele Fællesskabet af principperne i de bestemmelser vedrørende underretning om brud på datasikkerheden, der er fastsat i direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), uanset hvilken sektor eller hvilken type data der er tale om.
- (60) De kompetente nationale myndigheder bør overvåge de trufne foranstaltninger og videreformidle bedste praksis blandt udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester.
- (61) Brud på persondatasikkerheden kan medføre store økonomiske tab og sociale skader for den berørte abonnent eller fysiske person, hvis ikke de afhjælpes hurtigt og på betryggende vis. Så snart udbyderen af en offentligt tilgængelig kommunikationstjeneste bliver opmærksom på, at der er sket et sådant sikkerhedsbrud, bør udbyderen derfor underrette den kompetente nationale myndighed om bruddet. Abonnenter eller fysiske personer, hvis persondata og ret til beskyttelse af privatlivets fred kunne blive krænkede af sådanne brud, bør straks underrettes, så de kan træffe de nødvendige forholdsregler. Et brud bør anses for at krænke abonnentens eller den fysiske persons persondata og ret til beskyttelse af privatlivets fred, hvis det kan indebære f.eks. identitetstyveri eller svig, fysisk skade, betydelig tort eller skade af omdømme i forbindelse med ydelse af offentligt tilgængelige kommunikationstjenester i Fællesskabet. Underretningen bør indeholde oplysninger om, hvilke foranstaltninger udbyderen har sat i værk for at afhjælpe bruddet på sikkerheden, og anbefalinger til den berørte abonnent eller fysiske person.
- (62) Ved gennemførelsen af foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) bør medlemsstaternes myndigheder og domstole ikke kun fortolke deres nationale lovgivning på en måde, der er forenelig med ovennævnte direktiv, men også sikre, at de ikke lægger en fortolkning af det til grund, som ville være i konflikt med grundlæggende rettigheder eller almindelige fællesskabsretlige principper, såsom proportionalitetsprincippet.
- (63) Der bør fastsættes bestemmelser om vedtagelse af tekniske gennemførelsesforanstaltninger om, under hvilke omstændigheder informations- og underretningskravene gælder, samt hvilke former og procedurer der skal anvendes, for at opnå fyldestgørende beskyttelse af privatlivet og af transmitterede eller behandlede persondata i forbindelse med brugen af elektroniske kommunikationsnet i det indre marked.
- (64) Når der fastsættes nærmere regler for, hvilket format og hvilke procedurer der skal anvendes ved underretningen om brud på persondatasikkerheden, bør der tages hensyn til omstændighederne omkring sikkerhedsbruddet, herunder til om persondata var beskyttet ved passende tekniske beskyttelsesforanstaltninger, der effektivt begrænser sandsynligheden af identitetsmisbrug eller andre former for misbrug. Sådanne regler og procedurer bør desuden tage hensyn til de retshåndhavende myndigheders legitime interesser i tilfælde, hvor en åben underretning på et tidligt tidspunkt kunne udgøre en unødvendig hæmsko for efterforskningen af omstændighederne ved et sikkerhedsbrud.
- (65) Programmer, der til fordel for en tredjepart i det skjulte overvåger en brugers handlinger eller hindrer brugerens terminaludstyr i at fungere efter hensigten (»spyware«), udgør en alvorlig trussel mod privatlivets fred for brugerne, hvilket også gælder virus. Det er nødvendigt at sikre et højt og ensartet beskyttelsesniveau for brugernes privatsfære, uanset om brugeren downloader de uønskede spionprogrammer eller virus via elektroniske kommunikationsnet

uden at være klar over det, eller om de leveres og installeres i programmer, der distribueres på andre eksterne data-lagringsmedier som f.eks. cd'er, cd-rom'er eller usb-nøgler. Medlemsstaterne bør fremme underretningen af slutbrugerne om, hvilke forholdsregler der kan træffes, og opfordre dem til at træffe de fornødne foranstaltninger til at beskytte deres terminaludstyr mod virus og spyware.

- (66) Det kan forekomme, at tredjeparter ønsker at lagre oplysninger på en brugers udstyr eller at få adgang til allerede lagrede oplysninger til en række formål lige fra legitime formål (såsom visse typer cookies) til formål, der indebærer uberettiget krænkelse af privatlivet (såsom spyware eller virus). Det er derfor af allerstørste betydning, at brugere får klare og fyldestgørende oplysninger, når de foretager sig noget, der kunne medføre en sådan lagring eller adgang fra tredjeparts side. Midlerne til at give oplysninger og give ret til at nægte lagring eller adgang bør gøres så brugervenlige som muligt. En undtagelse fra forpligtelsen til at give oplysninger og give ret til at nægte lagring eller adgang bør begrænses til de situationer, hvor den tekniske lagring eller adgang er strengt nødvendig til det legitime formål, der består i at gøre det muligt at benytte en specifik tjeneste, som abonnenten eller brugeren udtrykkeligt har anmodet om. Hvor det er teknisk muligt og effektivt, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktiv 95/46/EF, kan brugerens samtykke til databehandling udtrykkes gennem anvendelse af passende browserindstillinger eller andre applikationer. Håndhævelsen af disse krav bør gøres mere effektiv ved at give de relevante nationale myndigheder øgede beføjelser.
- (67) Foranstaltninger, der sikrer abonnenterne mod krænkelse af privatlivets fred ved uanmodet kommunikation med direkte markedsføringsformål ved hjælp af elektronisk post, bør også omfatte sms, mms og andre lignende applikationer.
- (68) Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester foretager store investeringer for at bekæmpe uønskede reklamehenvedelser (»spam«). Desuden har de bedre forudsætninger end slutbrugerne, fordi de har den viden og de ressourcer, der skal til for at detektere og identificere spammere. Udbydere af mailtjenester og andre tjenesteudbydere bør derfor kunne anlægge sag mod spammere og således forsvare deres kunders interesser og dermed deres egne legitime erhvervsinteresser.
- (69) Behovet for at sikre en fyldestgørende beskyttelse af privatlivet og af transmitterede eller behandlede persondata i forbindelse med brugen af elektroniske kommunikationsnet i Fællesskabet gør det nødvendigt at sikre, at reglerne kan gennemføres og håndhæves effektivt, således at der bliver tilstrækkelige incitamenter til at overholde dem. De kompetente nationale myndigheder og, hvor det er hensigtsmæssigt, andre relevante nationale organer bør

have tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til at efterforske tilfælde af manglende overholdelse effektivt og herunder have beføjelser til at indhente de relevante oplysninger, de har behov for med henblik på at afgøre klagesager og idømme bøder, når reglerne ikke overholdes.

- (70) Gennemførelsen og håndhævelsen af bestemmelserne i dette direktiv nødvendiggør ofte et samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder i to eller flere medlemsstater, f.eks. om bekæmpelse af spam og spyware hen over grænserne. For at sikre et gnidningsløst og hurtigt samarbejde i sådanne tilfælde bør de relevante nationale myndigheder fastlægge procedurer med hensyn til f.eks. omfanget og formatet af de oplysninger, der udveksles mellem myndighederne, eller frister, der skal overholdes. Sådanne procedurer bør være underlagt kontrol fra Kommissionens side. Sådanne procedurer vil også give mulighed for at harmonisere de deraf følgende forpligtelser for markedsaktørerne og dermed bidrage til etablering af lige konkurrencevilkår i Fællesskabet.
- (71) Samarbejdet om og håndhævelsen af bestemmelserne på tværs af grænserne bør styrkes ved brug af eksisterende mekanismer som dem, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2006/2004 (forordningen om forbrugerbeskyttelses-samarbejde) ⁽¹⁾ gennem en ændring af nævnte forordning.
- (72) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (73) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger vedrørende effektiv adgang til 112-tjenester samt til at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling eller til ændringer i efterspørgslen på markedet. Den bør også have beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger vedrørende informations- og underretningskravene og sikkerhed i forbindelse med behandlingen. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ved at supplere dem med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF. Anvendelsen af forskriftsproceduren med kontrol inden for de sædvanlige frister kan i visse særlige situationer forhindre en rettidig vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, og Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør derfor handle hurtigt for at sikre, at foranstaltningerne vedtages rettidigt.

⁽¹⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (74) Ved vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningerne vedrørende databehandlingssikkerheden bør Kommissionen høre alle relevante europæiske myndigheder og organisationer (Det Europæiske Agentur for Net- og Informationsikkerhed (ENISA), Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Gruppen vedrørende Beskyttelse af Personer i forbindelse med Behandling af Personoplysninger, nedsat efter artikel 29 i direktiv 95/46/EF) samt alle andre relevante aktører, særlig med henblik på at blive informeret om de bedst tilgængelige tekniske og økonomiske midler til sikring af en bedre gennemførelse af direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).
- (75) Direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (76) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)

I direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Inden for rammerne af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) vedrører nærværende direktiv udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til slutbrugere. Formålet er, gennem effektiv konkurrence og valgmuligheder, at sikre, at offentligt tilgængelige tjenester af høj kvalitet er tilgængelige i hele Fællesskabet, samt at tage højde for de tilfælde, hvor slutbrugernes behov ikke opfyldes tilfredsstillende af markedet. Direktivet indeholder desuden bestemmelser om visse aspekter af terminaludstyr, herunder bestemmelser, der har til formål at lette adgangen for handicappede slutbrugere.

2. Dette direktiv fastlægger slutbrugeres rettigheder og de tilsvarende forpligtelser for virksomheder, som udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet

og -tjenester. For at sikre, at der stilles forsyningspligttydelser til rådighed på markeder med fri og åben konkurrence, fastlægger dette direktiv det minimum af tjenester af en bestemt kvalitet, hvortil alle slutbrugere under hensyn til særlige nationale forhold skal have adgang til en rimelig pris, uden at det medfører konkurrenceforvridning. Direktivet fastsætter desuden forpligtelser med hensyn til udbud af visse obligatoriske tjenester.

3. Dette direktiv hverken kræver eller forbyder, at udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester fastsætter betingelser, der begrænser slutbrugernes adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer, hvor dette er tilladt i henhold til national ret og er i overensstemmelse med fællesskabsretten, men fastsætter en forpligtelse til at give oplysninger om sådanne betingelser. Nationale foranstaltninger vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer via elektroniske kommunikationsnet skal overholde fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder retten til privatlivets fred og retten til retfærdig rettergang, som defineret i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

4. Bestemmelserne i dette direktiv vedrørende slutbrugerrettigheder finder anvendelse med forbehold af fællesskabsreglerne om forbrugerbeskyttelse, navnlig direktiv 93/13/EØF og 97/7/EF, og nationale regler, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten.»

- 2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Litra b) udgår.

b) Litra c) og d) affattes således:

»c) »offentligt tilgængelig telefonitjeneste«: en tjeneste, der er tilgængelig for offentligheden med henblik på at etablere og modtage indenlandske eller indenlandske og internationale opkald direkte eller indirekte ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan

d) »geografisk nummer«: et nummer fra den nationale telefonnummerplan, hvor en del af talstrukturen indeholder en geografisk information, der anvendes til at dirigere opkald til nettermineringspunktets (NTP) fysiske placering».

c) Litra e) udgår.

d) Litra f) affattes således:

»f) »ikke-geografisk nummer«: et nummer fra den nationale telefonnummerplan, som ikke er et geografisk nummer. Det omfatter bl.a. mobil-, frikalds- og overtakseringsnumre.»

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- 3) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Udbud af fastnetadgang og udbud af telefonitjenester

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle rimelige anmodninger om tilslutning til et offentligt kommunikationsnet på et fast sted efterkommes af mindst én virksomhed.

2. Tilslutningen skal kunne formidle tale-, telefax- og data-kommunikation ved transmissionshastigheder, der er tilstrækkelige til at give funktionel adgang til internettet, under hensyn til den fremherskende teknologi, der bruges af de fleste abonnenter, samt hvad der er teknologisk muligt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle rimelige anmodninger om levering af en offentlig tilgængelig telefonitjeneste over den i stk. 1 omhandlede netforbindelse, der giver mulighed for at etablere og modtage indenlandske og internationale opkald, efterkommes af mindst én virksomhed.«

- 4) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Nummerfortegnelsen/-oplysningstjenesten i stk. 1 skal med forbehold af bestemmelserne i artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (*) omfatte alle abonnenter på offentligt tilgængelige telefontjenester.

(*) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.«

- 5) I artikel 6 affattes overskriften og stk. 1 således:

»Offentlige betalingstelefoner og anden adgang til offentlig taletelefoni

1. Medlemsstaterne sørger for, at de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge virksomheder forpligtelser, således at det sikres, at der stilles offentlige betalingstelefoner eller anden adgang til offentlig taletelefoni til rådighed i et sådant omfang, at slutbrugernes rimelige behov opfyldes for så vidt angår geografisk dækning, antal telefoner eller anden adgang, adgangsfaciliteter for handicappede brugere og tjenestekvalitet.«

- 6) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Foranstaltninger for handicappede slutbrugere

1. Medlemsstaterne træffer, medmindre der i medfør af kapitel IV er fastsat krav med tilsvarende virkning, særlige foranstaltninger for at sikre, at handicappede slutbrugeres adgang til de i artikel 4, stk. 3, og artikel 5

omhandlede tjenester til en rimelig pris svarer til den for andre slutbrugere gældende adgang. Medlemsstaterne kan pålægge de nationale tilsynsmyndigheder at vurdere det generelle behov og de særlige krav, herunder med hensyn til omfanget og den konkrete udformning, for sådanne særlige foranstaltninger for handicappede slutbrugere.

2. Medlemsstaterne kan under hensyn til de nationale forhold træffe særlige foranstaltninger til sikring af, at handicappede slutbrugere kan udnytte de valgmuligheder mellem virksomheder og tjenesteudbydere, som står til rådighed for flertallet af slutbrugerne.

3. Når medlemsstaterne træffer de i stk. 1 og 2 nævnte foranstaltninger, tilskynder de til overholdelse af de relevante standarder eller specifikationer, som er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 17 og 18 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

- 7) I artikel 8 tilføjes følgende stykke:

»3. Når en udpeget virksomhed, jf. stk. 1, vil afhænde sit accessnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med et andet ejerskab, underretter den i forvejen og i rimelig tid den nationale tilsynsmyndighed, så denne kan bedømme, hvordan den påtænkte handel vil påvirke udbudet af adgang på et fast sted og telefonitjenester i henhold til artikel 4. Den nationale tilsynsmyndighed kan pålægge eller ændre særlige forpligtelser eller trække dem tilbage i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).«

- 8) Artikel 9, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger detailtaksternes udvikling og niveau for så vidt angår de tjenester, der i artikel 4-7 angives som omfattet af forsyningspligten, og som enten udbydes af udpegede virksomheder eller er tilgængelige på markedet, hvis der ikke er udpeget virksomheder med hensyn til disse tjenester, navnlig i forhold til nationale forbrugerpriser og indkomster.

2. Medlemsstaterne kan under hensyn til de nationale forhold kræve, at de udpegede virksomheder tilbyder forbrugerne takstvalgmuligheder eller -ordninger, der afviger fra dem, der tilbydes under almindelige forretningsmæssige vilkår, navnlig for at sikre, at personer med lave indkomster eller personer med særlige sociale behov ikke hindres i at få adgang til det net, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, eller i at anvende de tjenester, der i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, 6 og 7 angives som omfattet af forsyningspligten, og som udbydes af udpegede virksomheder.«

9) Artikel 11, stk. 4, affattes således:

»4. De nationale tilsynsmyndigheder kan fastsætte kvalitetsmål for virksomheder med forsyningspligt. De nationale tilsynsmyndigheder tager i den forbindelse hensyn til de berørte parter synspunkter, navnlig som omhandlet i artikel 33.«

10) Overskriften til kapitel III affattes således:

»TILSYN MED VIRKSOMHEDER MED EN STÆRK MARKEDSPOSITION PÅ SPECIFIKKE DETAILMARKEDER«

11) Artikel 16 udgår.

12) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder pålægger virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition på et bestemt detailmarked i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), passende regulerende forpligtelser, hvis:

- a) en national tilsynsmyndighed som følge af en markedsanalyse udført i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) konstaterer, at der på et bestemt detailmarked, der er afgrænset i overensstemmelse med artikel 15 i nævnte direktiv, ikke er reel konkurrence, og
- b) den nationale tilsynsmyndighed konkluderer, at forpligtelserne i henhold til artikel 9-13 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) ikke vil resultere i, at de mål, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), nås.«

b) Stk. 3 udgår.

13) Artikel 18 og 19 udgår.

14) Artikel 20-23 affattes således:

»Artikel 20

Kontrakter

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugere og andre slutbrugere, der anmoder herom, når de abonnerer på tjenester, som giver tilslutning til et offentligt kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, har ret til en kontrakt med en virksomhed eller virksomheder, der leverer sådanne tilslutninger og/eller tjenester. Kontrakten skal på en klar, forståelig og lettilgængelig måde mindst specificere følgende:

- a) virksomhedens navn og adresse

b) hvilke tjenester der leveres, herunder navnlig:

— hvorvidt der tilbydes adgang til alarmtjenester og lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, og om der gælder eventuelle begrænsninger for tilrådgivelsesstillelsen af adgang til alarmtjenester efter artikel 26

— oplysning om eventuelle andre betingelser, der begrænser adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer i tilfælde, hvor sådanne betingelser er tilladt i henhold til national ret i overensstemmelse med fællesskabsretten

— de tilbudte minimumstjenestekvalitetsniveauer, dvs. tidspunkt for etablering af den nye tilslutning og eventuelt andre kvalitetsparametre, som de nationale tilsynsmyndigheder har defineret

— oplysning om eventuelle procedurer indført af virksomheden til at måle og styre trafikken for at undgå, at trafikken optager al kapacitet på netlinket eller overfylder det, og oplysning om, hvorledes disse procedurer kan påvirke tjenestekvaliteten

— de typer af vedligeholdelsesservice, der tilbydes, og kundeservice, der leveres, samt hvorledes disse services kan kontaktes

— enhver restriktion, som pålægges af udbyderen, i brugen af leveret terminaludstyr

c) hvis der foreligger en forpligtelse i henhold til artikel 25, abonnenternes muligheder med hensyn til, om de ønsker deres personoplysninger optaget i en abonnentfortegnelse, og hvilke oplysninger det drejer sig om

d) nærmere oplysninger om priser og takster, hvorledes der kan indhentes ajourførte oplysninger om samtlige gældende takster og vedligeholdelsesgebyrer, mulige betalingsmetoder og eventuelle forskelle i omkostningerne som følge af betalingsmetode

e) kontraktens varighed samt vilkår for forlængelse og afbrydelse af tjenester og af kontrakten, herunder:

— eventuelle mindsteanvendelses- eller mindstevareighedskrav, som skal være opfyldt, for at abonnenten kan nyde godt af reklamefremstød

— ethvert gebyr i forbindelse med nummerportabilitet og andre identifikationsmidler

— ethvert gebyr ved opsigelse af kontrakten, herunder inddækning af omkostninger i forbindelse med terminaludstyr

f) eventuelle kompensations- og tilbagebetalingsregler, såfremt tjenesternes kontraktfæstede kvalitetsniveau ikke opfyldes

- g) hvordan en procedure til bilægelse af tvister indledes, jf. artikel 34
- h) hvilken type handlinger virksomheden kan foretage som reaktion på sikkerheds- eller integritetsmæssige hændelser eller trusler og sårbarheder.

Medlemsstaterne kan også kræve, at kontrakten skal indeholde enhver oplysning, som de relevante offentlige myndigheder måtte give til dette formål om brugen af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til at foretage ulovlige handlinger eller til at formidle skadeligt indhold, samt om midler til at beskytte mod trusler mod den personlige sikkerhed, privatlivets fred og personoplysninger, jf. artikel 21, stk. 4, som er relevante for den pågældende ydelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenter har ret til at opsigte deres kontrakt uden strafgebyr, når de får meddelelse om ændringer i kontraktbetingelserne, som foreslås af de virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester. Abonnenter skal med passende frist på mindst en måned underrettes om sådanne ændringer og skal samtidig underrettes om deres ret til at opsigte deres kontrakt uden strafgebyr, hvis de ikke accepterer de nye betingelser. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at specificere, i hvilken form sådanne oplysninger skal meddeles.

Artikel 21

Transparens og offentliggørelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at pålægge virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikations-tjenester, at offentliggøre transparente, sammenlignelige, fyldestgørende og ajourførte oplysninger om gældende priser og takster, om eventuelle gebyrer ved opsigelse af en kontrakt samt om standardbetingelser og -vilkår for så vidt angår adgang til og anvendelse af de tjenester, de tilbyder slutbrugere og forbrugere, jf. bestemmelserne i bilag II. Disse oplysninger skal offentliggøres i en klar, forståelig og let tilgængelig form. De nationale tilsynsmyndigheder kan fastsætte yderligere krav med hensyn til, i hvilken form sådanne oplysninger skal offentliggøres.

2. De nationale tilsynsmyndigheder fremmer formidlingen af sammenlignelige oplysninger, der sætter slutbrugerne og forbrugere i stand til, f.eks. ved hjælp af interaktive guider eller lignende teknikker, at foretage en selvstændig evaluering af omkostningerne ved alternative forbrugsmønstre. Hvis sådanne faciliteter ikke er tilgængelige på markedet gratis eller til en rimelig pris, sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for selv eller gennem indkøb hos tredjepart at stille sådanne guider eller teknikker til rådighed. Tredjeparter har ret til gratis at bruge de oplysninger, der offentliggøres af virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, med henblik på at sælge sådanne interaktive guider eller lignende teknikker eller at stille dem til rådighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at pålægge virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikations-tjenester, bl.a.:

- a) at give abonnenterne de gældende takstoplysninger vedrørende ethvert nummer eller enhver tjeneste, for hvilke der gælder særlige prisvilkår; de nationale tilsynsmyndigheder kan hvad angår individuelle kategorier af tjenester kræve, at sådanne oplysninger gives umiddelbart inden etablering af opkaldet
- b) at oplyse abonnenterne om eventuelle ændringer i adgangen til alarmopkald eller lokaliseringsoplysninger om den kaldende part i den tjeneste, de har abonneret på
- c) at oplyse abonnenterne om enhver ændring i betingelser, der begrænser adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer i tilfælde, hvor sådanne betingelser er tilladt i henhold til national ret i overensstemmelse med fællesskabsretten
- d) at forelægge oplysninger om eventuelle procedurer indført af udbyderen til at måle og styre trafikken for at undgå, at trafikken optager al kapacitet på et netlink eller overfylder det, og om, hvorledes disse procedurer kan påvirke tjenestekvaliteten
- e) at oplyse abonnenterne om deres ret til selv at træffe afgørelse med hensyn til, om deres personoplysninger skal medtages i en fortegnelse, og om de forskellige typer af relevante oplysninger i henhold til artikel 12 i direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), og
- f) med jævne mellemrum at give handicappede abonnenter detaljerede oplysninger om produkter og tjenester, der er beregnet til dem.

De nationale tilsynsmyndigheder kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, fremme selv- eller samregulerede foranstaltninger forud for indførelse af eventuelle forpligtelser.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at virksomheder som omhandlet i stk. 3 videreformidler almennyttige oplysninger gratis til eksisterende og nye abonnenter, hvor dette er relevant, under anvendelse af de samme midler, som virksomhederne sædvanligvis benytter til at kommunikere med abonnenterne. I så fald leveres disse oplysninger af de relevante offentlige myndigheder i et standardiseret format og omfatter bl.a. følgende emner:

- a) de mest gængse former for anvendelse af elektroniske kommunikationstjenester til at foretage ulovlige handlinger eller formidle skadeligt indhold, især hvor dette kan skade respekten for andres rettigheder og frihedsrettigheder, herunder overtrædelser af ophavsretten og beslægtede rettigheder og de retlige konsekvenser heraf, og

- b) midlerne til beskyttelse af den personlige sikkerhed, privatlivets fred og personoplysninger i forbindelse med brug af elektroniske kommunikationstjenester.

udbyder offentligt tilgængelige telefonitjenester, træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre uafbrudt adgang til alarmtjenester.«

Artikel 22

Tjenestekvalitet

1. Efter at have taget hensyn til de berørte parter synspunkter sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at kræve, at virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, offentliggør sammenlignelige, fyldestgørende og ajourførte oplysninger for slutbrugerne om deres tjenesters kvalitet og om foranstaltninger til sikring af samme adgangsmuligheder for handicappede slutbrugere som for andre slutbrugere. På anmodning meddeles disse oplysninger den nationale tilsynsmyndighed inden offentliggørelse.

2. De nationale tilsynsmyndigheder kan bl.a. specificere, hvilke parametre for tjenesters kvalitet der skal måles, hvilke oplysninger der skal offentliggøres, samt i hvilken form og på hvilken måde det skal ske, herunder om der skal være kvalitetscertificeringsordninger, for at sikre, at slutbrugerne, herunder handicappede slutbrugere, har adgang til fyldestgørende, sammenlignelige, pålidelige og brugervenlige oplysninger. De i bilag III omhandlede parametre, definitioner og målemetoder vil kunne anvendes, hvis det er relevant.

3. For at hindre, at tjenesten forringes, og at trafikken over nettene hæmmes eller sinkes, sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at fastsætte mindstekrav til tjenesters kvalitet over for en eller flere virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet.

De nationale tilsynsmyndigheder skal i god tid, inden de fastsætter sådanne krav, tilsende Kommissionen et sammendrag af begrundelsen herfor, de planlagte krav og den foreslåede fremgangsmåde. Disse oplysninger skal ligeledes stilles til rådighed for Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC). Kommissionen kan efter at have undersøgt sådanne oplysninger fremsætte kommentarer eller henstillinger herom, navnlig med henblik på at sikre, at de planlagte krav ikke påvirker det indre markedes funktionsevne negativt. De nationale tilsynsmyndigheder skal tage størst muligt hensyn til Kommissionens kommentarer eller henstillinger, når de træffer afgørelse om kravene.

Artikel 23

Tjenesternes tilgængelighed

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de offentligt tilgængelige telefonitjenester, der udbydes over offentlige kommunikationsnet, i tilfælde af net-svigt som følge af katastrofesituationer eller i force majeure-situationer i videst muligt omfang stadig er tilgængelige. Medlemsstaterne sikrer, at de virksomheder, som

15) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 23a

Sikring af samme adgangs- og valgmuligheder for handicappede slutbrugere som for andre slutbrugere

1. Medlemsstaterne skal gøre det muligt for de relevante nationale myndigheder om nødvendigt at præcisere krav, som skal opfyldes af de virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, således at handicappede slutbrugere:

- a) har en adgang til elektroniske kommunikationstjenester, der svarer til, hvad der gælder for størsteparten af slutbrugere, og
- b) i lighed med størsteparten af slutbrugerne kan vælge virksomheder og tjenester.

2. For at kunne vedtage og gennemføre særlige ordninger for handicappede brugere tilskynder medlemsstaterne til, at terminaludstyr med de nødvendige tjenester og funktioner gøres tilgængeligt.«

16) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

- a) Overskriften affattes således:

»Nummeroplysningstjenester«.

- b) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenter på offentligt tilgængelige telefonitjenester har ret til at blive optaget i de i artikel 5, stk. 1, litra a), omhandlede offentligt tilgængelige abonnentfortegnelser og til, at deres oplysninger gøres tilgængelige for udbydere af nummeroplysningstjenester og/eller nummerfortegnelser, jf. nærværende artikels stk. 2.«

- c) Stk. 3, 4 og 5 affattes således:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at alle slutbrugere af en offentligt tilgængelig telefonitjeneste har adgang til nummeroplysningstjenester. De nationale tilsynsmyndigheder kan indføre forpligtelser og betingelser for virksomheder, der kontrollerer slutbrugerens adgang i forbindelse med nummeroplysningstjenester i henhold til artikel 5 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet). Sådanne forpligtelser og betingelser skal være objektive, rimelige, ikke-diskriminerende og transparente.

4. Medlemsstaterne må ikke opretholde nogen reguleringsbegrænsninger, der forhindrer slutbrugere i én medlemsstat i at få direkte adgang til nummeroplysningen i en anden medlemsstat via taleopkald eller sms, og de skal træffe foranstaltninger for at sikre denne adgang i henhold til artikel 28.

5. Stk. 1-4 gælder, i det omfang andet ikke er fastsat i Fællesskabets retsfor skrifter om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, særlig artikel 12 i direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).«

17) Artikel 26 og 27 affattes således:

»Artikel 26

Alarmtjenester og det fælleseuropæiske alarmnummer

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle slutbrugere af den i stk. 2 anførte tjeneste, herunder brugere af offentlige betalingstelefoner, kan ringe gratis og uden at være nødsaget til at benytte nogen form for betalingsmiddel til alarmtjenester på det fælleseuropæiske alarmnummer 112 og på andre alarmnumre, som medlemsstaterne eventuelt har fastlagt.

2. Medlemsstaterne sikrer i samråd med de nationale tilsynsmyndigheder, alarmtjenester og udbydere, at virksomheder, der over for slutbrugere udbyder en elektronisk kommunikationstjeneste, som giver mulighed for at foretage indenlandske opkald til et eller flere numre i en national telefonnummerplan, giver adgang til alarmtjenester.

3. Medlemsstaterne sikrer, at opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112 besvares hensigtsmæssigt og håndteres bedst muligt i forhold til den måde, de nationale alarmsystemer er tilrettelagt på. Sådanne opkald besvares og håndteres mindst lige så hurtigt og effektivt som opkald til det eller de nationale alarmnumre i lande, hvor sådanne numre stadig er i brug.

4. Medlemsstaterne sikrer, at handicappede slutbrugeres adgang til alarmtjenesterne svarer til, hvad der gælder for andre slutbrugere. De foranstaltninger, der træffes med det formål at sikre, at handicappede slutbrugere er i stand til at benytte alarmtjenesterne, når de rejser i andre medlemsstater, baseres i videst mulig udstrækning på europæiske standarder eller specifikationer offentliggjort efter bestemmelserne i artikel 17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), og de er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan vedtage yderligere krav for at forfølge målene i denne artikel.

5. Medlemsstaterne sikrer, at relevante virksomheder gratis stiller opkaldslokaliseringsfaciliteter til rådighed for den myndighed, der håndterer alarmopkald, så snart opkaldet når frem til den pågældende myndighed. Dette gælder for

samtlige opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112. Medlemsstaterne kan udvide denne forpligtelse til at omfatte opkald til nationale alarmnumre. De kompetente tilsynsmyndigheder fastsætter kriterier for, hvor nøjagtige og pålidelige de opkaldslokaliseringsfaciliteter skal være, der stilles til rådighed.

6. Medlemsstaterne sikrer, at borgerne informeres fyldestgørende om, at det fælles europæiske alarmnummer 112 findes, og om, hvordan det bruges, navnlig gennem initiativer, der specifikt er rettet mod personer, der rejser mellem medlemsstaterne.

7. For at sikre effektiv gennemførelse af 112-tjenesterne i medlemsstaterne kan Kommissionen vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger efter at have hørt BEREC. Disse tekniske gennemførelsesforanstaltninger vedtages dog, uden at det indskrænker eller har nogen indvirkning på tilrettelæggelsen af alarmtjenester, der forbliver under medlemsstaternes enekompetence.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2.

Artikel 27

Europæiske adgangskoder

1. Medlemsstaterne sikrer, at »00« er standardpræfiks for udlandsopkald. Der kan indføres eller opretholdes særordninger for telefonopkald i naboområder mellem to medlemsstater. Slutbrugere i de pågældende områder informeres fyldestgørende om sådanne ordninger.

2. En retlig enhed oprettet i Fællesskabet og udpeget af Kommissionen skal have enesvaret for forvaltning, herunder nummertildeling, og fremme af det europæiske telefonnummerområde (ETNS). Kommissionen vedtager de nødvendige gennemførelsesregler.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle de virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige telefonitjenester, der tillader internationale opkald, ekspederer samtlig opkald til og fra ETNS til takster svarende til de takster, der gælder for opkald til og fra andre medlemsstater.»

18) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 27a

Harmoniserede numre på harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning, herunder nummeret på hotlinen for efterlyste børn

1. Medlemsstaterne fremmer anvendelsen af de særlige numre i nummerserien, der begynder med »116«, jf. Kommissionens beslutning 2007/116/EF af 15. februar 2007 om at

reservere medlemsstaternes nummerserie, der begynder med »116«, til harmoniserede numre på harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning (*). De fremmer de tjenester, for hvilke sådanne numre er reserveret, på deres område.

2. Medlemsstaterne sikrer, at handicappede slutbrugere i videst mulig udstrækning kan benytte de tjenester, der ydes inden for »116«-nummerserien. De foranstaltninger, der træffes med det formål at lette handicappede slutbrugeres adgang til sådanne tjenester, når de rejser i andre medlemsstater, baseres på, at der er overensstemmelse med gældende standarder eller specifikationer offentliggjort efter artikel 17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

3. Medlemsstaterne sikrer, at borgerne på passende vis informeres om eksistensen og brugen af de tjenester, der udbydes inden for »116«-nummerserien, navnlig gennem initiativer, som specifikt er rettet mod personer, der rejser mellem medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne træffer generelle foranstaltninger vedrørende alle numre i »116«-nummerserien i henhold til stk. 1, 2 og 3, og gør derudover alt for at sikre, at borgerne har adgang til en tjeneste, der driver en hotline for efterlyste børn. Denne hotline skal være til rådighed på nummer 116000.

5. For at sikre effektiv gennemførelse i medlemsstaterne af »116«-nummerserien, særlig hotlinenummeret »116000« for efterlyste børn, herunder adgang for handicappede slutbrugere når de rejser i andre medlemsstater, kan Kommissionen vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger efter at have hørt BEREK. Disse tekniske gennemførelsesforanstaltninger vedtages dog, uden at det indskrænker eller har nogen indvirkning på tilrettelæggelsen af disse tjenester, der fortsat falder under medlemsstaternes enekompetence.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2.

(*) EUT L 49 af 17.2.2007, s. 30.»

19) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Mulighed for at kalde numre og benytte tjenester

1. Medlemsstaterne sikrer, at de relevante nationale myndigheder, hvor det er teknisk og økonomisk muligt, og bortset fra de tilfælde, hvor den opkaldte abonnent af kommercielle grunde har valgt at begrænse adgangen for parter, som foretager opkald fra bestemte geografiske områder, træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at slutbrugere kan:

- a) få forbindelse med og benytte tjenester, der bruger ikke-geografiske numre inden for Fællesskabet, og

- b) få forbindelse med alle numre, der udbydes i Fællesskabet, uanset hvilken teknologi og hvilket udstyr operatøren anvender, herunder numrene i medlemsstaternes nationale nummerplaner, numrene i ETNS og de internationale frikaldsnumre (UIFN).

2. Medlemsstaterne sikrer, at de relevante myndigheder kan pålægge en virksomhed, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, i enkelttilfælde at spærre adgang til numre eller tjenester, når svig eller misbrug gør det berettiget, og kræve, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester i sådanne tilfælde tilbageholder relevante indtægter fra samtrafik eller andre tjenester.»

20) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1 affattes således:

»1. Uden at det berører bestemmelserne i artikel 10, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge alle virksomheder, der driver offentligt tilgængelige telefonitjenester og/eller udbyder adgang til offentlige kommunikationsnet, at stille alle eller en del af de i bilag I, del B, anførte yderligere faciliteter til rådighed for slutbrugere i den udstrækning, det er teknisk muligt og økonomisk bæredygtigt, samt alle eller en del af de i bilag I, del A, anførte yderligere faciliteter.«

- b) Stk. 3 udgår.

21) Artikel 30 affattes således:

»Artikel 30

Foranstaltninger for at lette udbyderskift

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle abonnenter med numre fra den nationale telefonnummerplan på anmodning kan bevare deres nummer eller numre uafhængigt af, hvilken virksomhed der udbyder tjenesten, i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I, del C.

2. Nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at prisen mellem operatører og/eller tjenesteudbydere i forbindelse med udbud af nummerportabilitet er omkostningsbaseret, og at eventuelle direkte gebyrer, der skal betales af abonnenterne, ikke virker som en hindring for abonnenternes skift af tjenesteudbydere.

3. Nationale tilsynsmyndigheder må ikke fastsætte detailedstakster for portering af numre på en måde, som kan medføre konkurrenceforvridning, som f.eks. fastsættelse af specifikke eller fælles detailedstakster.

4. Portering og derpå følgende aktivering af numre udføres inden for det kortest mulige tidsrum. Abonnenter, der har indgået en aftale om portering af et nummer til en anden virksomhed, skal under alle omstændigheder have dette nummer aktiveret inden for en frist på én arbejdsdag.

Uden at det berører første afsnit kan de kompetente nationale myndigheder fastlægge den globale proces for porteringen af numre under hensyntagen til de nationale bestemmelser om kontrakter, den tekniske gennemførlighed og behovet for at opretholde kontinuiteten i tjenesteydelsen til abonnenten. Den tid, tjenesteydelsen udebliver under porteringsprocessen, må under alle omstændigheder ikke udgøre mere end én arbejdsdag. De kompetente nationale myndigheder tager også om nødvendigt hensyn til foranstaltninger til sikring af, at abonnenterne beskyttes under hele udbyderskiftet og ikke skifter til en anden udbyder mod deres vilje.

Medlemsstaterne sikrer, at der kan pålægges virksomhederne passende sanktioner, herunder en forpligtelse til at yde kompensation til kunder i tilfælde af forsinket portering eller misbrug af portering foretaget af dem eller på deres vegne.

5. Medlemsstaterne sikrer, at kontrakter indgået mellem forbrugere og virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester, ikke kræver en binding i den første periode, som overstiger 24 måneder. Medlemsstaterne sikrer også, at virksomheder giver brugere mulighed for at indgå kontrakter med en maksimal løbetid på 12 måneder.

6. Uden at det berører en eventuel mindsteperiode for kontraktens varighed, sikrer medlemsstaterne, at vilkår og procedurer for opsigelse af en kontrakt ikke virker som en hindring for skift af tjenesteudbydere.»

22) Artikel 31, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan pålægge virksomheder i deres område, som udbyder elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til transmission af radio- og tv-kanaler til offentligheden, en rimelig must carry-forpligtelse for så vidt angår bestemte radio- og tv-kanaler samt supplerende tjenester, navnlig tilgængelighedstjenester for at sikre handicappede slutbrugere behørig adgang, hvis et betydeligt antal slutbrugere af sådanne net anvender dem som deres primære adgang til modtagelse af radio- og tv-kanaler. En sådan forpligtelse pålægges udelukkende, hvis det er nødvendigt for at opfylde målsætninger i almenhedens interesse, som er klart defineret af den enkelte medlemsstat, og forpligtelsen skal stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparent.

Medlemsstaterne tager de i første afsnit anførte forpligtelser op til revurdering senest et år efter den 25. maj 2011, medmindre medlemsstaterne har gennemført en sådan revurdering inden for de foregående to år.

Medlemsstaterne revurderer must carry-forpligtelserne med regelmæssige mellemrum.»

23) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer i fornødent omfang, at de nationale tilsynsmyndigheder for så vidt angår alle spørgsmål vedrørende slutbruger- og forbrugerrettigheder i forbindelse med offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, tager hensyn til synspunkter fra slutbrugere, forbrugere (herunder navnlig handicappede forbrugere), producenter og virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, navnlig når disse har stor indvirkning på markedet.

Medlemsstaterne sikrer navnlig, at de nationale tilsynsmyndigheder opretter en høringsmekanisme, der sikrer, at forbrugernes interesser i elektronisk kommunikation får tilstrækkelig vægt i tilsynsmyndighedernes beslutninger for så vidt angår spørgsmål vedrørende slutbruger- og forbrugerrettigheder i forbindelse med offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Uden at dette berører anvendelsen af nationale regler, som er i overensstemmelse med fællesskabsretten, til fremme af målene for kultur- og mediepolitikken, f.eks. kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme, kan de nationale tilsynsmyndigheder og andre relevante myndigheder fremme samarbejdet mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, og sektorer, der interesserer sig for fremme af lovligt indhold i de elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Dette samarbejde kan også omfatte koordinering af de almennyttige oplysninger, som skal stilles til rådighed i henhold til artikel 21, stk. 4, og artikel 20, stk. 1, andet afsnit.«

24) Artikel 34, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes transparente, ikke-diskriminerende, enkle og prisbillige udenretslige procedurer til behandling af uløste tvister mellem forbrugere og virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, på et område, der er omfattet af dette direktiv, og som vedrører vilkårene i og/eller gennemførelsen af kontrakter om tilrådighedsstillelse af disse net og/eller tjenester. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til sikring af, at sådanne procedurer muliggør en retfærdig og hurtig tvistbilæggelse, og kan, hvor det er berettiget, vedtage en tilbagebetalings- og/eller kompensationsordning. Sådanne procedurer skal muliggøre uvildig bilæggelse af tvister og ikke fratage forbrugeren den retlige beskyttelse, der ydes efter national ret. Medlemsstaterne kan udvide disse forpligtelser til også at gælde for tvister, der involverer andre slutbrugere.«

25) Artikel 35 affattes således:

»Artikel 35

Tilpasning af bilag

Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, og som vedrører nødvendig tilpasning af bilag I, II, III og VI til den tekniske udvikling eller til ændringer i efterspørgslen, vedtages af Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2.«

26) Artikel 36, stk. 2, affattes således:

»2. De nationale tilsynsmyndigheder underretter Kommissionen om den forsyningspligt, der pålægges de forsyningspligtige virksomheder. Kommissionen underrettes straks om enhver ændring, der berører disse forpligtelser, og om enhver ændring af, hvilke virksomheder der berøres af dette direktivs bestemmelser.«

27) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det i henhold til artikel 22 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) nedsatte kommunikationsudvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

28) Bilag I, II og III erstattes af teksten i bilag I til dette direktiv, og bilag VI erstattes af teksten i bilag II til dette direktiv.

29) Bilag VII udgår.

Artikel 2

Ændringer til direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)

I direktiv 2002/58/EF (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Dette direktiv tager sigte på en harmonisering af nationale bestemmelser, der er nødvendig for at sikre et ensartet niveau i beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig retten til privatliv og fortrolighed i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for den elektroniske kommunikationssektor, og for at sikre fri omsætning af sådanne oplysninger og af elektronisk kommunikationsudstyr og elektroniske kommunikationstjenester i Fællesskabet.«

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Litra c) affattes således:

»c) »lokaliseringsdata«: data, som behandles i et elektronisk kommunikationsnet eller af en elektronisk kommunikationstjeneste og angiver den geografiske placering af det terminaludstyr, som brugeren af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste anvender.«

b) Litra e) udgår.

c) Følgende litra tilføjes:

»h) »brud på persondatasikkerheden«: et sikkerhedsbrud, der fører til hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring, ubeføjet videregivelse af eller adgang til persondata, der sendes, lagres eller på anden måde behandles i forbindelse med udbuddet af offentligt tilgængelige kommunikationstjenester i Fællesskabet.«

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Omfattede tjenester

Dette direktiv finder anvendelse på behandling af persondata i forbindelse med, at offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester stilles til rådighed via offentlige kommunikationsnet i Fællesskabet, herunder offentlige kommunikationsnet med dataindsamlings- og identifikationsudstyr.«

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»**Sikkerhed i forbindelse med behandlingen.**«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Uden at det berører direktiv 95/46/EF, skal de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger som minimum:

— sikre, at kun autoriserede personer får adgang til personoplysningerne til lovlige formål

— beskytte lagrede eller sendte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab eller ændring og ubeføjet eller ulovlig lagring, behandling, adgang eller videregivelse, og

- gennemføre en sikkerhedspolitik for behandling af personoplysninger.

De relevante nationale myndigheder skal kunne kontrollere foranstaltninger truffet af udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og udstede henstillinger om bedste praksis vedrørende det sikkerhedsniveau, som disse foranstaltninger bør føre til.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»3. Sker der et brud på persondatasikkerheden, skal udbyderen af offentligt tilgængelige kommunikationstjenester uden unødigt forsinkelse underrette den kompetente nationale myndighed om bruddet.

Når bruddet på persondatasikkerheden kan forventes at krænke personoplysninger eller privatlivets fred for en abonnent eller en fysisk person, underretter udbyderen også abonnenten eller den fysiske person om bruddet uden unødigt forsinkelse.

Det er ikke nødvendigt at underrette den pågældende abonnent eller fysiske person om et brud på persondatasikkerheden, hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort fra udbyderens side, at denne har gennemført passende teknologiske beskyttelsesforanstaltninger, og at disse foranstaltninger er blevet anvendt på de data, som sikkerhedsbruddet vedrørte. Sådanne teknologiske beskyttelsesforanstaltninger skal gøre dataene uforståelige for alle, der ikke har lovlig adgang hertil.

Uden at det berører udbyderens forpligtelse til at underrette den pågældende abonnent eller fysiske person, kan den kompetente nationale myndighed i tilfælde, hvor udbyderen ikke allerede har underrettet abonnenten eller den fysiske person om bruddet på persondatasikkerheden, og efter at have vurderet bruddets sandsynlige negative virkninger kræve, at udbyderen gør dette.

Underretningen af abonnenten eller den fysiske person skal mindst indeholde en beskrivelse af karakteren af bruddet på persondatasikkerheden og omhandle de kontaktpunkter, hvor der kan indhentes flere oplysninger, og den skal indeholde anbefalinger af, hvordan de mulige negative virkninger af bruddet på persondatasikkerheden kan afbødes. Underretningen til den kompetente nationale myndighed skal derudover beskrive følgerne af bruddet, og hvilke modforholdsregler udbyderen har foreslået eller truffet for at håndtere bruddet på persondatasikkerheden.

4. Med forbehold af eventuelle tekniske gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i medfør af stk. 5 kan de kompetente nationale myndigheder vedtage retningslinjer og om nødvendigt udstede instrukser om de omstændigheder, hvorunder udbydere skal give underretning

om brud på persondatasikkerheden, samt hvilket format og hvilken procedure der skal anvendes ved underretningen. De skal desuden være i stand til at kontrollere, om udbyderne har opfyldt deres underretningspligt efter dette stykke, og pålægge dem passende sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse.

Udbydere skal føre optegnelser over brud på persondatasikkerheden indeholdende oplysninger om omstændighederne omkring bruddene, deres virkninger og de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet, og disse optegnelser skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sætte de kompetente nationale myndigheder i stand til at kontrollere, om bestemmelserne i stk. 3 er overholdt. Optegnelserne skal kun indeholde de oplysninger, der er nødvendige til dette formål.

5. For at sikre en ensartet gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i stk. 2, 3 og 4, kan Kommissionen efter at have hørt Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA), Gruppen vedrørende Beskyttelse af Personer i forbindelse med Behandling af Personoplysninger, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger om, under hvilke omstændigheder informations- og underretningskravene i denne artikel gælder, samt hvilke former og procedurer der skal anvendes. Når Kommissionen vedtager sådanne foranstaltninger inddrager den alle relevante aktører, særlig med henblik på at blive informeret om de bedste tilgængelige tekniske og økonomiske midler til gennemførelse af denne artikel.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14a, stk. 2.«

5) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at lagring af oplysninger eller opnåelse af adgang til oplysninger, der allerede er lagret i en abonnents eller brugers terminaludstyr, kun er tilladt på betingelse af, at abonnenten eller brugeren har givet sit samtykke hertil efter i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF at have modtaget klare og fyldestgørende oplysninger, bl.a. om formålet med behandlingen. Dette er ikke til hinder for teknisk lagring eller adgang til oplysninger, hvis det alene sker med det formål at overføre kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet eller er absolut påkrævet for at sætte udbyderen af en informationssamfundstjeneste, som abonnenten eller brugeren udtrykkeligt har anmodet om, i stand til at levere denne tjeneste.«

6) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. Med henblik på markedsføring af elektroniske kommunikationstjenester eller levering af værdiforøgende tjenester er det tilladt udbyderen af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste at behandle de i stk. 1 omtalte oplysninger i det omfang og tidsrum, som sådanne

tjenester eller markedsføringen kræver, hvis den abonnent eller bruger, som oplysningerne vedrører, forudgående har givet sit samtykke hertil. Brugeren eller abonnenten skal på et hvilket som helst tidspunkt have mulighed for at trække sit samtykke til behandling af trafikdata tilbage.»

7) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Uanmodet kommunikation

1. Anvendelse af automatiserede opkaldsanordninger og kommunikationssystemer uden menneskelige indgreb (automatisk opkaldsmaskine), telefaxapparater (fax) eller elektronisk post med henblik på direkte markedsføring kan kun tillades over for abonnenter eller brugere, som forudgående har givet deres samtykke hertil.

2. Uanset stk. 1 kan en fysisk eller juridisk person, hvis denne fra sine kunder modtager deres egne elektroniske adresseoplysninger vedrørende elektronisk post i forbindelse med salg af et produkt eller en tjenesteydelse i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, anvende disse elektroniske adresseoplysninger til direkte markedsføring af sine egne tilsvarende produkter eller tjenesteydelser, såfremt kunderne klart og utvetydigt har mulighed for let og gebyrfrit at afvise en sådan anvendelse af de elektroniske adresseoplysninger, på det tidspunkt, hvor de indsamles, og ved hver meddelelse, såfremt kunden ikke fra begyndelsen afviste denne anvendelse.

3. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at uanmodet kommunikation, hvis formål er direkte markedsføring i andre tilfælde end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, ikke er tilladt, enten i forhold til abonnenter eller brugere, som ikke har givet deres samtykke til at modtage sådan kommunikation, eller i forhold til abonnenter eller brugere, som har frabedt sig at modtage sådan kommunikation. Det afgøres i national lovgivning, hvilken af de to muligheder der skal gælde under hensyntagen til, at begge muligheder skal være gebyrfrie for abonnenten eller brugeren.

4. Udsendelse af elektronisk post som led i direkte markedsføring, hvorved identiteten af den afsender, på hvis vegne meddelelsen sendes, tilsløres eller holdes skjult, eller i strid med artikel 6 i direktiv 2000/31/EF eller uden en adresse, som modtageren kan henvende sig til for at få standset sådanne henvendelser, eller hvorved modtageren opfordres til at besøge websteder, der er i strid med nævnte artikel, er under alle omstændigheder forbudt.

5. Stk. 1 og 3 finder anvendelse på abonnenter, der er fysiske personer. Medlemsstaterne sikrer endvidere inden for rammerne af gældende fællesskabsret og national lovgivning, at de legitime interesser for abonnenter, der ikke er fysiske personer, nyder tilstrækkelig beskyttelse for så vidt angår uanmodet kommunikation.

6. Uden at det berører en eventuel administrativ klageadgang, som blandt andet kan indføres i medfør af artikel 15a, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at fysiske og juridiske personer, der krænktes af overtrædelser af nationale bestemmelser i medfør af denne artikel og har en legitim interesse i, at sådanne overtrædelser bringes til ophør eller forbydes, herunder en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester, der vil beskytte sine legitime forretningsinteresser, kan indlede retsforfølgning med hensyn til sådanne overtrædelser. Medlemsstaterne kan også fastsætte særlige bestemmelser om sanktioner over for udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, der ved deres uagtsomhed bidrager til overtrædelser af nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til denne artikel.»

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 14a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det kommunikationsudvalg, der er nedsat ved artikel 22 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.»

9) I artikel 15 indsættes følgende stykke:

»1b. Udbydere skal på grundlag af nationale bestemmelser vedtaget i henhold til stk. 1 fastlægge interne procedurer for behandlingen af anmodninger om adgang til brugeres personlige oplysninger. De skal efter anmodning forelægge den kompetente nationale myndighed oplysninger om disse procedurer, antallet af modtagne anmodninger, den anvendte retlige begrundelse og deres reaktion.»

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Gennemførelse og håndhævelse

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner, herunder strafferetlige foranstaltninger, hvis det er relevant, for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. De sanktioner, der pålægges, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning, og skal kunne anvendes i en periode svarende til overtrædelsens varighed, også selv om overtrædelsen i mellemtiden er bragt til ophør. Medlemsstaterne giver senest den 25. maj 2011 Kommissionen meddelelse om disse sanktionsbestemmelser og giver omgående meddelelse om senere ændringer af betydning for dem.

2. Uden at det berører en eventuel klageadgang, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente nationale myndighed og, hvor det er relevant, andre nationale organer har beføjelse til at beordre overtrædelser som omhandlet i stk. 1 bragt til ophør.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente nationale myndighed, og, hvor det er relevant, andre nationale organer, har de nødvendige beføjelser og ressourcer til efterforskning, herunder beføjelser til at skaffe sig relevante oplysninger, som de måtte have brug for under overvågningen og håndhævelsen af nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv.

4. De relevante nationale tilsynsmyndigheder kan træffe foranstaltninger til at sikre et effektivt samarbejde hen over grænserne om at håndhæve de nationale love, der vedtages i medfør af dette direktiv, og til at tilvejebringe harmoniserede vilkår for udbuddet af tjenester, der medfører datastrømme hen over grænserne.

De nationale tilsynsmyndigheder skal i god tid, inden de træffer sådanne foranstaltninger, tilsende Kommissionen et sammendrag af foranstaltningerne, begrundelsen herfor og den foreslåede fremgangsmåde. Kommissionen kan efter at have undersøgt sådanne oplysninger og hørt Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed og Gruppen vedrørende Beskyttelse af Personer i forbindelse med Behandling af Personoplysninger, nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, fremsætte kommentarer eller henstillinger herom, navnlig med henblik på at sikre, at foranstaltningerne ikke påvirker det indre markeds funktion negativt. De nationale tilsynsmyndigheder skal tage størst muligt hensyn til Kommissionens kommentarer eller henstillinger, når de træffer afgørelse om foranstaltningerne.»

Artikel 3

Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

I bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde) tilføjes følgende punkt:

»17. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og

beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation): artikel 13 (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).«

Artikel 4

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 25. maj 2011. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. november 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
Å. TORSTENSSON
Formand

BILAG I

»BILAG I

**BESKRIVELSE AF FACILITETER OG TJENESTER OMHANDLET I ARTIKEL 10 (KONTROL MED UDGIFTER),
ARTIKEL 29 (SUPPLERENDE FACILITETER) OG ARTIKEL 30 (FORANSTALTNINGER FOR AT
LETTE UDBYDERSKIFT)****Del A: Faciliteter og tjenester omhandlet i artikel 10****a) Specificerede regninger**

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder med forbehold af bestemmelserne i den relevante lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred kan fastlægge et mindsteniveau for de specificerede regninger, som virksomhederne sender til abonnenterne uden beregning, for at disse kan

- i) kontrollere og styre, hvilke beløb der er debiteret for anvendelse af det offentlige kommunikationsnet på et fast sted og/eller tilhørende offentligt tilgængelige telefonitjenester, og
- ii) følge tilstrækkeligt med i deres forbrug og udgifter og på den måde til en vis grad styre regningernes størrelse.

For en rimelig pris eller gratis kan abonnenterne eventuelt tilbydes en større detaljeringsgrad.

Opkald, der er gratis for den kaldende abonnent, herunder opkald til hjælpetjenester, må ikke figurere på den kaldende abonnents specificerede regning.

b) Gratis selektiv spærring af udgående opkald eller sms eller mms med overtaksering, samt, så vidt det er teknisk muligt, andre tilsvarende applikationer

Herved forstås en gratis facilitet, hvor abonnenten efter anmodning til en udpeget virksomhed, der udbyder telefonitjenester, kan få spærret udgående opkald eller sms eller mms med overtaksering eller andre tilsvarende applikationer af nærmere bestemte typer eller til nærmere bestemte typer numre.

c) Forudbetalingssystemer

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder kan forlange, at de udpegede virksomheder giver forbrugerne mulighed for forudbetaling af tilslutning til det offentlige kommunikationsnet og af brug af de offentligt tilgængelige telefonitjenester.

d) Ratevis betaling af oprettelsesgebyrer

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder kan forlange, at de udpegede virksomheder giver forbrugerne mulighed for at betale for tilslutning til det offentlige kommunikationsnet i flere rater.

e) Ubetalte regninger

Medlemsstaterne tillader, at der træffes nærmere bestemte, rimeligt afpassede, ikke-diskriminerende og offentliggjorte foranstaltninger med det formål at få dækket ubetalte regninger udstedt af virksomheder. Disse foranstaltninger skal omfatte bestemmelser om, at abonnenten på forhånd varsles behørigt om eventuelle følger i form af afbrydelse af tjenesten eller afkobling fra nettet. Bortset fra tilfælde af svig, gentagne tilfælde af for sen betaling eller manglende betaling sikres det ved disse foranstaltninger, at det, så vidt det er teknisk muligt, kun er den berørte tjeneste, der afbrydes. Afkobling fra nettet på grund af manglende betaling bør først finde sted, efter at abonnenten har fået en advarsel herom passende tid i forvejen. Medlemsstaterne kan tillade en periode med begrænset service inden fuldstændig frakobling, hvorunder der kun kan foretages visse opkald, som er gratis for abonnenten (f.eks. opkald til alarmnummer 112).

f) *Rådgivning om takster*

Herved forstås den facilitet, hvorved abonnenter kan anmode virksomheden om at oplyse om alternative lavere takster, hvis sådanne er tilgængelige.

g) *Udgiftskontrol*

Herved forstås den facilitet, hvorved virksomhederne tilbyder andre midler, som eventuelt er fastlagt af de nationale tilsynsmyndigheder, til at kontrollere udgifterne til offentligt tilgængelige telefonitjenester, herunder gratis underretning af forbrugerne i tilfælde af unormale og overdrevne forbrugsmønstre.

Del B: Faciliteter omhandlet i artikel 29a) *Tonesignalering eller DTMF (dual-tone multi-frequency operation)*

Herved forstås, at det offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester understøtter brugen af DTMF-toner som defineret i ETSI ETR 207 til end-to-end-signalering gennem nettet, både inden for den enkelte medlemsstat og mellem medlemsstaterne indbyrdes.

b) *Nummervisning*

Herved forstås, at den kaldte part kan se den kaldende parts nummer, inden samtalen etableres.

Denne facilitet skal udbydes i overensstemmelse med den relevante lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, navnlig direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).

I det omfang, det er teknisk muligt, stiller operatørerne data og signaler til rådighed for at gøre det lettere at tilbyde nummervisning og tonesignalering på tværs af medlemsstaternes grænser.

Del C: Gennemførelse af bestemmelserne om nummerportabilitet i artikel 30

Kravet om, at alle abonnenter med numre fra den nationale nummerplan efter anmodning kan beholde deres nummer eller numre uafhængigt af, hvilken virksomhed der leverer tjenesten, gælder

- a) for så vidt angår geografiske numre på et bestemt sted, og
- b) for så vidt angår ikke-geografiske numre på et hvilket som helst sted.

Denne del finder ikke anvendelse på nummerportabilitet mellem net, der udbyder tjenester på et fast sted, og mobilnet.

*BILAG II***OPLYSNINGER, DER SKAL OFFENTLIGGØRES I HENHOLD TIL ARTIKEL 21****(TRANSPARENS OG OFFENTLIGGØRELSE AF OPLYSNINGER)**

Den nationale tilsynsmyndighed er ansvarlig for, at oplysningerne i dette bilag offentliggøres som foreskrevet i artikel 21. Den nationale tilsynsmyndighed afgør, hvilke oplysninger der skal offentliggøres af de virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester, og hvilke oplysninger der skal offentliggøres af den nationale tilsynsmyndighed selv for at sikre, at forbrugerne har mulighed for at træffe et informeret valg.

1. Navn og adresse på virksomheden/virksomhederne

Det vil sige navn og hovedsædeadresse på den eller de virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester.

2. Beskrivelse af ydelserne

2.1. Omfanget af ydelser, der udbydes

- 2.2. Standardtakster med en angivelse af de tjenester, der ydes, og indholdet af hvert takstelement (f.eks. tilslutningsafgifter, alle former for brugsafgifter, vedligeholdelsesafgifter), samt nærmere oplysninger om standardrabatter og om særlige og målrettede takstordninger samt eventuelle ekstragebyrer og omkostninger til terminaludstyr.
- 2.3. Kompensations-/tilbagebetalingspolitik, herunder nærmere oplysninger om eventuelle kompensations- eller tilbagebetalingsordninger.
- 2.4. Tilbudte vedligeholdelsestyper.
- 2.5. Standardkontraktvilkår, herunder i givet fald oplysninger om en mindste kontraktperiode, om, hvordan kontrakten kan opsiges, og om procedurer og direkte afgifter i forbindelse med portering af numre og andre identifikationsmidler.
3. Twistbilæggelsesordninger, herunder ordninger, der er fastlagt af den pågældende virksomhed.
4. Oplysninger om rettigheder i forbindelse med forsyningspligttydelser, herunder i givet fald de faciliteter og tjenester, der er nævnt i bilag I.

BILAG III

PARAMETRE FOR TJENESTEKVALITET

Parametre, definitioner og målemetoder for tjenestekvalitet, jf. artikel 11 og 22

For virksomheder, der udbyder adgang til et offentligt kommunikationsnet

PARAMETER (Note 1)	DEFINITION	MÅLEMETODE
Leveringstid for tilslutning	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Fejlhyppighed pr. abonnentledning	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Ventetid for fejlretning	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

For virksomheder, der udbyder en offentligt tilgængelig telefonitjeneste

Etableringstider for samtaler (Note 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Svartider for nummeroplysningstjenester	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Procent funktionsdygtige offentlige mønt- og korttelefoner	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Klager over urigtig fakturering	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Procent mislykkede opkald (Note 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Der er tale om version v. 1.3.1 af ETSI EG 202 057-1 (juli 2008)

Note 1

Parametrene bør måles således, at der kan foretages en præstationsanalyse på regionalt niveau (dvs. mindst med en detaljeringsgrad, der svarer til niveau 2 i Eurostats nomenklatur for statistiske territoriale enheder (NUTS)).

Note 2

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at kræve ajourførte oplysninger vedrørende kvalitetsmålene for disse to indikatorer, hvis det kan dokumenteres, at kvaliteten inden for disse to områder er tilfredsstillende.»

BILAG II

»BILAG VI

INTEROPERABILITET MELLEM DIGITALT FORBRUGERUDSTYR SOM OMHANDLET I ARTIKEL 24**1. Fælles krypteringsalgoritme og modtagelse af ukrypterede signaler**

Alt forbrugerudstyr til modtagelse af konventionelle digitale fjernsynssignaler (f.eks. udsendelse via jordbaseret, kabel- eller satellittransmission primært beregnet for fast modtagelse såsom DVB-T, DVB-C eller DVB-S), som i Fællesskabet sælges, udlejes eller på anden vis stilles til rådighed og anvendes til dekryptering af digitale tv-signaler, skal kunne:

- dekryptere signaler baseret på en fælles europæisk krypteringsalgoritme, der administreres af en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation, p.t. ETSI
- gengive signaler, der transmitteres ukrypteret, forudsat at lejeren overholder den gældende lejeaftale, hvis der er tale om lejet udstyr.

2. Interoperabilitet mellem analoge og digitale tv-apparater

Alle analoge tv-apparater med indbygget skærm, der markedsføres med henblik på salg eller leje i Fællesskabet, og hvis skærbillede målt diagonalt er større end 42 cm, skal være udstyret med mindst ét stik baseret på en åben grænseflade i overensstemmelse med standarder udarbejdet af en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation, f.eks. angivet i Cenelec EN 50 049-1:1997-standard, der muliggør en enkel tilslutning af periferiudstyr, navnlig supplerende deko-derudstyr og digitale modtagere.

Alle digital-tv-apparater med indbygget skærm, der markedsføres med henblik på salg eller leje i Fællesskabet, og hvis synlige skærbillede målt diagonalt er større end 30 cm, skal være udstyret med mindst ét stik baseret på en åben grænseflade (som enten er standardiseret af, eller som overholder en standard, der er overtaget af en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation eller er i overensstemmelse med en udbredt industrispecifikation), f.eks. det fælles DVB-grænsefladestik, der muliggør en enkel tilslutning af periferiudstyr, og som skal kunne overføre alle elementer i et digitalt tv-signal, herunder information i forbindelse med interaktive og adgangsstyrede tjenester.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/140/EF

af 25. november 2009

om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 13. november 2009, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det nuværende EU-regelsæt for elektronisk kommunikation udgøres af fem direktiver: direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) ⁽⁴⁾, direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) ⁽⁵⁾, direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽⁸⁾ (i det følgende samlet benævnt »rammedirektivet og særdirektiverne«); Kommissionen skal jævnligt vurdere, hvordan disse direktiver fungerer, bl.a. for at afgøre, om den teknologiske og markedsmæssige udvikling giver grund til ændringer.

⁽¹⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 257 af 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 24.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 16.2.2009 (EUT C 103 E af 5.5.2009, s. 1), Europa-Parlamentets holdning af 6.5.2009, Rådets afgørelse af 20.11.2009 og Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24.11.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

- (2) I den forbindelse fremlagde Kommissionen sine første konklusioner i en meddelelse af 29. juni 2006 om revurderingen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. På grundlag af disse første konklusioner er der gennemført en offentlig høring, hvoraf det er fremgået, at det vigtigste problem at tage op er den omstændighed, at der stadig ikke er skabt et indre marked for elektronisk kommunikation. Det konstateres navnlig, at uensartet lovgivning og uoverensstemmelser mellem de nationale tilsynsmyndigheders aktiviteter sætter ikke blot sektorens konkurrenceevne på spil, men også de væsentlige fordele, som konkurrence på tværs af grænserne medfører for forbrugerne.

- (3) EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester bør derfor revideres, med henblik på at få et fuldt fungerende indre marked for elektronisk kommunikation ved at styrke fællesskabsordningen for regulering af operatører med en stærk markedsposition på de centrale markeder. Reformen af regelsættet suppleres ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor ⁽⁹⁾. Reformen omfatter også opstilling af en effektiv og koordineret strategi for frekvensforvaltning, der skal skabe et europæisk samarbejdsområde for information, samt skærpelse af bestemmelserne for brugere med handicap for at opnå et informationssamfund, der er åbent for alle.

- (4) I anerkendelse af at internettet er nødvendigt i uddannelsesøjemed og i forbindelse med den praktiske udøvelse af ytringsfriheden og adgangen til information, bør enhver begrænsning for udøvelsen af disse grundlæggende rettigheder være i overensstemmelse med den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Kommissionen bør i forbindelse med disse spørgsmål iværksætte en bred offentlig høring.

- (5) Målet er gradvis at mindske mængden af forhåndsregulerende sektorspecifikke bestemmelser, efterhånden som konkurrencen på markederne udvikler sig, og i sidste instans at lade den elektroniske kommunikation blive styret udelukkende gennem konkurrencelovgivningen. Da markederne for elektronisk kommunikation har udvist stærk konkurrencedynamik de seneste år, er det meget vigtigt, at forhåndsregulerede forpligtelser kun benyttes, hvor der ikke er effektiv og bæredygtig konkurrence.

⁽⁹⁾ Se side 1 i denne EUT.

- (6) Kommissionen bør i forbindelse med sine undersøgelser af, hvordan rammedirektivet og særdirektiverne fungerer, vurdere, om der på baggrund af udviklingen på markedet og med sigte på både konkurrence og forbrugerbeskyttelse fortsat er behov for bestemmelserne om sektorspecifik forhåndsregulering i artikel 8-13a i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og i artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet), eller om de skal ændres eller ophæves.
- (7) For at sikre en forholdsmæssig og smidig tilgang til de varierende konkurrencevilkår bør de nationale tilsynsmyndigheder have mulighed for at definere markeder på subnational basis og ophæve forpligtelser på markeder og/eller i geografiske områder, hvor der er en effektiv infrastrukturkonkurrence.
- (8) For at opfylde målene i Lissabondagsordenen er det nødvendigt at skabe passende incitamenter for investering i nye højhastighedsnet, der støtter innovationen i forbindelse med indholdsrigge internettjenester og styrker Den Europæiske Unions internationale konkurrenceevne. Sådanne net har et enormt potentiale til at give forbrugerne og erhvervslivet i hele Den Europæiske Union fordele. Det er derfor afgørende at fremme bæredygtige investeringer i udviklingen af disse net, idet man fastholder konkurrencen og øger forbrugernes valgmuligheder gennem forudsigelighed og sammenhæng i reguleringen.
- (9) Kommissionen anerkendte i sin meddelelse af 20. marts 2006 »Bredbånd til hele EU«, at der i Den Europæiske Union er regionale uligheder med hensyn til adgangen til højhastighedsbredbåndstjenester. Lettere adgang til radiofrekvenser letter udviklingen af højhastighedsbredbåndstjenester i fjerntliggende regioner. Trods den generelle stigning i antallet af bredbåndsforbindelser har bredbåndsadgang kun vundet begrænset udbredelse i en række regioner på grund af de høje omkostninger som følge af lav befolkningstæthed og en isoleret beliggenhed. For at sikre investeringer i nye teknologier i underudviklede regioner bør reguleringen af elektronisk kommunikation være i overensstemmelse med andre politiske foranstaltninger, herunder statsstøttepolitikken, samhørighedspolitikken og de bredere industripolitiske målsætninger.
- (10) I forbindelse med offentlige investeringer i netværk bør princippet om ikke-diskrimination overholdes. Med henblik herpå bør offentlig støtte tildeles ved åbne, gennemsigtige og konkurrenceprægede procedurer.
- (11) For at gøre det muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at opfylde de mål, der er opstillet i rammedirektivet og særdirektiverne, særlig om gennemgående interoperabilitet, bør anvendelsesområdet for rammedirektivet udvides til også at omfatte visse aspekter af radio- og teleterminaludstyr som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽¹⁾, og forbrugerudstyr til digital-tv for at lette adgangen for handicappede brugere.
- (12) Visse definitioner bør tydeliggøres eller ændres, så de afspejler den markeds-mæssige og teknologiske udvikling, og så tvetydigheder, der er konstateret ved gennemførelsen af regelsættet, fjernes.
- (13) De nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed bør styrkes, så de kan anvende regelsættet med større gennemslagskraft, og så deres autoritet og forudsigeligheden i deres afgørelser øges. Til dette formål bør det udtrykkelig fastsættes i national ret, at den nationale tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for forhåndsregulering af markedet eller for bilæggelse af tvister mellem virksomheder, i udførelsen af sine opgaver er beskyttet mod indblanding udefra og politisk pres, der kan forhindre en uafhængig vurdering af de sager, den skal behandle. En sådan påvirkning udefra gør en instans, der medvirker i den nationale lovgivningsproces, uegnet til at fungere som tilsynsmyndighed under regelsættet. Derfor bør der på forhånd opstilles regler for, på hvilket grundlag ledelsen for en national tilsynsmyndighed kan afskediges, så enhver rimelig tvivl om tilsynsmyndighedens uafhængighed og upåvirkelighed over for eksterne faktorer fjernes. Det er vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for forhåndsregulering af markedet, har deres eget budget, der bl.a. sætter dem i stand til at ansætte tilstrækkeligt med kvalificeret personale. Af hensyn til åbenhed i forvaltningen bør dette budget hvert år offentliggøres.
- (14) For at skabe retlig sikkerhed for markedsdeltagerne bør klageinstanserne udføre deres funktioner effektivt; klagesager bør navnlig ikke være unødigt langvarige. Foreløbige foranstaltninger, der suspenderer virkningerne af en national tilsynsmyndigheds afgørelse, bør kun være tilladt, hvis det er presserende nødvendigt for at forhindre, at den part, der har anmodet om disse foranstaltninger, påføres alvorlig og uoprettelig skade, og når det er nødvendigt af hensyn til balancen mellem parternes interesser.

⁽¹⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

- (15) Der har været store forskelle i den måde, hvorpå klageinstanser har benyttet foreløbige foranstaltninger til at suspendere de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser. For at skabe større ensartethed bør der indføres fælles fremgangsmåder i overensstemmelse med Fællesskabets retspraksis. Klageinstanser bør også have ret til at anmode om tilgængelige oplysninger, som er offentliggjort af BEREC. I betragtning af den betydning klagesager har for, hvordan regelsættet som helhed fungerer, bør der indføres en ordning for indsamling af oplysninger om klagesager og beslutninger om suspension af de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser i alle medlemsstater samt for rapportering af disse oplysninger til Kommissionen.
- (16) For at sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder udfører deres opgaver effektivt, bør de oplysninger, som de indsamler, omfatte regnskabsoplysninger om de detailmarkeder, der er knyttet til engrosmarkeder, hvor en operatør har en stærk markedsposition, og som derfor reguleres af den nationale tilsynsmyndighed. Endvidere bør oplysningerne omfatte data, der sætter den nationale tilsynsmyndighed i stand til at vurdere de mulige følger af planlagte opgraderinger eller ændringer i nettopologien for udviklingen i konkurrencen eller for engrosprodukter, der stilles til rådighed for andre parter.
- (17) Den nationale høring, der skal iværksættes i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), bør gennemføres før den fællesskabshøring, der er omhandlet i samme direktivs artikel 7 og 7a, således at interesseparternes synspunkter kan afspejles i fællesskabshøringen. Der ved undgår man også at skulle gennemføre endnu en fællesskabshøring, hvis den nationale høring fører til ændring af den planlagte foranstaltning.
- (18) De nationale tilsynsmyndigheders skønsmålinger må forlignes med udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en konsekvent anvendelse af regelsættet, for at tilsynsmyndighederne kan medvirke effektivt til at udvikle og komplettere det indre marked. Tilsynsmyndighederne bør derfor støtte Kommissionens og BEREC's aktiviteter vedrørende det indre marked.
- (19) Den fællesskabsordning, der gør det muligt for Kommissionen at kræve, at en national tilsynsmyndighed trækker planlagte foranstaltninger vedrørende markedsafgrænsning og udpegning af operatører med en stærk markedsposition tilbage, har bidraget væsentligt til en ensartet fremgangsmåde for udpegning af forhold, hvor der kan anvendes forhåndsregulering, og hvor operatører skal være omfattet af en sådan regulering. Kommissionens overvågning af markedet og særlig erfaringerne med proceduren i artikel 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) har vist, at manglende ensartethed i de nationale tilsynsmyndigheders anvendelse af afhjælpende foranstaltninger selv under lignende markedsforhold kan underminere det indre marked for elektronisk kommunikation. Derfor kan Kommissionen bidrage til at sikre en større grad af konsekvens i anvendelsen af afhjælpende foranstaltninger ved at vedtage udtalelser om udkast til foranstaltninger, som foreslås af de nationale tilsynsmyndigheder. For at få gavn af de nationale tilsynsmyndigheders ekspertise inden for markedsanalyse bør Kommissionen rådføre sig med BEREC, før den træffer sine afgørelser og/eller afgiver udtalelser.
- (20) Det er vigtigt, at regelsættet gennemføres rettidigt. Når Kommissionen har truffet afgørelse om, at en national tilsynsmyndighed skal trække en planlagt foranstaltning tilbage, bør tilsynsmyndigheden forelægge en revideret foranstaltning for Kommissionen. Der bør fastsættes en frist for notifikation af den reviderede foranstaltning til Kommissionen i henhold til artikel 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), så markedsdeltagerne har mulighed for at vide, hvor længe markedsanalysen varer, og så retssikkerheden øges.
- (21) I betragtning af de korte tidsfrister, der gælder ifølge ordningen for fællesskabshøring, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage henstillinger og/eller retningslinjer til forenkling af procedurerne for udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder, f.eks. hvor der er tale om stabile markeder eller mindre ændringer i tidligere notificerede foranstaltninger. Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at tillade en undtagelse fra kravet om notifikation for at strømline procedurerne i visse tilfælde.
- (22) I overensstemmelse med målene for Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og FN's konvention om handicappedes rettigheder bør regelsættet sikre, at alle brugere, herunder handicappede slutbrugere, ældre og brugere med særlige sociale behov, har nem adgang til tjenester af høj kvalitet og til en overkommelig pris. Ifølge erklæring nr. 22, der er knyttet som bilag til slutakten til Amsterdamtraktaten, skal Fællesskabets institutioner i forbindelse med udarbejdelsen af foranstaltninger i henhold til artikel 95 i traktaten tage hensyn til handicappedes behov.
- (23) Et konkurrencepræget marked giver brugerne et stort udvalg af indhold, applikationer og tjenester. De nationale tilsynsmyndigheder bør fremme brugernes adgang til og mulighed for at videreformidle informationer samt deres mulighed for at benytte applikationer og tjenester.
- (24) Radiofrekvenser bør betragtes som en knap offentlig ressource, der både har stor offentlig værdi og stor markedsværdi. Det er i offentlighedens interesse, at sådanne radiofrekvenser forvaltes så effektivt og virkningsfuldt som muligt set ud fra et økonomisk, socialt og miljømæssigt perspektiv under hensyntagen til radiofrekvensernes vigtige rolle for elektronisk kommunikation og målene om kulturel mangfoldighed og mediepluralisme og om social og territorial samhørighed. Hindringer for en effektiv udnyttelse bør derfor gradvist fjernes.

- (25) Frekvenspolitiske tiltag i Fællesskabet bør hverken berøre foranstaltninger, der under overholdelse af fællesskabsretten træffes på fællesskabsplan eller på nationalt plan med sigte på almenyttige målsætninger, navnlig i forbindelse med regulering af indhold og med av- og mediepolitikken, eller medlemsstaternes ret til at tilrettelægge og anvende deres radiofrekvenser på en måde, der tjener den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller forsvaret.
- (26) Skiftet fra analogt til digitalt jordbaseret tv vil, under hensyntagen til de forskellige forhold i medlemsstaterne og som følge af den digitale teknologis bedre transmissions-effektivitet, øge tilgængeligheden af værdifulde frekvenser inden for Fællesskabet »digitaliseringsdividenden«.
- (27) Inden der foreslås en specifik harmoniseringsforanstaltning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) ⁽¹⁾, bør Kommissionen foretage en konsekvensanalyse, der vurderer omkostninger og fordele ved de foreslåede foranstaltninger, f.eks. opnåelse af stordriftsfordele og tjenesternes interoperabilitet til gavn for forbrugerne, indvirkningen på effektiv brug af radiofrekvenser eller ønsket om harmoniseret anvendelse i de forskellige dele af Den Europæiske Union.
- (28) Selv om frekvensforvaltningen forbliver under medlemsstaternes kompetence, kan strategisk planlægning, samordning og i givet fald harmonisering på fællesskabsplan medvirke til at sikre, at frekvensbrugerne får fuldt udbytte af fordelene ved det indre marked, og at EU's interesser forsvares effektivt på globalt plan. Derfor bør der i nødvendigt omfang opstilles lovgivningsmæssige flerårige radiofrekvenspolitikprogrammer, som fastlægger de politiske retningslinjer og målsætninger for den strategiske planlægning og harmonisering af brugen af radiofrekvenser i Fællesskabet. Disse politiske retningslinjer og målsætninger kan indeholde henvisninger til den adgang til og den effektive udnyttelse af radiofrekvenser, der er en forudsætning for etableringen af et funktionsdygtigt indre marked, samt, hvor det er relevant, henvisninger til harmonisering af procedurerne for tildeling af generelle tilladelser eller individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, hvor det måtte være nødvendigt for at overvinde hindringer for det indre marked. Disse politiske retningslinjer og målsætninger bør være i overensstemmelse med dette direktiv og særdirektiverne.
- (29) Kommissionen har givet udtryk for, at den agter at ændre Kommissionens afgørelse 2002/622/EF af 26. juli 2002 om nedsættelse af en frekvenspolitikgruppe ⁽²⁾, inden dette direktiv træder i kraft, således at Europa-Parlamentet og Rådet får mulighed for at anmode om mundtlige eller skriftlige udtalelser eller rapporter fra frekvenspolitikgruppen om frekvenspolitikken i forbindelse med elektronisk kommunikation, og således at frekvenspolitikgruppen rådgiver Kommissionen om det foreslåede indhold af frekvenspolitikprogrammerne.
- (30) Bestemmelserne om frekvensforvaltning i dette direktiv bør være forenelige med arbejdet i internationale og regionale organisationer, der beskæftiger sig med radiofrekvensforvaltning, såsom Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) og Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), for at sikre en effektiv forvaltning og harmonisering af frekvensanvendelsen i hele Fællesskabet og mellem medlemsstaterne og andre medlemmer af ITU.
- (31) Radiofrekvenser bør forvaltes således, at skadelig interferens undgås. Det grundlæggende begreb skadelig interferens bør derfor defineres tydeligt, så regulerende indgreb begrænses til, hvad der er nødvendigt for at forhindre en sådan interferens.
- (32) Den nuværende frekvensforvaltning og måden at fordele frekvenser på er generelt baseret på administrative beslutninger, der ikke er tilstrækkeligt fleksible til at tage højde for den teknologiske og økonomiske udvikling, særlig den hurtige udvikling inden for trådløs teknologi og den stigende efterspørgsel efter båndbredde. De urimelige forskelle mellem de nationale politikker medfører øgede omkostninger og tabte markedsmuligheder for frekvensbrugerne og forsinker innovationen til skade for det indre marked, forbrugerne og økonomien som helhed. Desuden kan vilkårene for adgang til og brug af radiofrekvenser variere, alt efter hvilken type operatør der er tale om, til trods for at de elektroniske ydelser, der leveres af disse operatører i stigende grad overlapper hinanden; dette medfører spændinger mellem rettighedshaverne, skævheder i priserne på adgang til frekvenser og en mulig forvridning af det indre marked.
- (33) Landegrænserne får stadig mindre betydning for, hvordan frekvensressourcerne udnyttes bedst. En opsplittet forvaltning af adgang til frekvensrettigheder virker begrænsende for investeringer og innovation og forhindrer operatører og udstyrsfabrikanter i at høste stordriftsfordele; derved hæmmes udviklingen af et indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der anvender radiofrekvenser.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 198 af 27.7.2002, s. 49.

- (34) Flexibilitet i frekvensforvaltningen og adgangen til frekvenser bør øges gennem teknologi- og tjenesteneutrale tilladelser, der tillader frekvensbrugerne at vælge de bedste teknologier og tjenester til udnyttelse af frekvensbånd, der i de relevante nationale planer for frekvenstilldeling, der er opstillet i overensstemmelse med fællesskabsretten (»principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet«), står til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester. Administrative beslutninger om brug af bestemte teknologier og tjenester bør gælde, når mål af almen interesse står på spil, og bør være klart begrundede og jævnlige tages op til fornyet overvejelse.
- (35) Begrænsninger i princippet om teknologineutralitet bør være relevante og begrundet i nødvendigheden af at undgå skadelig interferens, f.eks. ved at stille krav om udstrålingsmasker og effektniveau, at beskytte folkesundheden ved at begrænse befolkningens udsættelse for elektromagnetiske felter, at sikre velfungerende tjenester gennem et passende niveau for tjenesternes tekniske kvalitet, uden nødvendigvis at udelukke muligheden for at anvende mere end en tjeneste i samme frekvensbånd, at sikre en passende fælles brug af frekvenser, særlig hvor brugen kun er betinget af generelle tilladelser, at sikre effektiv brug af frekvenser eller at opfylde almenlystige mål i overensstemmelse med fællesskabsretten.
- (36) Frekvensbrugerne bør også kunne vælge frit, hvilke tjenester de vil tilbyde via frekvenserne, idet der dog skal tages hensyn til overgangsforanstaltninger i forbindelse med tidligere erhvervede rettigheder. Der bør på den anden side tildeles foranstaltninger, der kræver, at der tilbydes en bestemt tjeneste for at opfylde klart afgrænsede almenlystige målsætninger, herunder menneskers sikkerhed, fremme af social, regional eller territorial samhørighed, eller effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne, hvis en sådan fravigelse er nødvendig og står i et rimeligt forhold til målene. Disse mål bør omfatte fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten. Medmindre det er nødvendigt for at beskytte menneskers sikkerhed eller undtagelsesvis for at opfylde andre almenlystige mål som defineret af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten, bør undtagelser ikke give bestemte tjenester eksklusiv brugsret, men i stedet give de pågældende tjenester forrang, så andre tjenester eller teknologier så vidt muligt også kan anvende samme frekvensbånd.
- (37) Det henhører under medlemsstaternes kompetence at fastlægge omfanget og arten af enhver undtagelse vedrørende fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme.
- (38) Da tildeling af frekvenser til bestemte teknologier eller tjenester udgør en fravigelse af principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet og begrænser friheden til at vælge, hvilken tjeneste der udbydes, og hvilken teknologi der anvendes, bør ethvert forslag om en sådan tildeling være omgivet af åbenhed og forelægges for offentligheden til høring.
- (39) Af fleksibilitets- og effektivitetshensyn kan de nationale tilsynsmyndigheder tillade frekvensbrugerne frit at overdrage eller udleje deres brugsrettigheder til tredjemand. Dette muliggør en markedsbaseret værdiansættelse af frekvenser. De nationale tilsynsmyndigheder bør, i betragtning af deres beføjelser til at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne, tage skridt til at sikre, at handel med frekvenser ikke medfører konkurrenceforvridning, hvor frekvenser ikke udnyttes.
- (40) Indførelsen af teknologi- og tjenesteneutralitet samt handel i forbindelse med eksisterende brugsrettigheder til frekvenser kan gøre det nødvendigt at anvende overgangsbestemmelser, herunder foranstaltninger for at sikre fair konkurrence, da den nye ordning kan medføre, at visse frekvensbrugere får ret til at konkurrere med frekvensbrugere, der har erhvervet deres rettigheder under mere byrdefulde vilkår. Hvor der for at opfylde almenlystige målsætninger er tildelt rettigheder som en undtagelse fra de generelle regler eller ud fra andre kriterier end objektive, transparente, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende kriterier, bør situationen for indehaverne af sådanne rettigheder omvendt ikke være til skade for deres nye konkurrenter, ud over hvad der er nødvendigt for at nå den pågældende almenlystige målsætning eller en anden tilsvarende almenlystig målsætning.
- (41) For at styrke det indre marked og støtte udviklingen af grænseoverskridende tjenester bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger vedrørende nummerforhold.
- (42) Tilladelser til virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som giver virksomhederne adgang til offentlig eller privat ejendom, er en væsentlig faktor i etableringen af elektroniske net og nye netelementer. Unødvendig kompleksitet og forsinkelse i procedurerne for tildeling af rettigheder til at installere faciliteter kan derfor udgøre en betydelig hindring for udviklingen af konkurrence. Derfor bør tildelingen af rettigheder til at installere faciliteter til godkendte virksomheder forenkles. De nationale tilsynsmyndigheder bør være i stand til at koordinere erhvervelsen af rettigheder til at installere faciliteter og stille relevante oplysninger til rådighed på deres websteder.

- (43) Det er nødvendigt at styrke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til indehavere af rettigheder til at installere faciliteter for at sikre, at et nyt net etableres eller udbygges på en retfærdig, effektiv og miljømæssigt forsvarlig måde og uafhængigt af enhver forpligtelse for en operatør med en stærk markedsposition til at give adgang til sit elektroniske kommunikationsnet. En bedre delt udnyttelse af faciliteter kan styrke konkurrencen væsentligt og nedsætte de samlede økonomiske og miljømæssige omkostninger ved etablering af elektronisk kommunikationsinfrastruktur for virksomheder, navnlig af nye adgangsnet. De nationale tilsynsmyndigheder bør have beføjelse til at kræve, at indehaverne af rettighederne til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom deles om sådanne faciliteter eller sådan ejendom (herunder fysisk samhusning) for at tilskynde til effektive investeringer i infrastruktur og fremme af innovation efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter bør have mulighed for at give deres synspunkter til kende. Sådanne ordninger for delt brug eller koordinering kan også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom og bør sikre, at der er en passende belønning af risici for de berørte virksomheder. De nationale tilsynsmyndigheder bør navnlig kunne pålægge delt brug af netelementer og tilhørende faciliteter såsom kabelkanaler, ledningskanaler, master, mandehuller, gadeskabe, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, bygninger eller adgangsveje til bygninger og en bedre koordinering af anlægsarbejder. De kompetente myndigheder, herunder navnlig de lokale myndigheder, bør i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder også udarbejde passende koordineringsprocedurer for offentlige arbejder og andre relevante offentlige faciliteter eller anden relevant offentlig ejendom, der kan omfatte procedurer, som sikrer, at de berørte parter får oplysning om relevante offentlige faciliteter eller relevant offentlig ejendom og igangværende eller planlagte offentlige arbejder, at de underrettes rettidigt om sådanne arbejder, og at delt brug lettes så vidt muligt.
- (44) Pålidelig og sikker formidling af oplysninger via elektroniske kommunikationsnet spiller en stadig mere central rolle i økonomien og samfundet som helhed. Systemernes kompleksitet, tekniske uheld og menneskelige fejl, ulykker og angreb kan alle have følger for den fysiske infrastruktur, der bruges til at formidle vigtige tjenester til borgerne i EU, herunder e-forvaltningstjenester. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor sikre, at de offentlige kommunikationsnets integritet og sikkerhed opretholdes. Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) ⁽¹⁾ bør medvirke til at øge sikkerhedsniveauet inden for elektronisk kommunikation ved blandt andet at yde ekspertise og rådgivning samt fremme udveksling af bedste praksis. Både ENISA og de nationale tilsynsmyndigheder bør have de nødvendige midler til at varetage deres opgaver, herunder beføjelser til at indhente tilstrækkelige oplysninger til, at de kan vurdere sikkerhedsniveauet i net og tjenester, såvel som omfattende og pålidelige oplysninger om faktiske sikkerhedshændelser, der har haft væsentlige følger for driften af net eller tjenester. En vellykket anvendelse af tilstrækkelige sikkerhedsforholdsregler er ikke en engangsforanstaltning, men en løbende gennemførelses-, revisions- og ajourføringsproces; derfor bør udbyderne af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester forpligtes til at træffe forholdsregler for at beskytte deres nets og tjenesters integritet og sikkerhed i overensstemmelse med de vurderede risici, idet de anvender de mest avancerede tekniske midler.
- (45) Medlemsstaterne bør afsætte en passende periode til offentlige høringer inden vedtagelsen af specifikke foranstaltninger for at sikre, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnetværk eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, tager de tekniske og organisatoriske skridt, som er nødvendige for på hensigtsmæssig vis at imødegå sikkerhedsrisici for netværk og tjenesteydelser og for at sikre nettenes integritet.
- (46) Hvor der er behov for at fastlægge et fælles sæt sikkerhedskrav, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at opnå et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i det indre marked. ENISA bør bidrage til at harmonisere relevante tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger ved at yde ekspertrådgivning. De nationale tilsynsmyndigheder bør have beføjelse til at udstede bindende instrukser vedrørende de tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). For at kunne varetage deres opgaver bør de have beføjelse til at efterforske tilfælde af manglende overholdelse og pålægge sanktioner.
- (47) Med henblik på at sikre, at der ikke sker nogen konkurrenceforvriddning eller -begrænsning på markederne for elektronisk kommunikation, bør de nationale tilsynsmyndigheder have mulighed for at indføre afhjælpende foranstaltninger til forebyggelse af overførsel af en stærk markedsposition fra et marked til et andet nært beslægtet marked. Det bør være klart, at den virksomhed, der har en stærk markedsposition på det primære marked, kun kan blive udpeget som værende i besiddelse af en stærk markedsposition på det sekundære marked, hvis forbindelserne mellem de to markeder er af en sådan beskaffenhed, at det er muligt at overføre den stærke markedsposition fra det primære til det sekundære marked, og hvis det sekundære marked er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i henstillingen om relevante produkt- og tjenestemarkeder ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 460/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens henstilling af 11. februar 2003 om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor, som er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EUT L 114 af 8.5.2003, s. 45).

- (48) For at give markedsdeltagerne vished om retsgrundlaget er det nødvendigt at sætte en frist for markedsanalyserne. Det er vigtigt, at der gennemføres en markedsanalyse med jævne mellemrum og inden for en rimelig tidsramme. Tidsrammen bør afhænge af, om markedet tidligere har været genstand for en markedsanalyse og er blevet notificeret i overensstemmelse med reglerne. Hvis en national tilsynsmyndighed ikke analyserer et marked inden for den fastsatte frist, kan det påvirke det indre marked negativt, og almindelige overtrædelsesprocedurer vil muligvis ikke medføre den ønskede virkning i rette tid. Alternativt bør den pågældende nationale tilsynsmyndighed kunne anmode BEREC om bistand til at fuldføre markedsanalysen. Denne bistand kunne f.eks. have form af en særlig taskforce bestående af repræsentanter for andre nationale tilsynsmyndigheder.
- (49) På grund af den høje grad af teknologisk innovation og stærkt dynamiske markeder i sektoren for elektronisk kommunikation er det nødvendigt hurtigt at tilpasse lovgivning på en koordineret og harmoniseret måde på fællesskabsplan, da erfaringen har vist, at afvigelser mellem de nationale tilsynsmyndigheder i gennemførelsen af EU-regelsættet kan skabe hindringer for udviklingen af det indre marked.
- (50) En vigtig opgave for BEREC er at vedtage udtalelser i forbindelse med tvister mellem parter i forskellige medlemsstater. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor tage hensyn til BEREC's udtalelse i sådanne sager.
- (51) Erfaringerne med gennemførelsen af EU-regelsættet tyder på, at de gældende bestemmelser, der giver de nationale tilsynsmyndigheder beføjelse til at pålægge bøder, ikke har skabt et tilstrækkeligt incitament til at overholde reglerne. Tilstrækkelige håndhævelsesbeføjelser kan medvirke til en rettidig gennemførelse af EU-regelsættet og dermed øge retssikkerheden, der er en vigtig drivkraft bag investering. Hele regelsættet er præget af mangel på effektive beføjelser i tilfælde af overtrædelse af reglerne. Ved indførelsen af en ny bestemmelse i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) om sanktioner over for brud på forpligtelser i henhold til rammedirektivet og særdirektiverne bør det derfor sikres, at der anvendes ensartede og sammenhængende principper for håndhævelse og sanktioner i hele EU-regelsættet.
- (52) Det gældende EU-regelsæt omfatter en række bestemmelser, der skulle lette overgangen fra de gamle rammebestemmelser fra 1998 til det nye regelsæt fra 2002. Denne overgang er nu gennemført i alle medlemsstater, så de nævnte bestemmelser er overflødige og bør derfor ophæves.
- (53) Der bør tilskyndes til både reelle investeringer og konkurrence, som går hånd i hånd, således at økonomisk vækst, innovation og forbrugernes valgmuligheder øges.
- (54) Konkurrencen fremmes bedst ved at sikre et økonomisk effektivt niveau for investering i nye og eksisterende infrastrukturer, suppleret med regulering, hvor det måtte være nødvendigt, for at opnå effektiv konkurrence i detailledet. Et effektivt infrastrukturbaseret konkurrenceniveau findes, når infrastrukturoverlapningen er af et omfang, der betyder, at investorer kan forventes at opnå et rimeligt udbytte på baggrund af fornuftige forventninger til udviklingen i markedsandele.
- (55) De nationale tilsynsmyndigheder bør, når de pålægger forpligtelser i forbindelse med adgang til nye og forbedrede infrastrukturer, sikre, at disse adgangsbetinger afspejler de omstændigheder, der ligger til grund for investeringsbeslutningen, og bl.a. tager hensyn til udbygningsomkostningerne, hvor hurtigt nye produkter og tjenester forventes at slå igennem, og det forventede detailpriseniveau. For at give investorerne planlægningsikkerhed bør de nationale tilsynsmyndigheder endvidere være i stand til om nødvendigt at fastsætte vilkår og betingelser for adgang, der er stabile gennem hensigtsmæssige analyseperioder. Disse vilkår og betingelser kan omfatte prisordninger, der afhænger af en kontrakts omfang eller løbetid, i overensstemmelse med fællesskabsretten, forudsat at de ikke har diskriminerende virkninger. Eventuelle adgangsbetinger bør tage højde for nødvendigheden af at opretholde effektiv konkurrence til fordel for forbrugerne og virksomhederne.
- (56) Ved vurderingen af forholdsmæssigheden af de forpligtelser og vilkår, der pålægges, bør de nationale tilsynsmyndigheder tage hensyn til de forskellige konkurrenceforhold i de forskellige områder i medlemsstaterne.
- (57) Indføres der foranstaltninger til kontrol af priser, bør de nationale tilsynsmyndigheder søge at tillade investorerne et rimeligt udbytte af et bestemt nyt investeringsprojekt. Især kan der være risici forbundet med investeringsprojekter i forbindelse med nye adgangsnet, som understøtter produkter, for hvilke efterspørgslen er usikker på det tidspunkt, hvor investeringen foretages.
- (58) Enhver kommissionsbeslutning i henhold til artikel 19, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) bør være begrænset til reguleringsprincipper, -strategier og -metoder. For at undgå tvetydighed bør den ikke indeholde detaljerede påbud, som normalt afspejler nationale forhold, ligesom den ikke bør forbyde alternative strategier, som med rimelighed kan forventes at have tilsvarende virkning. En sådan beslutning bør være forholdsmæssigt afpasset og bør ikke have nogen indvirkning på beslutninger, der er truffet af nationale tilsynsmyndigheder, og som ikke udgør nogen hindring for det indre marked.

- (59) Bilag I til direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) indeholdt en liste over de markeder, der skulle være omfattet af henstillingen om produkt- og tjenestemarkeder, hvor det kan være berettiget at indføre forhåndsregulering. Dette bilag bør udgå, da dets formål som grundlag for udarbejdelse af den første udgave af henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder, er opfyldt.
- (60) Det er muligvis ikke økonomisk holdbart for nytilkomne at dække den etablerede udbyders accessnet helt eller delvis inden for et rimeligt tidsrum. I den forbindelse kan bemyndigelse til ubundet adgang til abonnentledninger eller abonnentledningsafsnit hos udbydere, der har en stærk markedsposition, lette markedsadgangen og øge konkurrencen på detailmarkederne for bredbåndsadgang. I situationer, hvor ubundet adgang til abonnentledninger eller abonnentledningsafsnit ikke er teknisk eller økonomisk gennemførlig, kan der gælde relevante forpligtelser til at udbyde ikke-fysisk eller virtuel netadgang med en tilsvarende funktionalitet.
- (61) Formålet med krav om funktionel adskillelse, hvorved en vertikalt integreret udbyder forpligtes til at oprette driftsmæssigt adskilte forretningsenheder, er at sikre, at der leveres fuldt ligeværdige accessprodukter til alle udbydere i detailledet, herunder udbyderens egne vertikalt integrerede afdelinger. Funktionel adskillelse kan styrke konkurrencen på en række relevante markeder ved at reducere incitamentet til forskelsbehandling væsentligt og ved at gøre det lettere at kontrollere og håndhæve overholdelsen af krav om ikke-diskrimination. I særlige tilfælde kan et krav om funktionel adskillelse være berettiget, hvor det trods vedvarende forsøg ikke er lykkedes at sikre reel ikke-diskrimination på flere af de berørte markeder, og hvor der er ringe eller ingen udsigt til konkurrence på infrastrukturen inden for en rimelig tidsfrist, efter at der er indført en eller flere afhjælpende foranstaltninger, der tidligere ansås for hensigtsmæssige. Hvis der indføres et sådant krav, er det dog yderst vigtigt at sikre, at incitamenterne for den pågældende virksomhed til at investere i sit net bevares, og at der ikke opstår potentielle negative virkninger for forbrugerne. Der skal således først gennemføres en koordineret analyse af de forskellige relevante markeder i tilknytning til accessnettet i overensstemmelse med den markedsanalyseprocedure, der er fastlagt i artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Under gennemførelsen af markedsanalysen og den nærmere udformning af kravet om funktionel adskillelse bør de nationale tilsynsmyndigheder være særlig opmærksomme på de produkter, der skal forvaltes af de særskilte forretningsenheder, og tage hensyn til nettets dækning og teknologiske stade, der kan have betydning for muligheden for substitution mellem fastnettjenester og trådløse tjenester. For at undgå forvridding af konkurrencen i det indre marked bør planer om funktionel adskillelse godkendes på forhånd af Kommissionen.
- (62) Gennemførelsen af funktionel adskillelse bør ikke være til hinder for passende koordineringsmekanismer, der sikrer, at moderselskabets økonomiske og ledelsesmæssige tilsynsrettigheder tilgodeses.
- (63) Den fortsatte integration af det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester nødvendiggør en bedre koordinering af brugen af forhåndsregulering i henhold til EU-regelsættet om elektronisk kommunikation.
- (64) Hvis en vertikalt integreret virksomhed vælger at overdrage sit accessnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med en anden ejer eller oprette en særskilt forretningsenhed til at stå for accessprodukter, bør den nationale tilsynsmyndighed vurdere konsekvenserne af den planlagte transaktion for alle eksisterende forpligtelser, der er pålagt den vertikalt integrerede udbyder, for at sikre, at eventuelle nye ordninger er i overensstemmelse med direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet). Den pågældende tilsynsmyndighed bør gennemføre en ny analyse af de markeder, hvor den udskilte forretningsenhed driver virksomhed, og indføre, opretholde, ændre eller ophæve forpligtelser i overensstemmelse hermed. Til dette formål bør den nationale tilsynsmyndighed kunne anmode virksomheden om oplysninger.
- (65) Det kan under visse omstændigheder være hensigtsmæssigt, at en national tilsynsmyndighed indfører forpligtelser for udbydere, der ikke har en stærk markedsposition, for at nå mål som gennemgående konnektivitet og interoperabilitet mellem tjenester eller for at fremme effektivitet og holdbar konkurrence og sikre flest mulige fordele for slutbrugerne, men det er nødvendigt at sikre, at sådanne forpligtelser pålægges i overensstemmelse med EU-regelsættet og navnlig dets notifikationsprocedurer.
- (66) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at tilpasse de vilkår for adgang til digital-tv- og -radiotjenester, der er opstillet i bilag I, til den markeds-mæssige og teknologiske udvikling. Det samme gælder den minimumsliste over vilkår i bilag II, der skal offentliggøres for at opfylde kravet om åbenhed.
- (67) Hvis markedsdeltagerne får lettere adgang til radiofrekvensressourcer, vil det bidrage til at fjerne hindringerne for markedsadgang. Desuden medvirker teknologiske fremskridt til at nedsætte risikoen for skadelig interferens i visse frekvensbånd, og dermed begrænses behovet for at tildele individuelle brugsrettigheder. Vilkår for brugen af frekvenser til udbud af elektroniske kommunikationstjenester bør derfor normalt fastlægges i generelle tilladelser, medmindre det i betragtning af frekvensernes anvendelse er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder for at beskytte mod skadelig interferens, sikre tjenesternes tekniske kvalitet, opretholde en effektiv udnyttelse af frekvenserne eller opfylde en særlig almennyttig målsætning. Beslutninger om behovet for at tildele individuelle rettigheder bør træffes i åbenhed og være afpasset efter formålet.

- (68) Indførelsen af kravet om teknologi- og tjenesteneutralitet i tildelingen af brugsrettigheder bør sammen med den udvidede mulighed for at overdrage rettigheder mellem virksomheder øge friheden og midlerne til at levere elektroniske kommunikationstjenester til offentligheden og derved også gøre det lettere at opfylde almennyttige målsætninger. Imidlertid kan visse almennyttige forpligtelser, der pålægges radio-/tv-selskaber vedrørende levering af audiovisuelle medietjenester, gøre det nødvendigt at anlægge særlige kriterier ved tildelingen af brugsrettigheder, når det anses for at være nødvendigt for at opfylde en specifik almennyttig målsætning, som medlemsstaterne har fastlagt i overensstemmelse med fællesskabsretten. De procedurer, der er forbundet med at forfølge almennyttige målsætninger, bør under alle omstændigheder være transparente, objektive, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende.
- (69) Da individuelle brugsrettigheder begrænser den frie adgang til radiofrekvenser, bør gyldigheden af sådanne rettigheder, der ikke er omsættelige, være tidsbegrænset. Hvor brugsrettighederne giver mulighed for at forlænge gyldighedsperioden, bør de kompetente nationale myndigheder først gennemføre en revurdering, herunder en offentlig høring, hvor udviklingen på markedet, i dækningen og på det teknologiske område tages i betragtning. I betragtning af knapheden på frekvenser bør individuelle rettigheder, der tildeles virksomheder, jævnligt tages op til fornyet overvejelse. Når de kompetente nationale myndigheder gennemfører denne revurdering, bør de afveje rettighedshavernes interesser mod nødvendigheden af at fremme indførelsen af handel med frekvenser og en mere fleksibel udnyttelse af frekvensressourcerne ved at indføre generelle tilladelser, hvor det er muligt.
- (70) Ved mindre ændringer af rettigheder og forpligtelser forstås ændringer, som hovedsagelig er af administrativ art og ikke ændrer den generelle tilladelse og de individuelle brugsrettigheder i væsentlig grad og således ikke kan give andre virksomheder konkurrencemæssige fordele.
- (71) De kompetente nationale myndigheder bør have beføjelse til at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne og i tilfælde, hvor frekvenser forbliver uudnyttede, tage skridt til at forhindre konkurrencehæmmende hamstring, der kan bremse ny tilgang til markedet.
- (72) De nationale tilsynsmyndigheder bør være i stand til effektivt at overvåge og sikre, at vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsrettighederne overholdes, og bør bl.a. have beføjelser til at pålægge effektive økonomiske eller administrative sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af disse vilkår.
- (73) De vilkår, der kan knyttes til tilladelser, bør omfatte særlige betingelser vedrørende tilgængelighed for handicappede og offentlige myndigheders og alarmtjenesters behov for at kommunikere indbyrdes og med offentligheden før, under og efter en større katastrofe. I betragtning af hvor vigtig en rolle teknisk innovation spiller, bør medlemsstaterne tillige kunne udstede tilladelser til brug af radiofrekvenser til forsøgsformål, med særlige begrænsninger og betingelser, der er begrundet i, at rettighederne kun gælder til et forsøg.
- (74) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2887/2000 af 18. december 2000 om ubundet adgang til abonnentledninger ⁽¹⁾ har vist sig at være et virkningsfuldt redskab i den indledende fase af åbningen af markedet. Ifølge direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) skal Kommissionen overvåge overgangen fra rammebestemmelserne fra 1998 til regelsættet fra 2002 og, når tiden er inde, stille forslag om ophævelse af forordningen. I henhold til 2002-regelsættet har de nationale tilsynsmyndigheder pligt til at analysere markedet for engrossalg af ubundet adgang til trådbaserede net og delkredsløb med henblik på levering af bredbånds- og taletjenester, som defineret i henstillingen om relevante produkt- og tjenestemarkeder. Da alle medlemsstater har analyseret dette marked mindst én gang, og der er indført passende forpligtelser på grundlag af 2002-regelsættet, er forordning (EF) nr. 2887/2000 blevet overflødig og bør derfor ophæves.
- (75) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastlæggelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (76) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage henstillinger og/eller gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med notificerede udkast til foranstaltninger i henhold til artikel 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), harmonisering vedrørende frekvens- og nummerforhold samt i spørgsmål vedrørende net- og tjenestesikkerhed, udpegning af de relevante produkt- og tjenestemarkeder, gennemførelse af standarder og harmoniseret anvendelse af bestemmelserne i regelsættet. Kommissionen bør endvidere tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger til tilpasning af bilag I og II til adgangsdirektivet til den markeds-mæssige og teknologiske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i disse direktiver, herunder ved at supplere dem med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF —

⁽¹⁾ EFT L 336 af 30.12.2000, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

Artikel 1

Ændringer i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)

Direktiv 2002/21/EF ændres således:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, affattes således:

»1. Dette direktiv fastlægger harmoniserede rammer for regulering af elektroniske kommunikationstjenester, elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og tjenester samt visse aspekter af terminaludstyr med sigte på at lette tilgængeligheden for handicappede brugere. Det fastsætter de nationale tilsynsmyndigheders opgaver og opstiller en række procedurer, der skal sikre, at rammebestemmelserne anvendes ensartet i hele Fællesskabet.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. Foranstaltninger truffet af medlemsstaterne vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer via elektroniske kommunikationsnet skal overholde fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og fællesskabsrettens generelle principper.

De af disse foranstaltninger vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer via elektroniske kommunikationsnet, der kan begrænse disse grundlæggende rettigheder eller frihedsrettigheder, må kun indføres, hvis de er hensigtsmæssige, forholdsmæssigt afpassede og nødvendige i et demokratisk samfund, og gennemførelsen af dem skal være undergivet passende proceduremæssige garantier i overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og med fællesskabsrettens generelle principper, herunder effektiv retsbeskyttelse og ret til en retfærdig rettergang. Følgelig må disse foranstaltninger kun træffes under hensyntagen til princippet om uskyldsfornærmelse og retten til privatlivets fred. En forudgående, retfærdig og upartisk procedure skal garanteres, herunder den eller de berørte personers ret til at blive hørt, med forbehold af behovet for passende betingelser og proceduremæssige ordninger i behørigt begrundede hastetilfælde i overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Retten til en effektiv og rettidig domstolskontrol skal garanteres.«

a) Litra a) affattes således:

»a) »elektronisk kommunikationsnet«: transmissionssystemer og, hvor det er relevant, koblings- og dirigeringsudstyr og andre ressourcer, herunder netelementer, der ikke er aktive, som gør det muligt at overføre signaler ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, lyslederteknik eller andre elektromagnetiske midler, herunder satellitnet, jordbaserede fastnet (kredsløbs- og pakkekoblede, herunder i internettet) og mobilnet, elkabelsystemer, i det omfang de anvendes til transmission af signaler, net, som anvendes til radio- og tv-spredning, samt kabel-tv-net, uanset hvilken type information der overføres«.

b) Litra b) affattes således:

»b) »transnationale markeder«: de i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4, udpegede markeder, som dækker Fællesskabet eller en væsentlig del heraf, og som er lokaliseret i mere end en medlemsstat«.

c) Litra d) affattes således:

»d) »offentligt kommunikationsnet«: et elektronisk kommunikationsnet, som udelukkende eller overvejende bruges til udbud af elektroniske kommunikationstjenester, der er tilgængelige for offentligheden, og som danner grundlag for overførsel af information mellem nettermineringspunkter«.

d) Følgende litra indsættes:

»da) »nettermineringspunkt« (NTP): et fysisk punkt, hvor en abonnent får adgang til et offentligt kommunikationsnet; for net, hvor der anvendes kobling eller rutning, identificeres NTP ved hjælp af en specifik netadresse, der kan være knyttet til abonnentens nummer eller navn«.

e) Litra e) affattes således:

»e) »tilhørende faciliteter«: tilhørende tjenester, fysiske infrastrukturer og andre faciliteter eller elementer i tilknytning til et elektronisk kommunikationsnet og/eller en elektronisk kommunikationstjeneste, som muliggør udbud af tjenester via dette net og/eller denne tjeneste og/eller støtter denne eller har mulighed for at gøre dette og bl.a. omfatter bygninger eller adgangsveje til bygninger, ledningsnet i bygninger, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, master, mandehuller og skabes«.

f) Følgende litra indsættes:

- »ea) »tilknyttede tjenester«: tjenester i tilknytning til et elektronisk kommunikationsnet og/eller en elektronisk kommunikationstjeneste, som muliggør udbud af tjenester via dette net og/eller denne tjeneste og/eller støtter denne eller har mulighed for at gøre dette og bl.a. omfatter nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, adgangsstyringssystemer og elektroniske programoversigter samt andre tjenester såsom identitet, geografisk placering og tilstedeværelse«.

g) Litra l) affattes således:

- »l) »særdirektiver«: direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (*)».

(*) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.«

h) Følgende litraer tilføjes:

- »q) »frekvensallokering«: udpegning af et givet frekvensbånd til brug for en eller flere typer radiokommunikationstjenester, om nødvendigt på bestemte vilkår
- r) »skadelig interferens«: interferens, der udgør en fare for radionavigationstjenesters eller andre sikkerhedstjenesters aktiviteter, eller som på anden måde i alvorlig grad forringer, hindrer eller gentagne gange afbryder radiokommunikationstjenester, der fungerer i overensstemmelse med gældende internationale regler eller Fællesskabets eller medlemsstaternes gældende regler
- s) »opkald«: en forbindelse, som etableres ved hjælp af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste og giver mulighed for tovejstalekommunikation.«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

- »3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder udøver deres beføjelser upartisk, transparent og rettidigt. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har tilstrækkelige økonomiske ressourcer og tilstrækkeligt personale til at udføre de opgaver, de pålægges.«

b) Følgende stykker indsættes:

- »3a. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 4 og 5 skal de nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for forhåndsmarkedsregulering eller for bilæggelse af tvister mellem virksomheder i overensstemmelse med artikel 20 og 21 i dette direktiv, handle uafhængigt og må hverken søge eller modtage instrukser fra andre organer i forbindelse med udførelsen af de opgaver, de er pålagt i henhold til den nationale lovgivning, der gennemfører fællesskabslovgivningen. Dette er ikke til hinder for, at der kan føres tilsyn i overensstemmelse med nationale forfatningsretlige bestemmelser. Kun klageinstanser, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 4, har beføjelse til at suspendere eller omstøde afgørelser truffet af de nationale tilsynsmyndigheder. Medlemsstaterne sikrer, at lederen af en national tilsynsmyndighed eller i givet fald medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan i en national tilsynsmyndighed, som omhandlet i første afsnit, eller disses stedfortrædere kun kan afskediges, hvis de ikke længere opfylder de betingelser for at udøve deres hverv, der på forhånd er fastlagt i den nationale lovgivning. Afgørelsen om at afskedige lederen af den pågældende nationale tilsynsmyndighed eller i givet fald medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan skal offentliggøres på tidspunktet for afskedigelsen. Den afskedigede leder af den nationale tilsynsmyndighed eller i givet fald de afskedigede medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan modtager en begrundelse, som de har ret til at kræve offentliggjort, hvis det ellers ikke ville ske, hvilket medfører, at den offentliggøres.

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder, som omhandlet i første afsnit, har særskilte årsbudgetter. Budgetterne offentliggøres. Medlemsstaterne sikrer desuden, at de nationale tilsynsmyndigheder råder over tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til aktivt at deltage i og bidrage til Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) (*).

3b. Medlemsstaterne sikrer, at BEREC's mål med hensyn til at fremme en bedre koordinering og sammenhæng på tilsynsområdet støttes aktivt af de nationale tilsynsmyndigheder.

3c. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder tager nøje hensyn til erklæringer og fælles udtalelser vedtaget af BEREC, når de træffer deres egne afgørelser for deres nationale markeder.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 [om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor].«

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, og som berøres af en national tilsynsmyndigheds afgørelse, kan påklage denne til en klageinstans, som er uafhængig af de involverede parter. Denne instans, som kan være en domstol, skal have den nødvendige ekspertise til at udføre sine funktioner effektivt. Medlemsstaterne sikrer, at der tages behørigt hensyn til sagens omstændigheder, og at der forefindes en effektiv klagemekanisme.

Klagesagen har ikke opsættende virkning for den afgørelse, som den nationale tilsynsmyndighed har truffet, medmindre der træffes foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med den nationale lovgivning.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Medlemsstaterne indsamler oplysninger om klagers generelle genstand, antallet af klager, klagesagernes varighed og antallet af afgørelser om foreløbige forholdsregler. Medlemsstaterne meddeler disse oplysninger til Kommissionen og BEREC efter en begrundet anmodning fra en af dem.«

5) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, giver de nationale tilsynsmyndigheder alle de oplysninger, herunder økonomiske, som disse myndigheder har behov for, for at kunne påse, at bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne samt afgørelser truffet i henhold hertil overholdes. Det præciseres, at nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at afkræve disse virksomheder oplysninger om fremtidige ændringer i net eller tjenester, der kan få indflydelse på de engrostitjenester, som de stiller til rådighed for konkurrenter. Det kan også kræves, at virksomheder med en stærk markedsposition på engrosmarkeder forelægger regnskabsoplysninger om de detailmarkeder, der er forbundet med disse engrosmarkeder.

Virksomhederne afgiver oplysningerne, så snart de anmodes herom, under overholdelse af de frister og i den detaljeringsgrad, som den nationale tilsynsmyndighed kræver. De af den nationale tilsynsmyndighed krævede oplysninger skal stå i et rimeligt forhold til, hvad opgaven kræver. Den nationale tilsynsmyndighed begrunder sin anmodning om oplysninger og behandler oplysningerne i overensstemmelse med stk. 3.«

6) Artikel 6 og 7 affattes således:

»Artikel 6

Høring og transparens

Medlemsstaterne sikrer med undtagelse af spørgsmål, der er omfattet af artikel 7, stk. 9, artikel 20 eller artikel 21, at de nationale tilsynsmyndigheder, når de i medfør af dette direktiv eller af særdirektiverne agter at træffe foranstaltninger, eller når de agter at indføre begrænsninger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3 og 4, med væsentlige virkninger for det relevante marked, giver de interesserede parter lejlighed til inden for en rimelig frist at fremsætte bemærkninger til udkastet til foranstaltninger.

De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør deres nationale høringsprocedurer.

Medlemsstaterne sikrer, at der etableres ét informationssted, hvorfra der er adgang til alle igangværende høringer.

Resultaterne af høringsproceduren skal gøres offentligt tilgængelige af de pågældende nationale tilsynsmyndigheder, medmindre de er fortrolige i henhold til fællesskabsretten og den nationale lovgivning om fortrolig behandling af forretningsoplysninger.

Artikel 7

Konsolidering af det indre marked for elektronisk kommunikation

1. De nationale tilsynsmyndigheder tager under udførelsen af deres opgaver i medfør af dette direktiv og særdirektiverne størst muligt hensyn til målene i artikel 8, herunder i det omfang de vedrører det indre markeds funktion.

2. De nationale tilsynsmyndigheder bidrager til udviklingen af det indre marked ved at samarbejde indbyrdes og med Kommissionen og BEREC på en transparent måde for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne i alle medlemsstaterne. De samarbejder navnlig med Kommissionen og BEREC om at identificere, hvilke typer af instrumenter og afhjælpende foranstaltninger der er de bedst egnede til at håndtere bestemte typer af situationer på markedet.

3. Når den høring, der er omhandlet i artikel 6, er afsluttet, og medmindre andet gælder ifølge henstillinger og/eller retningslinjer, der vedtages i henhold til artikel 7b, skal en national tilsynsmyndighed, der agter at træffe en foranstaltning, som:

a) er omfattet af artikel 15 eller 16 i dette direktiv eller artikel 5 eller 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), og

- b) vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne,

under iagttagelse af artikel 5, stk. 3, samtidig stille udkastet til foranstaltning samt begrundelsen herfor til rådighed for Kommissionen, BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og underrette Kommissionen, BEREC og de andre nationale tilsynsmyndigheder herom. De nationale tilsynsmyndigheder, BEREC og Kommissionen kan kun fremsætte bemærkninger til den pågældende nationale tilsynsmyndighed inden for en måned. Fristen på én måned kan ikke forlænges.

4. Hvis den i stk. 3 omhandlede foranstaltning sigter på:

- a) afgrænsning af et relevant marked, som afviger fra dem, der er nævnt i den i artikel 15, stk. 1, omhandlede henstilling, eller
- b) en afgørelse om, hvorvidt en virksomhed enten alene eller i fællesskab med andre anses for at have en stærk markedsposition, jf. artikel 16, stk. 3, 4 eller 5,

og vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, samt hvis Kommissionen har meddelt den nationale tilsynsmyndighed, at den betragter udkastet til foranstaltning som en hindring for det indre marked eller nærer alvorlig tvivl om dets forenelighed med fællesskabsretten og mere specifikt med målene i artikel 8, kan foranstaltningen først vedtages efter en yderligere frist på to måneder. Denne frist kan ikke forlænges. Kommissionen underretter i så fald de andre nationale tilsynsmyndigheder om sine forbehold.

5. Inden for den tomånedersfrist, der er nævnt i stk. 4, kan Kommissionen:

- a) træffe en afgørelse med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed trækker udkastet tilbage, og/eller
- b) beslutte at hæve sine forbehold med hensyn til et udkast til foranstaltning, der er omhandlet i stk. 4.

Før Kommissionen træffer en afgørelse, tager den nøje hensyn til udtalelsen fra BEREC. Afgørelsen skal ledsages af en detaljeret og objektiv begrundelse fra Kommissionen om, hvorfor udkastet til foranstaltning ikke bør vedtages, sammen med konkrete forslag til ændring af udkastet til foranstaltning.

6. Har Kommissionen i henhold til stk. 5 truffet en afgørelse med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed trækker et udkast til foranstaltning tilbage, skal den nationale tilsynsmyndighed ændre udkastet eller trække det tilbage inden for seks måneder efter datoen for Kommissionens afgørelse. Hvis den nationale tilsynsmyndighed ændrer udkastet, skal den gennemføre en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 6, og gennotificere det ændrede udkast over for Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3.

7. Den pågældende nationale tilsynsmyndighed tager i videst mulig udstrækning hensyn til bemærkningerne fra andre nationale tilsynsmyndigheder, BEREC og Kommissionen, og kan, når bortses fra de i stk. 4 og stk. 5, litra a), omhandlede tilfælde, vedtage det således ændrede udkast til foranstaltning og skal i så fald fremsende det til Kommissionen.

8. Den nationale tilsynsmyndighed fremsender alle vedtagne endelige foranstaltninger, der falder ind under artikel 7, stk. 3, litra a) og b), til Kommissionen og BEREC.

9. Hvor en national tilsynsmyndighed under ekstraordinære omstændigheder mener, at der er et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte brugernes interesser, kan den som en fravigelse af proceduren i stk. 3 og 4 med det samme vedtage forholdsmæssige foranstaltninger af midlertidig karakter. Den fremsender straks de vedtagne foranstaltninger til Kommissionen, de andre nationale tilsynsmyndigheder og BEREC med en udførlig begrundelse. En beslutning truffet af den nationale tilsynsmyndighed om at gøre sådanne foranstaltninger permanente eller forlænge deres gyldighedsperiode er omfattet af stk. 3 og 4.«

- 7) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 7a

Procedure for ensartet anvendelse af afhjælpende foranstaltninger

1. Hvis en planlagt foranstaltning, der er omfattet af artikel 7, stk. 3, sigter mod at indføre, ændre eller ophæve en forpligtelse, der er pålagt en operatør i medfør af artikel 16 sammenholdt med artikel 5 og artikel 9-13 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet), kan Kommissionen inden for den frist på en måned, der er fastsat i nærværende direktivs artikel 7, stk. 3, underrette den pågældende nationale tilsynsmyndighed og BEREC om årsagerne til, at den mener, at udkastet til foranstaltning vil skabe hindringer for det indre marked, eller om, at den er stærkt i tvivl om foranstaltningens forenelighed med fællesskabsretten. I et sådant tilfælde vedtages udkastet til foranstaltning ikke før yderligere tre måneder efter, at Kommissionen har underrettet den pågældende tilsynsmyndighed.

Udebliver en sådan notifikation, kan den pågældende nationale tilsynsmyndighed vedtage den foreslåede foranstaltning under størst mulig hensyntagen til eventuelle bemærkninger fremsat af Kommissionen, BEREC eller andre nationale tilsynsmyndigheder.

2. Inden for den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode arbejder Kommissionen, BEREC og den pågældende nationale tilsynsmyndighed tæt sammen for at finde frem til den mest hensigtsmæssige og effektive foranstaltning i lyset af målene i artikel 8 og under behørig hensyntagen til markedsdeltagernes synspunkter og behovet for at sikre udviklingen af en ensartet tilsynspraksis.

3. Inden for en periode på seks uger fra begyndelsen af den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode afgiver BEREC efter en beslutning truffet af et flertal af organisationens medlemmer en udtalelse om Kommissionens i stk. 1 omhandlede notifikation, hvori organisationen oplyser, om den mener, at udkastet til foranstaltning bør ændres eller tages tilbage, og om nødvendigt fremsætter specifikke forslag herom. Udtalelsen begrundes og offentliggøres.

4. Hvis BEREC i sin udtalelse deler Kommissionens alvorlige tvivl, arbejder organisationen tæt sammen med den pågældende nationale tilsynsmyndighed for at finde frem til den mest hensigtsmæssige og effektive foranstaltning. Inden udløbet af den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode kan den nationale tilsynsmyndighed:

a) ændre sit udkast til foranstaltning eller trække det tilbage under størst mulig hensyntagen til Kommissionens i stk. 1 omhandlede notifikation og BEREC's udtalelse og råd

b) fastholde sit udkast til foranstaltning.

5. Hvis BEREC ikke deler Kommissionens alvorlige tvivl eller ikke afgiver udtalelse, eller hvis den nationale tilsynsmyndighed ændrer eller fastholder sit udkast til foranstaltning, jf. stk. 4, kan Kommissionen senest en måned fra udløbet af den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode og under størst mulig hensyntagen til BEREC's udtalelse, hvis en sådan foreligger

a) udarbejde en begrundet henstilling til den pågældende nationale tilsynsmyndighed om at ændre udkastet til foranstaltning eller trække det tilbage, navnlig hvis BEREC ikke deler Kommissionens alvorlige tvivl, samt specifikke forslag herom

b) beslutte at hæve sine forbehold, jf. stk. 1.

6. Senest en måned efter, at Kommissionen har udarbejdet sin henstilling i henhold til stk. 5, litra a), eller hævet sine forbehold i henhold til stk. 5, litra b), underretter den nationale tilsynsmyndighed Kommissionen og BEREC om den vedtagne endelige foranstaltning.

Denne frist kan forlænges for at give den nationale tilsynsmyndighed mulighed for at foretage en offentlig høring i henhold til artikel 6.

7. Hvis den nationale tilsynsmyndighed på grundlag af henstillingen i henhold til stk. 5, litra a), beslutter ikke at ændre udkastet til foranstaltning eller trække det tilbage, forelægger den en begrundelse for denne beslutning.

8. Den nationale tilsynsmyndighed kan trække den foreslåede foranstaltning tilbage på et hvilket som helst trin i proceduren.

Artikel 7b

Gennemførelsesbestemmelser

1. Efter offentlig høring og høring af de nationale tilsynsmyndigheder og under størst mulig hensyntagen til udtalelsen fra BEREC kan Kommissionen vedtage henstillinger og/eller retningslinjer vedrørende artikel 7 om, hvilken form og hvilket indhold de notifikationer, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, skal have, hvor detaljerede de skal være, under hvilke omstændigheder notifikationer ikke er påkrævede, samt om hvordan tidsfristerne fastsættes.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2.«

8) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Medmindre andet følger af artikel 9 for så vidt angår radiofrekvenser, tager medlemsstaterne videst muligt hensyn til, at reguleringen helst skal være teknologineutral, og sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder gør det samme under udførelsen af de i dette direktiv og særdirektiverne omhandlede tilsynsopgaver, særlig sådanne, som har til formål at sikre en reel konkurrence.«

b) Stk. 2, litra a) og b), affattes således:

a) sikre, at brugerne, herunder handicappede brugere, ældre brugere og brugere med særlige sociale behov, får maksimalt udbytte for så vidt angår valgmuligheder, pris og kvalitet

b) sikre, at der i sektoren for elektronisk kommunikation hverken hersker konkurrenceforvridning eller -begrænsning, herunder hvad angår transmission af indhold«.

c) Stk. 2, litra c), udgår.

d) Stk. 3, litra c), udgår.

e) Stk. 3, litra d), affattes således:

»d) samarbejde indbyrdes, med Kommissionen og BEREC for at sikre udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne«.

f) Stk. 4, litra e), affattes således:

»e) tilgodese behovene hos særlige sociale grupper, især handicappede brugere, ældre brugere og brugere med særlige sociale behov«.

g) I stk. 4 tilføjes følgende litra:

- »g) fremme slutbrugernes adgang til og mulighed for at videreformidle information samt deres mulighed for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg«.

h) Følgende stykke tilføjes:

»5. De nationale tilsynsmyndigheder anvender med henblik på opfyldelse af de politiske mål, der henvises til i stk. 2, 3 og 4, objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige reguleringsprincipper ved bl.a.:

- a) at fremme forudsigelighed i reguleringen ved at sikre en ensartet tilsynspraksis i passende analyseperioder
- b) at sikre, at virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, under ensartede omstændigheder behandles lige
- c) at sikre konkurrencen til forbrugernes fordel og at fremme infrastrukturbaseret konkurrence, hvor dette er hensigtsmæssigt
- d) at fremme effektive investeringer og innovation i ny og forbedret infrastruktur, herunder ved at sikre, at adgangsbetingelserne tager behørigt højde for de risici, som de investerende virksomheder tager, og ved at tillade forskellige samarbejdsordninger mellem investorer og adgangssøgende aktører for at sprede investeringsrisikoen og samtidig sikre, at konkurrencen på markedet og princippet om ikke-diskrimination opretholdes
- e) at tage behørigt hensyn til de mange forskellige betingelser vedrørende konkurrence og forbrugere, der findes i de forskellige geografiske områder i medlemsstaterne
- f) kun at indføre forhåndsregulerende forpligtelser, hvor der ikke er nogen effektiv konkurrence, og lempe eller ophæve sådanne forpligtelser, så snart denne betingelse er opfyldt.«

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

Strategisk planlægning og koordinering af radiofrekvenspolitikken

1. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden og med Kommissionen om den strategiske planlægning, koordinering og harmonisering af brugen af radiofrekvenser i Det

Europæiske Fællesskab. De tager bl.a. hensyn til de økonomiske, sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, kulturelle, videnskabelige, sociale og tekniske aspekter af EU's politikker og til aspekter som offentlighedens interesser og ytringsfrihed samt til de forskellige interesser hos grupper af brugere af radiofrekvenserne med henblik på at optimere anvendelsen af radiofrekvenserne og undgå skadelig interferens.

2. Medlemsstaterne bidrager gennem samarbejde med hinanden og med Kommissionen til koordineringen af politiske tiltag vedrørende radiofrekvenser i Det Europæiske Fællesskab og, om nødvendigt, harmoniserede betingelser med hensyn til den tilgængelighed og effektive udnyttelse af radiofrekvenserne, der er nødvendig for at sikre oprettelsen og funktionen af det indre marked for elektronisk kommunikation.

3. Kommissionen kan under videst mulig hensyntagen til udtalelsen fra den frekvenspolitikgruppe, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2002/622/EF af 26. juli 2002 om nedsættelse af en frekvenspolitikgruppe (*), forelægge lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af flerårige radiofrekvenspolitikprogrammer. Sådanne programmer skal opstille politiske retningslinjer og målsætninger for den strategiske planlægning og harmonisering af anvendelsen af frekvenserne i overensstemmelse med dette direktiv og særdirektiverne.

4. Når det er nødvendigt for at sikre effektiv koordinering af Det Europæiske Fællesskabs interesser i internationale organisationer med ansvar for spørgsmål vedrørende radiofrekvenser, kan Kommissionen under videst mulig hensyntagen til udtalelsen fra Frekvenspolitikgruppen foreslå Europa-Parlamentet og Rådet fælles politiske målsætninger.

(*) EFT L 198 af 27.7.2002, s. 49.«

10) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Forvaltning af radiofrekvenser til elektroniske kommunikationstjenester

1. Under behørig hensyntagen til det forhold, at radiofrekvenser er et offentligt gode, som har en vigtig social, kulturel og økonomisk værdi, sikrer medlemsstaterne, at radiofrekvenserne til elektroniske kommunikationstjenester forvaltes effektivt på deres område i overensstemmelse med artikel 8 og 8a. De sikrer, at de kompetente nationale myndigheders allokering af radiofrekvenser til brug for elektroniske kommunikationstjenester og udstedelse af generelle tilladelser eller individuelle rettigheder til at anvende sådanne radiofrekvenser bygger på objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige kriterier.

Når medlemsstaterne anvender denne artikel, overholder de relevante internationale aftaler, herunder ITU's radioreglement, og kan tage hensyn til almene interesser.

2. Medlemsstaterne fremmer harmoniseringen af frekvensanvendelsen i Fællesskabet på en måde, der tilgodeser behovet for en virkningsfuld og effektiv udnyttelse og sikrer forbrugerne fordele, f.eks. stordriftsfordele og tjenesternes interoperabilitet. I denne forbindelse handler de i overensstemmelse med artikel 8a og med beslutning nr. 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen).

3. Medmindre andet gælder i medfør af andet afsnit, sikrer medlemsstaterne, at alle typer teknologi, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester, kan anvendes i de frekvensbånd, der er erklæret til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester i deres nationale frekvensplan og i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer af teknologi i forbindelse med radionet eller trådløs adgang, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester, hvor dette er nødvendigt for at:

- a) undgå skadelig interferens
- b) beskytte folkesundheden mod elektromagnetiske felter
- c) sikre tjenesters tekniske kvalitet
- d) sikre mest mulig fælles brug af radiofrekvenser
- e) sikre effektiv udnyttelse af frekvenserne eller
- f) sikre opfyldelse af en almenyttig målsætning i overensstemmelse med stk. 4.

4. Medmindre andet gælder i medfør af andet afsnit, sikrer medlemsstaterne, at alle typer elektroniske kommunikationstjenester kan udbydes i de frekvensbånd, der er erklæret til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester i deres nationale frekvensplan i overensstemmelse med fællesskabsretten. Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssige og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer elektroniske kommunikationstjenester der kan udbydes, herunder om nødvendigt for at opfylde en forpligtelse under ITU-radioreglementet.

Foranstaltninger, der kræver, at en elektronisk kommunikationstjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd afsat til elektroniske kommunikationstjenester, skal være begrundet i hensynet til at sikre, at en almenyttig målsætning opfyldes som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten; det kan bl.a. dreje sig om følgende:

- a) menneskers sikkerhed
- b) fremme af social, regional eller territorial samhørighed

- c) forebyggelse af ineffektiv udnyttelse af radiofrekvenser eller
- d) fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme, f.eks. ved at udbyde radio- og tv-tjenester.

En foranstaltning, der hindrer, at en hvilken som helst anden elektronisk kommunikationstjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd, skal være begrundet ud fra nødvendigheden af at beskytte livskritiske tjenester. Medlemsstaterne kan også undtagelsesvis udvide en sådan foranstaltning for at opfylde andre almennyttige målsætninger som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten.

5. Medlemsstaterne foretager jævnligt en vurdering af, om de begrænsninger, der er indført i medfør af stk. 3 og 4, fortsat er nødvendige, og de offentliggør resultaterne af disse vurderinger.

6. Stk. 3 og 4 gælder for radiofrekvenser, der er allokeret til brug for elektroniske kommunikationstjenester, generelle tilladelser, der er udstedt, og individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, der er tildelt efter den 25. maj 2011.

Artikel 9a finder anvendelse på allokeringer af radiofrekvenser, generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder, der eksisterede den 25. maj 2011.

7. Med forbehold af bestemmelserne i særdirektiverne og under hensyn til de relevante nationale forhold kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser for at forhindre hamstring af frekvenser, navnlig ved at fastsætte faste frister for rettighedshaverens effektive udnyttelse af brugsrettighederne og ved at anvende sanktioner, herunder finansielle sanktioner eller tilbagebetrækning af brugsrettigheder i tilfælde af manglende overholdelse af fristerne. Disse bestemmelser skal indføres og anvendes på en forholdsmæssig, ikke-diskriminerende og transparent måde.»

11) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Revision af begrænsninger i eksisterende rettigheder

1. I en periode på fem år fra den 25. maj 2011 kan medlemsstaterne tillade, at indehavere af brugsrettigheder til radiofrekvenser, der er tildelt før denne dato, og som er gyldige i en periode på ikke under fem år efter denne dato, anmoder den kompetente nationale myndighed om en revurdering af de begrænsninger i deres rettigheder, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 3 og 4.

Før den kompetente nationale myndighed træffer sin afgørelse, underretter den rettighedshaveren om sin revurdering af begrænsningerne, idet den anfører, hvad rettigheden omfatter efter revurderingen, og giver rettighedshaveren mulighed for inden for en rimelig frist at trække sin ansøgning tilbage.

Hvis rettighedshaveren trækker sin ansøgning tilbage, forbliver rettigheden uændret, indtil den udløber, eller indtil femårsperiodens udløb, alt efter hvilken dato der ligger først.

2. Efter den femårsperiode, der er nævnt i stk. 1, træffer medlemsstaterne alle passende foranstaltninger for at sikre, at artikel 9, stk. 3 og 4, anvendes på alle resterende generelle tilladelser/individuelle brugsrettigheder og allokeringer af radiofrekvenser til brug for elektroniske kommunikationstjenester, der var gældende den 25. maj 2011.

3. Når medlemsstaterne anvender denne artikel, træffer de passende foranstaltninger for at fremme en fair konkurrence.

4. Foranstaltninger, der vedtages i medfør af denne artikel, indebærer ikke tildeling af nye brugsrettigheder og er derfor ikke omfattet af de relevante bestemmelser i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).

Artikel 9b

Overdragelse eller udlejning af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser inden for de frekvensbånd, hvor dette er muligt i henhold til de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 3, til andre virksomheder i overensstemmelse med de betingelser, der gælder for brugsrettigheder til frekvensbånd, og i overensstemmelse med de nationale procedurer.

For så vidt angår andre frekvensbånd, kan medlemsstaterne også fastsætte, at virksomheder i overensstemmelse med de nationale procedurer kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser til andre virksomheder.

De betingelser, der er knyttet til individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, forbliver uændret ved overdragelse eller udlejning, medmindre andet fastsættes af den kompetente nationale myndighed.

Medlemsstaterne kan også beslutte, at bestemmelserne i dette stykke ikke finder anvendelse, hvis virksomheden oprindeligt fik tildelt sine individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser uden betaling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en virksomheds planer om at overdrage brugsrettigheder til radiofrekvenser samt den faktiske overdragelse heraf i overensstemmelse med nationale procedurer meddeles den kompetente nationale myndighed, der er ansvarlig for tildeling af individuelle brugsrettigheder, og offentliggøres. Hvis radiofrekvensanvendelsen er blevet harmoniseret ved anvendelse af frekvenspolitikbeslutninger eller andre fællesskabsforanstaltninger, skal en sådan overdragelse være i overensstemmelse med den harmoniserede brug.

3. Kommission kan vedtage passende gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at udpege de frekvensbånd, inden for hvilke brugsrettigheder til radiofrekvenser kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder. Disse foranstaltninger dækker ikke frekvenser, der anvendes til radio- og tv-transmission.

Disse tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.«

12) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder kontrollerer tildelingen af brugsrettigheder til alle nationale nummerressourcer og disponeringen af de nationale nummerplaner. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles tilstrækkelig mange numre og nummerserier til rådighed for alle offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. De nationale tilsynsmyndigheder fastlægger objektive, transparente og ikke-diskriminerende procedurer for tildeling af brugsrettigheder til nationale nummerressourcer.

2. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at nationale nummerplaner og -procedurer administreres således, at alle virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, behandles lige. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at en virksomhed, som har fået tildelt brugsretten til en nummerserie, ikke diskriminerer andre udbydere af elektroniske kommunikationstjenester med hensyn til de nummergrupper, der giver adgang til deres tjenester.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne støtter harmoniseringen af særlige numre eller nummerserier i Fællesskabet, hvor dette både får det indre marked til at fungere bedre og fremmer udviklingen af paneuropæiske tjenester. Kommissionen kan træffe relevante tekniske gennemførelsesforanstaltninger på dette område.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.«

13) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, første led, affattes således:

»— handle på grundlag af enkle, effektive, transparente og offentligt tilgængelige procedurer, som anvendes uden diskrimination og uden forsinkelse, og under alle omstændigheder træffe afgørelse inden seks måneder, efter at ansøgningen er modtaget, undtagen i tilfælde af ekspropriation, og«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at der i sådanne tilfælde, hvor offentlige eller lokale myndigheder stadig ejer eller kontrollerer virksomheder, der driver offentlige elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, sker en reel organisatorisk adskillelse mellem den i stk. 1 omhandlede rettighedstildelingsfunktion og aktiviteterne i forbindelse med ejerskab og kontrol.«

14) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Samhusning og delt brug af netelementer og tilhørende faciliteter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet

1. Hvis en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet, i henhold til national lovgivning har tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, eller kan påberåbe sig en procedure for ekspropriation af ejendom eller brugsret til sådanne formål, skal de nationale tilsynsmyndigheder under fuld hensyntagen til proportionalitetsprincippet kunne stille krav om delt brug af sådanne faciliteter eller sådan ejendom, herunder bl.a. bygninger, adgangsveje til bygninger, kabler i bygninger, master, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, mandehuller og skabe.

2. Af hensyn til miljø, folkesundhed, eller den offentlige sikkerhed eller til opfyldelse af målene for by- og landsplanlægningen kan medlemsstaterne kræve, at indehavere af de rettigheder, der er nævnt i stk. 1, deles om faciliteter eller ejendom (herunder ved fysisk samhusning) eller træffer foranstaltninger til at lette koordineringen af offentlige arbejder, dog først efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Sådanne ordninger for delt brug eller koordinering kan også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter, også har beføjelse til at stille krav til de i stk. 1 omhandlede indehavere af brugsretten til og/eller ejere af kabler med hensyn til delt brug af disse kabler inde i bygninger eller frem til det første krydsfelt eller den første fordeler, hvis dette befinder sig uden for bygningen, såfremt det er berettiget, fordi en infrastrukturoverlapning ville være urentabel eller uigennemførlig i praksis. Sådanne dele- eller koordineringsordninger kan omfatte regler for fordeling af omkostningerne til deling af faciliteter eller ejendom, justeret i forhold til eventuelle risici.

4. Medlemsstaterne sikrer de kompetente myndigheder ret til at forlange at virksomheder stiller de nødvendige oplysninger til rådighed, når de kompetente myndigheder kræver det, for at disse myndigheder i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder kan udarbejde en detaljeret fortegnelse over arten, tilgængeligheden og den geografiske placering af de i stk. 1 omhandlede faciliteter og stille den til rådighed for de berørte parter.

5. Foranstaltninger, som en national tilsynsmyndighed træffer i overensstemmelse med denne artikel, skal være objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede. Sådanne foranstaltninger gennemføres, hvor det er relevant, i samarbejde med lokale myndigheder.«

15) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL IIIa

SIKKERHED OG INTEGRITET I NET OG TJENESTER

Artikel 13a

Sikkerhed og integritet

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, træffer passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for på passende vis at styre risiciene for sikkerheden i deres net og tjenester. Under hensyn til teknologiens aktuelle stade skal disse foranstaltninger garantere et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risikoen. Der skal navnlig træffes foranstaltninger for at forhindre og minimere virkningen af sikkerhedshændelser for brugerne og for andre net, med hvilke det berørte net er sammenkoblet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet, træffer alle passende foranstaltninger for at garantere deres nets integritet og dermed kontinuitet i leveringen af de tjenester, der udbydes via disse net.

3. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, underretter den kompetente nationale tilsynsmyndighed om brud på sikkerheden eller tab af integritet, der har haft væsentlige følger for driften af net eller tjenester.

Den pågældende nationale myndighed underretter, hvor det er relevant, de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA). Den pågældende nationale tilsynsmyndighed kan underrette offentligheden eller kræve, at virksomhederne gør det, hvis den godtgør, at det er i offentlighedens interesse, at et brud på sikkerheden offentliggøres.

En gang om året forelægger den pågældende nationale tilsynsmyndighed en sammenfattende rapport for Kommissionen og ENISA om de indberetninger, den har modtaget, og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette stykke.

4. Kommissionen kan, idet den tager nøje hensyn til udtalelsen fra ENISA, vedtage passende tekniske gennemførelsesbestemmelser for at harmonisere de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3, herunder bestemmelser om, under hvilke forhold og efter hvilke procedurer der skal foretages indberetninger, og om hvordan indberetningerne skal udføres. Disse tekniske gennemførelsesbestemmelser skal i videst muligt omfang baseres på europæiske og internationale standarder og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager supplerende krav med henblik på at opfylde målene i stk. 1 og 2.

Disse gennemførelsesbestemmelser, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.

Artikel 13b

Gennemførelse og håndhævelse

1. Medlemsstaterne sikrer med henblik på gennemførelsen af artikel 13a, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, bindende instrukser, bl.a. vedrørende gennemførelsesfrister.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, at:

- a) forelægge de oplysninger, der nødvendige for at vurdere sikkerheden og integriteten i deres tjenester og net, herunder en dokumenteret sikkerhedspolitik og
- b) forelægge en sikkerhedsrevision udført af et kvalificeret uafhængigt organ eller en kompetent national myndighed og stille resultaterne heraf til rådighed for den nationale tilsynsmyndighed. Udgifterne til revisionen afholdes af virksomheden.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har de nødvendige beføjelser til at undersøge tilfælde af manglende opfyldelse af kravene samt virkningerne for nettenes sikkerhed og integritet.

4. Disse bestemmelser berører ikke artikel 3 i dette direktiv.«

16) Artikel 14, stk. 3, affattes således:

»3. Når en virksomhed har en stærk markedsposition på et bestemt marked (det primære marked), kan den også betegnes som havende en stærk markedsposition på et nært beslægtet marked (det sekundære marked), hvis forbindelserne mellem de to markeder muliggør, at markedspositionen på det primære marked kan overføres til det sekundære marked og dermed yderligere styrker virksomhedens markedsposition. Derfor kan der for at forhindre en sådan overførsel tages afhjælpende foranstaltninger i anvendelse på det sekundære marked, jf. artikel 9, 10, 11 og 13 i direktiv 2002/19/EF (i det følgende benævnt »adgangsdirektivet«), og såfremt disse afhjælpende foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, kan der pålægges afhjælpende foranstaltninger i medfør af artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).«

17) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Procedure for udpegning og afgrænsning af markeder«.

b) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Efter en offentlig høring omfattende høring af de nationale tilsynsmyndigheder og under nøje hensyntagen til BEREC's udtalelse vedtager Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2, en henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder (i det følgende benævnt »henstillingen«). I henstillingen udpeges de produkt- og tjenestemarkeder i den elektroniske kommunikationssektor, hvor forholdene kan være af en sådan art, at det vil være berettiget at indføre regulerende forpligtelser som omhandlet i særdirektiverne, uden at muligheden for i særlige tilfælde at udpege markeder i henhold til konkurrenceretten derved indskrænkes. Kommissionen afgrænser markederne under anvendelse af principperne i konkurrenceretten.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. De nationale tilsynsmyndigheder afgrænser under nøje hensyntagen til henstillingen og retningslinjerne de relevante markeder tilpasset de nationale forhold, navnlig relevante geografiske markeder på deres område, i overensstemmelse med konkurrencerettens principper. De nationale tilsynsmyndigheder følger procedurerne i artikel 6 og 7, inden de udpeger markeder, der afviger fra dem, der er udpeget i henstillingen.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Efter høring af bl.a. de nationale tilsynsmyndigheder kan Kommissionen under nøje hensyntagen til BEREC's udtalelse vedtage en beslutning om udpegelse af transnationale markeder efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.«

18) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. De nationale tilsynsmyndigheder analyserer de relevante markeder under hensyntagen til de markeder, der er udpeget i henstillingen, og under nøje iagttagelse af retningslinjerne. Medlemsstaterne sikrer, at denne analyse, hvor det er hensigtsmæssigt, foretages i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder.

2. Når en national tilsynsmyndighed i henhold til denne artikels stk. 3 eller 4, artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) eller artikel 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) skal afgøre, om forpligtelser for virksomheder skal opretholdes, indføres, ændres eller ophæves, træffer den på grundlag af sin markedsanalyse som anført i stk. 1 i denne artikel afgørelse om, hvorvidt der reelt er konkurrence på et relevant marked.«

b) Stk. 4, 5 og 6 affattes således:

»4. Når en national tilsynsmyndighed fastslår, at der ikke er reel konkurrence på et relevant marked, udpeger den virksomheder, som hver især eller sammen har en stærk markedsposition på det pågældende marked i overensstemmelse med artikel 14, og den nationale tilsynsmyndighed pålægger sådanne virksomheder passende specifikke forpligtelser som anført i stk. 2 i denne artikel eller opretholder eller ændrer sådanne forpligtelser, hvis de findes i forvejen.

5. For så vidt angår de transnationale markeder, der udpeges i den i artikel 15, stk. 4, omhandlede beslutning, gennemfører de pågældende nationale tilsynsmyndigheder fælles markedsanalyser under nøje hensyntagen til retningslinjerne og træffer en samordnet afgørelse om, hvorvidt de i stk. 2 omhandlede sektorspecifikke forpligtelser skal pålægges, opretholdes, ændres eller ophæves.

6. Foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 3 og 4, behandles efter procedurerne i artikel 6 og 7. De nationale tilsynsmyndigheder foretager en analyse af det relevante marked og notificerer det tilsvarende udkast til foranstaltning i overensstemmelse med artikel 7:

- a) inden for tre år efter vedtagelsen af en tidligere foranstaltning vedrørende dette marked. Denne periode kan dog undtagelsesvis forlænges med op til yderligere tre år, når den nationale tilsynsmyndighed har notificeret en foreslået forlængelse til Kommissionen med en begrundelse, og Kommissionen ikke har gjort indsigelse mod den notificerede forlængelse inden en måned
- b) inden for to år efter vedtagelsen af en revideret henstilling om relevante markeder, når der er tale om markeder, der ikke tidligere er notificeret til Kommissionen, eller

- c) inden for to år efter tiltrædelsen for medlemsstater, der for nylig er tiltrådt EU.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»7. Hvis en national tilsynsmyndighed ikke har gennemført analysen af et relevant marked, der er udpeget i henstillingen, inden for den frist, der er fastsat i stk. 6, yder BEREC, på anmodning, bistand til den pågældende nationale tilsynsmyndighed ved at fuldføre analysen af det specifikke marked og de særlige forpligtelser, der skal pålægges. Med denne bistand notificerer den pågældende nationale tilsynsmyndighed inden seks måneder udkastet til foranstaltning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 7.«

19) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1, første punktum, ændres »standards« til »ikke-obligatoriske standarder«.

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Hvis sådanne standarder og/eller specifikationer ikke foreligger, tilskynder medlemsstaterne til anvendelse af internationale standarder eller rekommandationer, som er vedtaget af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU), Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) eller Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC).«

c) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Når Kommissionen påtænker at gøre implementering af bestemte standarder og/eller specifikationer obligatorisk, offentliggør den i *Den Europæiske Unions Tidende* en opfordring til alle berørte parter om at fremsætte deres bemærkninger offentligt. Kommissionen træffer passende implementeringsforanstaltninger og gør implementering af de relevante standarder obligatorisk ved at betegne dem som obligatoriske standarder i den liste over standarder og/eller specifikationer, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Mener Kommissionen, at de i stk. 1 omhandlede standarder og/eller specifikationer ikke længere bidrager til udbud af harmoniserede elektroniske kommunikationstjenester, ikke længere opfylder forbrugernes behov eller hæmmer den teknologiske udvikling, skal den efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2, fjerne dem fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder og/eller specifikationer.«

- d) I stk. 6 ændres »skal den efter proceduren i artikel 22, stk. 3, fjerne dem fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder og/eller specifikationer« til »skal den træffe passende implementeringsforanstaltninger og fjerne disse standarder og/eller specifikationer fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder og/eller specifikationer«.

e) Følgende stykke indsættes:

»6a. De implementeringsforanstaltninger, der henvises til i stk. 4 og 6, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.«

20) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

»c) udbydere af digital-tv-tjenester og -udstyr til at samarbejde om at stille interoperable tv-tjenester til rådighed for handicappede slutbrugere.«

b) Stk. 3 udgår.

21) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Harmonisering

1. Hvis Kommissionen finder, at afvigelser i de nationale tilsynsmyndigheders udførelse af de opgaver, de er pålagt i henhold til dette direktiv og særdirektiverne, kan skabe hindringer i det indre marked, kan den under nøje iagttagelse af BEREC's udtalelse, vedtage en henstilling eller en beslutning om harmoniseret anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne for at fremme opfyldelsen af målene i artikel 8, jf. dog artikel 9 i dette direktiv og artikel 6 og 8 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).

2. Når Kommissionen udsteder en henstilling i henhold til stk. 1, handler den efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2.

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder under udførelsen af deres opgaver tager nøje hensyn til sådanne henstillinger. Vælger en national tilsynsmyndighed at undlade at følge en henstilling, underretter den Kommissionen herom og begrundet sin holdning.

3. Beslutninger, der vedtages i henhold til stk. 1, kan kun omfatte fastlæggelse af en harmoniseret eller koordineret fremgangsmåde med henblik på at behandle følgende spørgsmål:

a) inkonsekvent gennemførelse af almindelig regulering i praksis fra de nationale tilsynsmyndigheders side i forbindelse med regulering af markederne for elektronisk kommunikation i henhold til artikel 15 og 16, hvor det skaber hindringer for det indre marked. I sådanne beslutninger henvises der ikke til specifikke notifikationer fra de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 7a.

I sådanne tilfælde udarbejder Kommissionen ikke et udkast til beslutning

— før der er gået mindst to år fra vedtagelsen af en henstilling fra Kommissionen om samme spørgsmål, og

— uden at tage nøje hensyn til en udtalelse fra BEREC om det hensigtsmæssige i at vedtage en sådan beslutning, som udarbejdes af BEREC senest tre måneder efter Kommissionens anmodning

b) nummerering, herunder nummerserier, portabilitet for numre og identifikationsmidler, nummer- og adresse-omsætningssystemer og adgang til 112-alarmtjenester.

4. Den i stk. 1 nævnte beslutning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.

5. BEREC kan på eget initiativ rådgive Kommissionen om, hvorvidt der bør vedtages en foranstaltning i henhold til stk. 1.«

22) Artikel 20, stk. 1, affattes således:

»1. Opstår der en tvist i forbindelse med eksisterende forpligtelser, der følger af dette direktiv eller særdirektiverne, mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat, eller mellem sådanne virksomheder og andre virksomheder i medlemsstaten, som er omfattet af adgangs- og/eller sammenkoblingsforpligtelser i henhold til dette direktiv eller særdirektiverne, træffer den pågældende nationale tilsynsmyndighed, efter anmodning fra den ene eller den anden af parterne, med forbehold af bestemmelserne i stk. 2, en bindende afgørelse for at bilægge tvisten hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden fire måneder, bortset fra helt ekstraordinære tilfælde. Medlemsstaterne kræver, at alle parter samarbejder fuldt og helt med den nationale tilsynsmyndighed.«

23) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Tvistbilæggelse mellem parter i forskellige medlemsstater

1. Opstår der uenighed mellem parter i forskellige medlemsstater på et område, der er omfattet af dette direktiv eller særdirektiverne, og har tilsynsmyndigheder fra mere end én medlemsstat kompetence i sagen, finder bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4 anvendelse.

2. Alle parter kan forelægge tvisten for de berørte nationale tilsynsmyndigheder. De kompetente nationale tilsynsmyndigheder koordinerer deres indsats og har ret til at høre BEREC for at finde en konsekvent løsning på tvisten i overensstemmelse med målene i artikel 8.

Alle forpligtelser, der pålægges en virksomhed af de nationale tilsynsmyndigheder som led i bilæggelsen af en tvist, skal være i overensstemmelse med dette direktiv og særdirektiverne.

Enhver national tilsynsmyndighed, der har kompetence i en sådan tvist, kan anmode BEREC om at vedtage en udtalelse om, hvilken foranstaltning der skal træffes i overensstemmelse med rammedirektivet og/eller særdirektiverne for at bilægge tvisten.

Når en sådan anmodning forelægges for BEREC, skal alle nationale tilsynsmyndigheder med kompetence i et aspekt af tvisten afvente BEREC's udtalelse, før de tager skridt til at bilægge tvisten. Dette udelukker ikke, at nationale tilsynsmyndigheder om nødvendigt kan træffe hasteforanstaltninger.

Enhver forpligtelse, som den nationale tilsynsmyndighed pålægger en virksomhed som led i bilæggelse af en tvist, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne og tage nøje hensyn til den udtalelse, BEREC har vedtaget.

3. Medlemsstaterne kan i deres bestemmelser åbne mulighed for, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder sammen kan afslå at bilægge en tvist, hvor der findes andre mulige mekanismer, f.eks. mægling, som bedre kan bidrage til en hurtig bilæggelse af tvisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8.

De underretter hurtigst muligt parterne herom. Er tvisten endnu ikke bilagt efter fire måneder, og er den ikke indbragt for en domstol, koordinerer de nationale tilsynsmyndigheder, hvis en af parterne anmoder om det, deres indsats for at bilægge tvisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8, idet de tager nøje hensyn til en eventuel udtalelse vedtaget af BEREC.

4. Den i stk. 2 omhandlede procedure hindrer ikke nogen af parterne i at indbringe sagen for en domstol.»

24) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 21a

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv og særdirektiverne, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. De sanktioner, der pålægges, skal være hensigtsmæssige, effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 25. maj 2011 Kommissionen meddelelse om disse sanktionsbestemmelser og giver omgående meddelelse om senere ændringer af betydning for dem.»

25) I artikel 22 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 4 udgår.

26) Artikel 27 udgår.

27) Bilag I udgår.

28) Bilag II affattes således:

»BILAG II

Kriterier der anvendes af nationale tilsynsmyndigheder ved vurdering af kollektivt dominerende stilling, jf. artikel 14, stk. 2, andet afsnit

Der er formodning for, at to eller flere virksomheder kan indtage en kollektivt dominerende stilling, jf. artikel 14, hvis de, selv uden strukturelle eller andre indbyrdes forbindelser, opererer på et marked, som er karakteriseret ved mangel på effektiv konkurrence, og hvor ingen virksomheder har en stærk markedsposition. I overensstemmelse med gældende fællesskabsret og EF-Domstolens retspraksis om kollektivt dominerende stilling, vil dette sandsynligvis være tilfældet, hvor markedet er koncentreret og udviser en række karakteristika, hvoraf følgende kan være de mest relevante i forbindelse med elektronisk kommunikation:

— lav efterspørgselselasticitet

— markedsandele, der er omtrent lige store

— høje juridiske eller økonomiske adgangsbarrierer

— vertikal integration med kollektiv afvisning af levering

— manglende modvægt fra aftagersiden

— manglende potentiel konkurrence.

Ovennævnte liste er vejledende og ikke udtømmende, og kriterierne er heller ikke kumulative. Listen skal snarere tjene som illustration af den type kendsgerninger, der kan anvendes som grundlag for påstande om, at der foreligger en kollektivt dominerende stilling.»

Artikel 2

Ændringer i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)

I direktiv 2002/19/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) »adgang«: tilrådighedsstillelse af faciliteter og/eller tjenester for en anden virksomhed på nærmere fastsatte vilkår og på eksklusivt eller ikke-eksklusivt grundlag med henblik på udbud af elektroniske kommunikationstjenester, herunder når de anvendes til levering af informationssamfundstjenester eller radio- eller tv-indholdstjenester. Adgang omfatter bl.a. adgang til netelementer og tilhørende faciliteter, der kan indebære tilslutning af udstyr, såvel kabel- som radiobaseret tilslutning (dette omfatter navnlig adgang til abonnentledninger og de nødvendige faciliteter og tjenester med henblik på levering af tjenester via abonnentledninger), adgang til fysisk infrastruktur, herunder bygninger, kabelkanaler og master, adgang til relevante softwaresystemer, herunder driftsstøttesystemer, adgang til informationssystemer eller databaser til forhåndsbestilling, levering, bestilling, vedligeholdelses- og reparationsbestilling samt fakturering, adgang til nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, adgang til fastnet og mobilnet, navnlig med henblik på roaming, adgang til adgangsstyringssystemer til digitale tv-tjenester og adgang til virtuelle net tjenester«.

b) Litra e) affattes således:

»e) »abonnentledninger«: den fysiske ledning, der forbinder nettermineringspunktet til en hovedfordeler eller et tilsvarende punkt, i faste offentlige elektroniske kommunikationsnet.«

2) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Udbydere af offentlige kommunikationsnet har ret og, hvis andre virksomheder, der har en tilsvarende tilladelse i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), anmoder derom, også pligt til indbyrdes at forhandle sig frem til aftaler om samtrafik med henblik på at udbyde offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, så det sikres, at disse tjenester kan udbydes i hele Fællesskabet, og at der er interoperabilitet. Udbydere skal tilbyde andre virksomheder adgang og samtrafik på vilkår og betingelser, der er i overensstemmelse med de forpligtelser, som pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 5-8.«

3) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»1. De nationale tilsynsmyndigheder skal med henblik på at virkeliggøre målsætningerne i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) tilskynde til og, når det er hensigtsmæssigt, sørge for, at der i henhold til bestemmelserne i dette direktiv etableres den fornødne adgang og samtrafik og sikres interoperabilitet mellem tjenesterne, samt varetage deres ansvar med henblik på at fremme effektivitet, holdbar konkurrence, effektive investeringer og innovation samt skabe flest mulige fordele for slutbrugerne.«

ii) Følgende litra indsættes:

»ab) i begrundede tilfælde og i det omfang, det er nødvendigt, kunne forpligte de virksomheder, der kontrollerer adgangen til slutbrugerne, til at gøre deres tjenester interoperable.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Forpligtelser og betingelser, der indføres i overensstemmelse med stk. 1, skal være objektive, transparente, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende og skal gennemføres efter procedurerne i artikel 6, 7 og 7a i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

c) Stk. 3 udgår.

d) Stk. 4 affattes således:

»3. Hvad angår adgang og samtrafik, jf. stk. 1, sørger medlemsstaterne for, at den nationale tilsynsmyndighed kan gribe ind på eget initiativ, når det er begrundet i hensynet til at sikre de politiske målsætninger i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), jf. bestemmelserne i nærværende direktiv og procedurerne i artikel 6 og 7, 20 og 21 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

4) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

»2. På baggrund af den markedsmæssige og teknologiske udvikling kan Kommissionen vedtage gennemførelsesforanstaltninger for at ændre bilag I. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.«

5) Artikel 7 udgår.

6) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 ændres »artikel 9-13« til »artikel 9-13a«.

b) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit foretages følgende ændringer:

— I første led ændres »artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6« til »artikel 5, stk. 1, og artikel 6«.

- I andet led ændres »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren (*)« til »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (**)

(*) EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

(**) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.«

ii) Andet afsnit affattes således:

»I særlige tilfælde, hvor en national tilsynsmyndighed påtænker at pålægge udbydere med en stærk markedsposition andre forpligtelser i forbindelse med adgang og samtrafik end de i artikel 9-13 nævnte, skal den fremsætte anmodning herom over for Kommissionen. Kommissionen tager nøje hensyn til udtalelsen fra Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) (*). Kommissionen træffer i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, afgørelse om, hvorvidt den nationale tilsynsmyndighed må træffe sådanne foranstaltninger eller ej.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 [om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekantor. «

7) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel 8 pålægge forpligtelser vedrørende transparens i forbindelse med samtrafik og/eller adgang og kræve, at udbydere skal offentliggøre bestemte oplysninger, som f.eks. regnskabsoplysninger, tekniske specifikationer, netkarakteristika, betingelser og vilkår for levering og anvendelse, herunder eventuelle betingelser for begrænsning af adgangen til og/eller anvendelsen af tjenester og applikationer, hvor medlemsstaterne tillader sådanne betingelser i overensstemmelse med fællesskabsretten, samt priser.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Uanset stk. 3 skal de nationale tilsynsmyndigheder sikre, at der offentliggøres et standardtilbud, der som mindstekrav indeholder de elementer, der er fastsat i bilag II, når en udbyder i henhold til artikel 12 har forpligtelser vedrørende engrosadgang til netinfrastruktur.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen kan vedtage de ændringer til bilag II, der er nødvendige for at tilpasse det til den teknologiske og markeds-mæssige udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3. Kommissionen kan ved gennemførelsen af dette stykke lade sig bistå af BEREC.«

8) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) at give tredjemand adgang til specifikke netelementer og/eller faciliteter, herunder adgang til netelementer, som ikke er aktive, og/eller ubundet adgang til abonnentledninger, for bl.a. at muliggøre operatørvalg og/eller fast operatørvalg og/eller tilbud om videresalg af abonnentledninger.«

b) Stk. 1, litra f), affattes således:

»f) at tilbyde samhusning eller andre former for fælles brug af tilhørende faciliteter.«

c) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

»j) at tilbyde adgang til tilknyttede tjenester såsom tjenester vedrørende identitet, geografisk placering og tilstedeværelse.«

d) I stk. 2, affattes indledningen og litra a) således:

»2. Når de nationale myndigheder overvejer, om de skal pålægge forpligtelserne i stk. 1 og især, når de vurderer, om sådanne forpligtelser er i overensstemmelse med de målsætninger, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) skal de navnlig tage hensyn til nedenstående faktorer:

a) om det i lyset af den igangværende markedsudvikling er teknisk og økonomisk gennemførligt at bruge eller installere konkurrerende faciliteter under hensyntagen til karakteren og typen af de involverede samtrafik- og/eller adgangsordninger, herunder levedygtigheden af andre opstrøms accessprodukter såsom adgang til kabelkanaler.«

e) Stk. 2, litra c) og d), affattes således:

»c) hvor store startinvesteringer ejeren af faciliteten skal foretage set i forhold til de offentlige investeringer og de risici, der er forbundet hermed

- d) behovet for at sikre konkurrence på længere sigt, med særlig vægt på økonomisk effektiv infrastrukturbaseret konkurrence».

- f) Følgende tilføjes som stk. 3:

»3. Når det pålægges en udbyder at give adgang i medfør af denne artikel, kan de nationale tilsynsmyndigheder fastsætte tekniske eller driftsmæssige betingelser, som skal opfyldes af udbyderen og/eller dem, der er berettiget i medfør af sådan adgang, når det er nødvendigt for at sikre normal drift af nettet. Forpligtelser til at overholde særlige tekniske standarder eller specifikationer skal være i overensstemmelse med de standarder og specifikationer, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

- 9) Artikel 13, stk. 1, affattes således:

»1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel 8 pålægge forpligtelser vedrørende omkostningsdækning og priskontrol, herunder forpligtelser vedrørende omkostningsbaserede priser og udarbejdelse af omkostningsregnskabssystemer i forbindelse med udbud af bestemte former for samtrafik og/eller adgang, såfremt en markedsanalyse viser, at den pågældende udbyder som følge af en utilstrækkelig konkurrence vil kunne opretholde sine priser på et unaturligt højt niveau eller opretholde en prisklemme til skade for slutbrugerne. For at tilskynde udbyderen til investeringer, herunder i næste generations net, skal de nationale tilsynsmyndigheder tage hensyn til udbyderens investeringer og lade udbyderen få en rimelig forrentning af den relevante investerede kapital under hensyntagen til eventuelle specifikke risici i forbindelse med et bestemt nyt netinvesteringsprojekt.«

- 10) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 13a

Funktionel adskillelse

1. Konkluderer den nationale tilsynsmyndighed, at de relevante forpligtelser, der er pålagt i henhold til artikel 9-13, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence, og at der er konstateret vigtige og vedvarende konkurrenceproblemer og/eller markedssvigt i forbindelse med engrossalg på visse markeder for accessprodukter, kan den som en undtagelsesforanstaltning i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8, stk. 3, andet afsnit, pålægge vertikalt integrerede virksomheder at placere aktiviteter i forbindelse med engrossalg af relevante accessprodukter i en uafhængigt fungerende forretningsenhed.

Denne forretningsenhed skal levere accessprodukter og -tjenester til alle virksomheder, herunder andre forretningsenheder af moderselskabet, efter samme tidsfrister, vilkår og betingelser, herunder vedrørende priser og serviceniveau, og via samme systemer og processer.

2. Når en national tilsynsmyndighed agter at pålægge et krav om funktionel adskillelse, forelægger den Kommissionen et forslag, der omfatter

- a) dokumentation der underbygger den nationale tilsynsmyndigheds konklusioner, jf. stk. 1
- b) en begrundet vurdering, hvoraf det fremgår, at der er ingen eller ringe udsigt til faktisk og bæredygtig infrastrukturbaseret konkurrence inden for en rimelig tidshorizont
- c) en analyse af de forventede konsekvenser for tilsynsmyndigheden, for virksomheden, især de ansatte i den særskilte virksomhed og sektoren for elektronisk kommunikation som helhed, og for incitamentet til at investere i sektoren som helhed, navnlig med hensyn til behovet for at sikre social og territorial samhørighed, samt for andre interessenter, herunder navnlig de forventede konsekvenser for konkurrencen og eventuelle heraf følgende virkninger for forbrugerne
- d) en analyse af årsagerne til, at denne forpligtelse vil være det mest effektive middel til at gennemføre afhjælpningsforanstaltninger med sigte på at reagere på konstaterede konkurrenceproblemer/markedssvigt.

3. Udkastet til foranstaltninger skal omfatte følgende elementer:

- a) nøje oplysninger om adskillelsens art og grad, herunder navnlig den særskilte forretningsenheds retlige status
- b) en beskrivelse af den særskilte forretningsenheds aktiver samt de produkter eller tjenester, der skal leveres af denne forretningsenhed
- c) de organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre personalets uafhængighed i den særskilte forretningsenhed, og den dertil svarende incitamentstruktur
- d) regler til sikring af forpligtelsernes overholdelse
- e) regler til sikring af transparens omkring driftsprocedurerne, navnlig over for andre interessenter
- f) et overvågningsprogram med henblik på at sikre, at forpligtelserne overholdes, herunder offentliggørelsen af en årlig rapport.

4. Når Kommissionen har truffet afgørelse om udkastet til foranstaltninger i henhold til artikel 8, stk. 3, gennemfører den nationale tilsynsmyndighed efter proceduren i artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) en koordineret analyse af de forskellige markeder med tilknytning til accessnettet. På grundlag af resultatet af analysen træffer den nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) afgørelse om at pålægge, opretholde, ændre eller ophæve forpligtelser.

5. En virksomhed, der er pålagt funktionel adskillelse, kan pålægges enhver af de forpligtelser, der er nævnt i artikel 9-13 på ethvert specifikt marked, hvor den i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er udpeget som virksomhed med en stærk markedsposition, eller enhver anden forpligtelse, der er godkendt af Kommissionen i medfør af artikel 8, stk. 3.

Artikel 13b

Frivillig funktionel adskillelse hos vertikalt integrerede virksomheder

1. En virksomhed, der i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er udpeget som værende i besiddelse af en stærk markedsposition på et eller flere relevante markeder, skal underrette den nationale tilsynsmyndighed på forhånd og i god tid for at give den nationale tilsynsmyndighed mulighed for at vurdere virkningen af den planlagte transaktion, hvis den vil overdrage sit accessnet eller en væsentlig del heraf til en særskilt juridisk enhed med en anden ejer eller oprette en særskilt forretningsenhed med henblik på at give alle detailudbydere, herunder virksomhedens egne detailafdelinger, fuldt ud tilsvarende accessprodukter.

En virksomhed skal også underrette den nationale tilsynsmyndighed om enhver ændring af denne plan og om slutresultatet af adskillelsesprocessen.

2. Den nationale tilsynsmyndighed vurderer, hvilke følger den planlagte transaktion har for de gældende forpligtelser i henhold til direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Til det formål gennemfører den nationale tilsynsmyndighed efter proceduren i artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) en koordineret analyse af de forskellige markeder med tilknytning til accessnettet.

På grundlag af resultatet af analysen træffer den nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) afgørelse om at pålægge, opretholde, ændre eller ophæve forpligtelser.

3. Den juridisk og/eller driftsmæssigt særskilte forretningsenhed kan pålægges enhver af de forpligtelser, der er nævnt i artikel 9-13 på ethvert specifikt marked, hvor den i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er udpeget som virksomhed med en stærk markedsposition, eller enhver anden forpligtelse, der er godkendt af Kommissionen i medfør af artikel 8, stk. 3.

11) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

b) Stk. 4 udgår.

12) I bilag II foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»MINIMUMSLISTE OVER ELEMENTER, DER SKAL INDGÅ I DE STANDARDTILBUD OM ENGROSADGANG TIL NETINFRASTRUKTUR, HERUNDER DELT ELLER FULDSTÆNDIG UBUNDTET ADGANG TIL ABONNENTLEDNINGER PÅ ET FAST STED, SOM NOTIFICEREDE UDBYDERE MED EN STÆRK MARKEDSPOSITION (SMP-UDBYDERE) SKAL OFFENTLIGGØRE.«

b) Litra a) affattes således:

»a) »abonntledningsafsnit«: et afsnit af en abonnentledning, der forbinder nettermineringspunktet hos abonnenten med et krydsfelt eller nærmere angivet mellemliggende koblingspunkt, i faste offentlige elektroniske kommunikationsnet.

c) Litra c) affattes således:

»c) »fuld ubundet adgang til abonnentledninger«: den adgangsberettigedes adgang til SMP-udbyderens abonnentledninger eller abonntledningsafsnit, der tillader anvendelse af netinfrastrukturens fulde kapacitet«.

d) Litra d) affattes således:

»d) »delt adgang til abonnentledninger«: den adgangsberettigedes adgang til SMP-udbyderens abonnentledninger eller abonntledningsafsnit, der tillader anvendelse af en bestemt del af netinfrastrukturens kapacitet, som f.eks. den del af frekvensen eller tilsvarende.«

e) Del A, punkt 1, 2 og 3, affattes således:

»1. De netelementer, der gives adgang til, omfattende navnlig følgende elementer samt relevante tilknyttede faciliteter:

a) ubundet adgang til abonnentledninger (fuld og delt)

- b) ubundet adgang til abonnentledningsafsnit (fuld og delt), herunder i givet fald adgang til netelementer, der ikke er aktive, med det formål at sikre dækning for backhaul-net
 - c) i givet fald adgang til kabelkanaler, der muliggør udbygning af accessnettet.
2. Information om fysiske adgangsfaciliteters placering, herunder gadeskabe og hovedfordelere, og adgang til abonnentledninger og abonnentledningsafsnit og backhaul i nærmere bestemte dele af accessnettet og i givet fald oplysninger om placering af kabelkanaler samt adgang i kabelkanalerne.
 3. Tekniske vilkår for adgang til og anvendelse af abonnentledninger og abonnentledningsafsnit, herunder de tekniske specifikationer for de påsnøede metalliske ledninger og/eller optiske fibre og/eller tilsvarende, kabeldistributører og tilknyttede faciliteter samt i givet fald tekniske vilkår for adgang til kabelkanaler.«

f) Del B, punkt 1, affattes således:

- »1. Oplysning om SMP-udbyderens aktuelle, relevante lokaliteter eller materiellokaliteter og om planlagt modernisering heraf (*).

(*) (*) Af hensyn til den offentlige sikkerhed kan adgang til disse oplysninger begrænses til kun at omfatte de berørte parter.«

Artikel 3

Ændringer i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet)

I direktiv 2002/20/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. I dette direktiv forstås endvidere ved:

»generel tilladelse«: retlige rammer, der i overensstemmelse med dette direktiv er fastsat af medlemsstaten, og som sikrer ret til at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samt opstiller sektorspecifikke forpligtelser, der kan gælde alle eller specifikke typer elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.«

2) I artikel 3, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Virksomheder, der leverer grænseoverskridende elektroniske kommunikationstjenester til virksomheder, der er etableret i flere medlemsstater, pålægges højst at indgive én anmeldelse pr. berørt medlemsstat.«

3) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Brugsret til radiofrekvenser og numre

1. Medlemsstaterne skal lette brugen af radiofrekvenser inden for rammerne af generelle tilladelser. Medlemsstaterne kan om nødvendigt tildele individuelle rettigheder for at:

- undgå skadelig interferens
- sikre tjenesters tekniske kvalitet
- sikre effektiv udnyttelse af frekvenserne eller
- opfylde andre almenyttige målsætninger, som medlemsstaterne definerer i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

2. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre, tildeler medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed med henblik på udbud af net eller tjenester i henhold til den generelle tilladelse, der er omhandlet i artikel 3, med forbehold af artikel 6 og 7 og artikel 11, stk. 1, litra c), i dette direktiv, og andre regler til sikring af en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Med forbehold af særlige kriterier og procedurer, som medlemsstaterne fastsætter for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-indholdstjenester med henblik på at forfølge almenyttige målsætninger under overholdelse af fællesskabsretten, tildeles brugsrettighederne til radiofrekvenser og numre gennem åbne, objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede procedurer, og, for så vidt angår radiofrekvenser, i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Der kan gøres undtagelse fra kravet om åbne procedurer, hvor det er nødvendigt, at en udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, for at udbyderen kan opfylde en almenyttig målsætning, som medlemsstaterne har fastlagt i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder, angiver de, om rettighedshaveren kan overdrage disse rettigheder, og på hvilke betingelser. For så vidt angår radiofrekvenser, skal sådanne bestemmelser være i overensstemmelse med artikel 9 og 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med en begrænset gyldighedsperiode, skal denne være rimelig for den pågældende tjeneste i betragtning af det forfulgte mål under behørig hensyntagen til nødvendigheden af at tillade en passende periode til amortisation af investeringen.

Tildeles der individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser for ti år eller mere, som ikke kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder i henhold til artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), sikrer den kompetente nationale myndighed, at kriterierne for at tildele individuel brugsret overholdes i hele brugstilladelsens gyldighedsperiode, navnlig hvis rettighedshaveren fremsætter en begrundet anmodning herom. Hvis kriterierne for tildeling af individuelle brugsrettigheder ikke længere finder anvendelse, ændres den individuelle brugsret til en generel tilladelse til brug af radiofrekvenser, efter forudgående varsel og efter en rimelig frist, eller den overgår til at kunne overdrages eller udlejes mellem virksomheder i overensstemmelse med artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

3. Afgørelser vedrørende brugsret træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, efter at den nationale tilsynsmyndighed har modtaget den fuldstændige ansøgning, og inden tre uger for så vidt angår nummerrettigheder, der er afsat til særlige formål i henhold til den nationale nummerplan, og inden seks uger for så vidt angår radiofrekvenser, der er tildelt til at blive brugt af elektroniske kommunikationstjenester i henhold til den nationale frekvensplan. Den sidstnævnte frist berører ikke gældende internationale aftaler om brug af radiofrekvenser eller satellitbanepositioner.

4. Hvis det efter høring af de interesserede parter i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er besluttet, at brugsret til numre af usædvanlig økonomisk værdi tildeles efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan medlemsstaterne forlænge maksimumsperioden på tre uger med indtil tre uger.

Artikel 7 finder anvendelse på konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer for radiofrekvenser.

5. Medlemsstaterne må ikke begrænse det antal brugsrettigheder, der skal tildeles, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, jf. artikel 7.

6. De kompetente nationale myndigheder sikrer, at radiofrekvenserne udnyttes effektivt og virkningsfuldt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, og artikel 9, stk. 2, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). De sikrer, at konkurrencen ikke forvrides af overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder til radiofrekvenser. Til disse formål kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, herunder kræve salg eller udlejning af brugsrettighederne til radiofrekvenser.«

4) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Den generelle tilladelse til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samt brugsretten til

radiofrekvenser og numre kan kun underlægges de i bilaget anførte vilkår. Sådanne vilkår skal være ikke-diskriminerende, forholdsmæssigt afpassede og transparente, og brugsretten til radiofrekvenser skal være i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

b) I stk. 2 ændres »artikel 16, 17, 18 og 19 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)« til »artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)«.

5) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Det indledende punktum affattes således:

»1. Hvis en medlemsstat overvejer, om den skal begrænse det antal brugsrettigheder til radiofrekvenser, der skal tildeles, eller om gyldigheden af eksisterende rettigheder skal forlænges på andre vilkår end dem, der er knyttet til rettighederne, skal den bl.a.:«

ii) Litra c) affattes således:

»c) offentliggøre beslutninger om begrænsning af tildelingen af brugsret eller om forlængelse af brugsret med begrundelsen herfor.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Hvis det er nødvendigt at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, tildeler medlemsstaterne sådanne rettigheder på grundlag af udvælgelseskriterier, som skal være objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede. Alle udvælgelseskriterier af denne art skal i fornødent omfang tilgodeses opfyldelsen af målene i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) og af kravene i samme direktivs artikel 9.«

c) I stk. 5 ændres »artikel 9« til »artikel 9b«.

6) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Den nationale tilsynsmyndighed overvåger og kontrollerer i overensstemmelse med artikel 11, at vilkårene for den generelle tilladelse, vilkårene for brugsret og de særlige forpligtelser, jf. artikel 6, stk. 2, overholdes.

Den nationale tilsynsmyndighed skal have beføjelse til i overensstemmelse med artikel 11 at pålægge virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i henhold til den generelle tilladelse, eller som har brugsret til radiofrekvenser eller numre, at fremlægge alle de oplysninger, der måtte være nødvendige for at kontrollere, om vilkårene for den generelle tilladelse, vilkårene for brugsret eller de særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, overholdes.

2. Hvis en national tilsynsmyndighed konstaterer, at en virksomhed ikke overholder et eller flere af den generelle tilladelses eller brugsrettens vilkår, eller de særlige forpligtelser, der nævnes i artikel 6, stk. 2, underretter tilsynsmyndigheden virksomheden herom og giver den mulighed for at fremlægge sine synspunkter inden for en rimelig frist.

3. Den relevante myndighed har beføjelse til at kræve, at overtrædelsen, jf. stk. 2, ophører øjeblikkeligt eller inden for en rimelig frist, og tager passende og forholdsmæssigt afpassede skridt for at sikre, at vilkårene overholdes.

Medlemsstaterne bemyndiger i denne forbindelse de relevante myndigheder til at:

- a) iværksætte afskrækkende økonomiske sanktioner, hvor det skønnes hensigtsmæssigt, herunder periodiske sanktioner med tilbagevirkende, kraft og
- b) udstede ordre til at udsætte eller indstille leveringen af en tjeneste eller et bundt af tjenester, som i alvorlig grad vil kunne skade konkurrencen, indtil adgangsforpligtelser, pålagt efter udarbejdelsen af en markedsanalyse i henhold til artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), er opfyldt.

Foranstaltningerne og begrundelsen herfor meddeles straks virksomheden, og denne skal have en rimelig frist til at efterkomme foranstaltningerne.

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 bemyndiger medlemsstaterne den relevante myndighed til, i givet fald, at iværksætte økonomiske sanktioner over for virksomhederne, hvis de ikke fremlægger oplysninger i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat efter artikel 11, stk. 1, litra a) eller litra b), i dette direktiv og artikel 9 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) inden for en rimelig frist, der fastlægges af den nationale tilsynsmyndighed.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Ved alvorlige eller gentagne overtrædelser af den generelle tilladelse eller en brugsrets vilkår eller af særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, kan de nationale tilsynsmyndigheder, hvis de i denne artikels stk. 3 omhandlede foranstaltninger til sikring af vilkårenes overholdelse har været virkningsløse, hindre en virksomhed i fortsat at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, eller suspendere eller tilbagekalde brugsretten. Der kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for en periode svarende til overtrædelsens varighed, også selv om overtrædelsen efterfølgende er bragt til ophør.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Uanset bestemmelserne i stk. 2, 3 og 5, kan den relevante myndighed, når den har bevis for en overtrædelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten eller af de særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, som udgør en umiddelbar og alvorlig trussel for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, eller som vil skabe alvorlige økonomiske eller driftsmæssige problemer for andre udbydere eller brugere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller andre brugere af radiofrekvenser, træffe foreløbige hasteforanstaltninger for at afhjælpe situationen, inden der træffes en endelig afgørelse. Den pågældende virksomhed skal herefter have rimelig mulighed for at fremlægge sine synspunkter og foreslå eventuel afhjælpning. Når det er hensigtsmæssigt, kan den relevante myndighed bekræfte de foreløbige foranstaltninger, der højst kan være gyldige i tre måneder, men som i tilfælde, hvor håndhævelsesprocedurerne ikke er afsluttet, kan forlænges med indtil tre måneder.«

7) I artikel 11, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) systematisk eller i det konkrete tilfælde at kunne kontrollere overholdelsen af vilkår nr. 1 og 2 i del A, vilkår nr. 2 og 6 i del B og vilkår nr. 2 og 7 i del C, alle i bilaget, samt af de i artikel 6, stk. 2, omhandlede forpligtelser.«

b) Følgende litraer tilføjes:

»g) at sikre en effektiv udnyttelse og en effektiv forvaltning af radiofrekvenser

h) at evaluere fremtidige ændringer i net eller tjenester, der kan få indflydelse på de engrostenester, som stilles til rådighed for konkurrenter.«

c) Andet afsnit affattes således:

»Der må ikke stilles krav om fremlæggelse af de i litra a), b), d), e), f), g) og h) i første afsnit omhandlede oplysninger forud for eller som betingelse for markedsadgang.«

8) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Ændring af rettigheder og forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at rettigheder, vilkår og procedurer vedrørende generelle tilladelser og brugsret eller tilladelser til at installere faciliteter kun kan ændres i objektivt begrundede tilfælde og på en forholdsmæssigt afpasset måde, idet der, hvor det er rimeligt, tages hensyn til de særlige betingelser, der gælder for brugsrettigheder til radiofrekvenser, som kan overdrages. Medmindre de foreslåede ændringer er beskedne og er aftalt med rettighedshaveren eller indehaveren af den generelle tilladelse, skal der på passende vis orienteres om, at sådanne ændringer er planlagt, og de berørte parter, herunder brugere og forbrugere, skal have en rimelig frist til at fremføre deres synspunkter om de foreslåede ændringer; denne frist må kun i særlige tilfælde være mindre end fire uger.

2. Medlemsstaterne må ikke begrænse eller tilbagekalde tilladelser til at installere faciliteter eller brugsrettigheder til radiofrekvenser inden udløbet af den periode, for hvilken de er tildelt, undtagen i begrundede tilfælde og i givet fald i overensstemmelse med bilaget og relevante nationale bestemmelser om kompensation for tilbagekaldelse af tilladelser.«

9) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at alle relevante oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer, afgifter og afgørelser i forbindelse med generelle tilladelser, brugsret og tilladelser til at installere faciliteter offentliggøres og ajourføres på passende vis, så alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.«

10) Artikel 17, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Medlemsstaterne bringer de generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder, som allerede er gældende den 31. december 2009, i overensstemmelse med artikel 5, 6, 7 og bilaget i dette direktiv senest 19. december 2011, jf. dog artikel 9a i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

2. Når anvendelsen af stk. 1 medfører en indskrænkning af rettigheder eller en udvidelse af allerede eksisterende generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder, kan medlemsstaterne forlænge gyldigheden af disse rettigheder og

forpligtelser til senest den 30. september 2012, såfremt dette ikke påvirker andre virksomheders rettigheder i henhold til fællesskabsretten. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne forlængelser og begrundet dem.«

11) Bilaget ændres som anført i bilaget til dette direktiv.

Artikel 4

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2887/2000 ophæves.

Artikel 5

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 25. maj 2011 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 26. maj 2011.

Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 7

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. november 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
Å. TORSTENSSON
Formand

BILAG

I bilaget til direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) foretages følgende ændringer:

1) Første afsnit affattes således:

»De i dette bilag anførte vilkår er en udtømmende liste over de vilkår, som kan knyttes til generelle tilladelser (del A), brugsret til radiofrekvenser (del B) og brugsret til numre (del C), jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, litra a), i overensstemmelse med artikel 5, 6, 7, 8 og 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«

2) I del A foretages følgende ændringer:

a) Punkt 4 affattes således:

»4. Slutbrugeres adgang til numre fra den nationale nummerplan, ETNS- og UIFN-numre og, hvor det er teknisk og økonomisk gennemførligt, fra andre medlemsstaters nummerplaner samt vilkår i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).«

b) Punkt 7 affattes således:

»7. Beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, der er specifik for den elektroniske kommunikationssektor, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (*).

(*) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.«

c) Punkt 8 affattes således:

»8. Regler om forbrugerbeskyttelse, som gælder specifikt for den elektroniske kommunikationssektor, herunder vilkår i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og vilkår vedrørende tilgængelighed for handicappede brugere i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 7.«

d) I punkt 11 ændres »direktiv 97/66/EF« til »direktiv 2002/58/EF«.

e) Følgende punkt indsættes:

»11a. Betingelser for brug til meddelelser fra offentlige myndigheder til offentligheden med det formål at advare mod overhængende farer og afbøde følgerne af større katastrofer.«

f) Punkt 12 affattes således:

»12. Betingelser for brug i tilfælde af omfattende katastrofer eller nationale nødsituationer med henblik på at sikre kommunikationen mellem beredskabstjenester og myndigheder.«

g) Punkt 16 affattes således:

»16. Sikring af offentlige net mod ulovlig adgang i overensstemmelse med direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).«

h) Følgende punkt tilføjes:

»19. Transparensforpligtelser for virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet, der er tilgængelige for offentligheden, med henblik på at sikre gennemgående konnektivitet i overensstemmelse med målene og principperne i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), offentliggørelse vedrørende eventuelle betingelser for begrænsning af adgangen til og/eller anvendelsen af tjenester og applikationer, hvor medlemsstaterne tillader sådanne betingelser i overensstemmelse med fællesskabsretten og, hvor det er nødvendigt og rimeligt, adgang for de nationale tilsynsmyndigheder til de oplysninger, de har brug for til at kontrollere offentliggørelsens korrekthed.«

- 3) I del B foretages følgende ændringer:
- a) Punkt 1 affattes således:
 - »1. Forpligtelse til at yde en tjeneste eller anvende en type teknologi, hvortil brugsretten til frekvensen er tildelt, herunder, hvor det er passende, krav vedrørende dækning og kvalitet.«
 - b) Punkt 2 affattes således:
 - »2. Faktisk og effektiv anvendelse af frekvenser i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«
 - c) Følgende punkt tilføjes:
 - »9. Forpligtelser, der specifikt vedrører brug af radiofrekvenser til forsøgsformål.«
- 4) Del C, punkt 1, affattes således:
- »1. Angivelse af, hvilken tjeneste nummeret skal bruges til, herunder eventuelle krav i tilknytning til udbuddet af denne tjeneste og, for at undgå, at der opstår tvivl, takstprincipper og maksimumspriser for bestemte nummerserier for at sikre beskyttelse af forbrugerne i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, litra b), i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).«
-

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM NETNEUTRALITET

Kommissionen tillægger det stor betydning at bevare internettets åbne og neutrale karakter under fuld hensyntagen til medlovgivernes ønske om at værne om netneutraliteten som et politisk mål og reguleringsprincip, som de nationale tilsynsmyndigheder skal fremme ⁽¹⁾, og samtidig styrke tilknyttede åbenhedskrav ⁽²⁾ og indføre beføjelse for de nationale tilsynsmyndigheder til at føre sikkerhedskontrol for at forebygge forringelse af tjenesterne og hindring eller forsinkelse af trafikken over offentlige net ⁽³⁾. Kommissionen vil føre nøje tilsyn med gennemførelsen af disse bestemmelser i medlemsstaterne og sætte særlig fokus på, hvordan de europæiske borgeres »netfrihed« sikres, i sin årlige fremskridtsrapport til Europa-Parlamentet og Rådet. I mellemtiden vil Kommissionen føre tilsyn med markedets og den teknologiske udviklings indvirkning på »netfrihed« og rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet inden udgangen af 2010 om, hvorvidt der er behov for yderligere vejledning, og vil påberåbe sig sine nuværende konkurrencelovbeføjelser til at tackle enhver konkurrencebegrænsende praksis, der kan tænkes at dukke op.

⁽¹⁾ Rammedirektivets artikel 8, stk. 4, litra g).

⁽²⁾ Forsyningspligtdirektivets artikel 20, stk. 1, litra b), og artikel 21, stk. 3, litra c) og d).

⁽³⁾ Forsyningspligtdirektivets artikel 22, stk. 3.

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnummer: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA